

Liahona

**Avioliitto taivaallisen
Isän suunnitelmassa,
s. 16–33**

**Yleiskonferenssi – se
on sinua varten, s. 4, 14**

**Edistyminen- ja
Velvollisuus Jumalaa
kohtaan -ohjelmien
siunauksia, s. 46–57**

**Hengellinen juhla-
ateria sunnuntain
päivällisellä, s. 66**

Carl Heinrich Blochin teos
Kaksitoistavuotias Jeesus
tempelissä

"[Joosef ja Maria] löysivät [Jeesuksen] tempelistä. Hän istui opettajien keskellä, kuunteli heitä ja teki heille kysymyksiä.

Kaikki, jotka kuulivat mitä hän puhui, ihmettelivät hänen ymmärrystään ja hänen antamiaan vastauksia.

Hänet nähdessään vanhemmat hämmästyivät kovasti, ja hänen äitinsä sanoi: '— Me olimme jo huolissamme.'

Jeesus vastasi heille: 'Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun tulee olla Isäni luona?'" (Luuk. 2:46–49; ks. JSR Luuk. 2:46.)

42

42 Rohkeutta palvellla

Oletko valmistautumassa palvelemaan lähetystyössä? Lue, kuinka muut nuoret aikuiset ovat voittaneet sen vastustuksen, joka usein liittyy hyvään valintaan.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.
Vihje: Käy Perussa.

46 Perheemme edistyminen

Hillary Slaughter ja Elyssa J. Kirkham

Edistyminen-ohjelma on yleensä henkilökohtainen. Mutta kahden nuoren naisen kohdalla Ukrainassa edistymiseen tuli mukaan myös perhe.

49 Yksi sana ja elinikäinen opetus

Heather Wrigley

Miksei sanan sanominen kohentanut oloani? Nuhteettomuuden arvo antoi minulle vastauksen.

50 Olenko Jumalan lapsi?

Valarie Schenk

Todistuksen saaminen merkitsi myös sitä, että käsitin jumalallisen luonteeni ja alkuperäni.

52 Opi, toimi, kerro

Adam C. Olson

Mitä yhteistä on Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmalla ja japanilaisella kamppailulajilla? Kolme yksinkertaista sanaa.

54 Isä apuna Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmassa

Paul VanDenBerghe

Saatat löytää apua lähempää kuin olit arvannutkaan.

55 Kutsuin koorumini

Mark Tensmeyer

En ollut läheinen koorumini pappien kanssa, mutta kun tarvitsin apua, kokeilin onneani.

56 Suurempi tavoite

Nereida Santafe de Salinas

Ykseys, aktiivointi ja ystävyys olivat suurempia tavoitteitamme. Otteluista nauttiminen oli vain lisäetua.

68

58 Rakennan perhettä

Jokaisella on enemmän kuin yksi perhe. Sinun avustasi voi olla hyötyä jokaisessa perheessä.

60 Valmistaudun kasteille kuolleiden puolesta

Elyssa J. Kirkham

Mitä voit tehdä ennen temppeleihin menoa, mennessäsi temppeleihin ja ollessasi temppelissä.

61 Evankeliumin tuomaa onnea

Vanhin Carlos A. Godoy

Sain tietää, miksi myöhempien aikojen pyhät ovat niin onnellisia, kun minusta tuli yksi heistä.

62 Meidän sivumme

63 Loistava ajatus

64 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Evankeliumia saarnataan koko maailmalle

Ana Maria Coburn ja Cristina Franco

66 Päivällisleikki

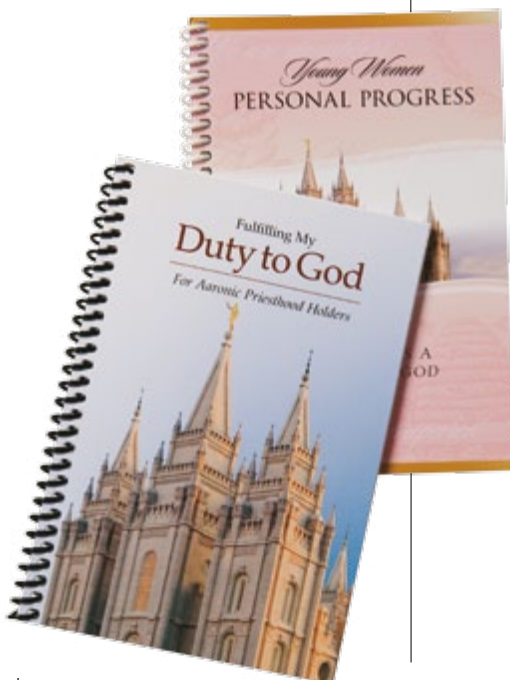
Rene Riding

Uudesta leikeistä – Arvaa lainaus – tulee sunnuntaiperinne.

68 Kertomuksia Jeesuksesta: Jeesus opettaa, kuinka tulee kohdella muita

Diane L. Mangum

70 Pienille lapsille

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon virallinen kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Paul B. Pieper
Neuvojat: Keith R. Edwards, Christoffel Golden jr., Per G. Malm

Toiminnanjohtaja: David L. Frischknecht
Toimituskunnan johtaja: Vincent A. Vaughn
Graafinen johtaja: Allan R. Loyborg

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittajat: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Toimituspäälliköt: Susan Barrett, Ryan Carr
Toimittajat: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekir, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen
Taiteellinen johtaja: Scott Van Kampen

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Pääsuunnittelijat: C. Kimball Bott, Thomas S. Child, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Suunnittelu ja tuotanto: Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick
Leikkijohdaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:

Mirku Karumo
Keltarousku 4, 02730 ESPOO
Puhelin: (09) 592 747
Sähköposti: mirku.karumo@kolumbus.fi

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga,
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuosittilauhinta: 7,50 €

Lähetetään käsikirjoitukset ja tiedustelut osoitteella:
Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA, tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan, kiribatn, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2011 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.
Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulisi lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

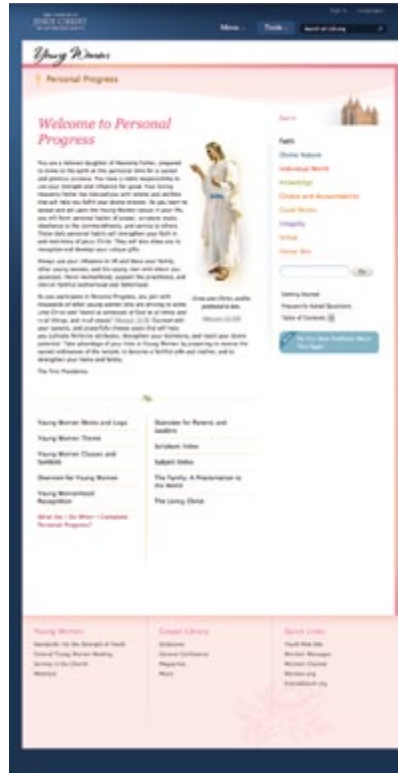
For Readers in the United States and Canada:

September 2011 Vol. 63 No. 9. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä Liahona.lds.org

NUORILLE

Nuorille tarkoitetut tämän numeron artikkelit voivat auttaa teini-ikäisiä Edistymisen- tai Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelman kanssa. Osoitteissa PersonalProgress.lds.org ja DutyToGod.lds.org on Edistymisen- ja Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmien interaktiiviset versiot, ja samoilla sivuilla on niitä koskevia ohjeita.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa www.languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Aktivointi, 56

Apuyhdistys, 7, 34

Avoliitto, 18, 20, 22, 28, 40

Edistyminen, 46

Ilmoitus, 4, 7

Jeesus Kristus, 12, 68

Jumalallinen luonne, 50

Kaste kuolleiden puolesta, 60

Kielenkäyttö, 49

Kirkon tehtävät, 10

Kymmenykset, 41

Kääntymys, 61

Lähetystyö, 39, 42, 64, 70

Nuhteettomuus, 49

Palveleminen, 10, 34, 55, 68

Pappeus, 16, 54, 55, 56

Perhe, 7, 8, 16, 46, 54, 58, 80

Profeetat, 4

Pyhät kirjoitukset, 50, 66

Rauha, 12

Sovitus, 12

Sukututkimus, 38

Tempelit, 9, 16, 28, 40, 46, 60, 63, 80

Toimitukset, 16

Toivo, 12

Velvollisuus Jumalaa kohtaan, 52, 54

Yleiskonferenssi, 4, 14

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvon-
antaja ensimmäisessä
presidenttikunnassa

YLEISKONFERENSSI – erityinen siunaus

Eräs hyvä kirkon jäsen oli juttelemassa erään naapurin kanssa, joka ei ollut kirkkomme jäsen. Kun keskustelun aihe kääntyi yleiskonferenssiin, naapuri kysyi: ”Tarkoitatko, että teillä on profeettoja ja apostoleja? Ja kahdesti vuodessa he ilmoittavat maailmanlaajuisessa konferenssissa Jumalan sanaa?”

”Ehdottomasti”, jäsen vastasi vakuuttavasti.

Naapuri mietti asiaa hetken. Hän vaikutti aidosti kiinnostuneelta ja kysyi sitten: ”Mitä he sanoivat viime yleiskonferenssissa?”

Siinä vaiheessa tämän hyvän kirkon jäsenen innostus kertoa evankeliumista vaihtui nolostumiseksi. Vaikka hän kuinka yritti, hänen mieleensä ei tullut yhdenkään puheen yksityiskohtia.

Hänen ystävänsä huomasi tämän kiusaantuneisuuden ja kysyi: ”Tarkoitatko, että Jumala puhuu ihmiselle meidän aikamme etkä sinä muista, mitä Hän on sanonut?”

Tuo keskustelu sai tämän veljen nöyrytmään. Hän lupasi, että jatkossa hän muistaisi paremmin Herran palvelijoiden yleiskonferenssissa puhumat sanat.

Me kaikki tiedämme, kuinka vaikeaa on muistaa yleiskonferenssin jokainen sanoma, ja olen varma siitä, ettei meidän tarvitse joutua hämillemme, elleimme muista kaikkea. Siitä huolimatta jokaisessa yleiskonferenssissa annetaan taivaasta lahjana ja siunauksena sanomia erityisesti meidän henkilökohtaisiin elämäntilanteisiimme.

Valmistautuessamme yleiskonferenssiin saanen ehdottaa kolmea perusajatusta, jotka voivat auttaa meitä vastaanottamaan, muistamaan ja soveltamaan Herran palvelijoiden lausumat sanat paremmin.

1. Kirkon jäsenet ovat oikeutettuja henkilökohtaiseen ilmoitukseen, kun he kuuntelevat ja tutkivat yleiskonferenssissa puhuttuja innoitettuja sanoja.

Kun valmistaudut yleiskonferenssia varten, kehotan sinua pohtimaan, mihin kysymyksiin kaipaat vastauksia. Saatat esimerkiksi kaivata Herran ohjausta ja johdatusta kohtaamiisi haasteisiin.

Vastauksia erityisiin rukouksiisi saattaa tulla suoraan jostakin tietyistä puheesta tai jostakin nimenomaisesta lauseesta. Toisina hetkinä vastauksia saattaa tulla jonkin sanan, lauseen tai laulun välityksellä, joka ei tunnu liittyvän asiaan. Sydän, joka on täynnä kiitollisuutta elämän siunauksista, ja vilpitön halu kuulla ja noudattaa neuvon sanoja valmistavat tietä henkilökohtaiselle ilmoitukselle.

2. Älä sivuuta sanomaa vain siksi, että se kuulostaa tutulta.

Profeetat ovat aina opettaneet toistamalla. Se on oppimisen laki. Yleiskonferenssissa kuulet aiheiden ja oppien toistuvan. Saanen vakuuttaa sinulle: tämä ei johdu luovuuden tai mielikuvituksen puutteesta. Kuulemme jatkuvasti

sanomia samoista aiheista, koska Herra opettaa ja painaa mieleemme ja sydämeemme tiettyjä iankaikkisesti hyvin tärkeitä peruseriaatteita, jotka on ymmärrettävä ja joiden mukaan on toimittava, ennen kuin voimme siirtyä muihin asioihin. Viisas rakentaja laskee perustuksen ennen kuin pystyttää seinät ja katon.

3. Yleiskonferenssissa puhuttujen sanojen tulee olla kompassina, joka osoittaa meille suunnan tulevina kuukausina.

Mikäli kuuntelemme ja noudattamme Hengen kehotuksia, ne toimivat kuten Liahona opastaen meitä läpi edessä olevien tuntemattomien, haasteellisten laaksojen ja vuorien (ks. 1. Nefi 16).

Maaailman alusta asti Jumala on nostanut profeettoja, jotka puhuvat taivaan tahdon oman aikansa ihmisille. Meidän velvollisuutemme on kuunnella ja sitten soveltaa Herran meille antamia sanomia.

Armollinen ja rakastava taivaallinen Isämme ei ole hylännyt eikä tulekaan hylkäämään lapsiaan. Nykyään kuten menneinäkin aikoina Hän on nimittänyt apostoleja ja profeettoja. Hän ilmoittaa edelleen sanansa heille.

Kuinka ihmeellinen etuoikeus onkaan yleiskonferenssin aikana kuulla Jumalan sanomia meille jokaiselle! Valmistautukaamme hyvin tähän suureen siunaukseen, jolloin saamme jumalallista johdatusta Hänen valittujen palvelijoidensa välityksellä.

Sillä tämä on erityinen siunaus. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

- Lukekaa artikkeli yhdessä. Kannusta perhettä miettimään, mitä asioita he tarkkaavat yleiskonferenssin aikana.
- Auta pieniä lapsia soveltamaan presidentti Uchtdorfin antamaa neuvoa näyttämällä heille kaaviota johtavista auktoriteeteista (*Liahonan* konferenssinumerossa). Kerro heille, että ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet puhuvat yleiskonferenssissa. Kannusta lapsia kuuntelemaan konferenssia ja piirtämään kuva, joka auttaa heitä muistamaan, mitä he ovat oppineet. Vanhemmat voivat hakea lisää konferenssipuhua lapsille osoitteesta conferencegames.lds.org.

Hyvä, parempi, paras

Mary-Celeste Lewis

Lokakuun 2007 yleiskonferenssi puheessaan vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista puhui toiminoista, jotka ovat ”hyviä, parempia ja parhaita”. Kun hän pääsi puheessaan ”lasten aikataulun ylikuormittamiseen”,

kiemurtelin syyllisydentuntoisena istuimellani.

Tiesin, että tein liian paljon. Osallistuin koulun näytelmiin, otin koulussa haasteellisia kursseja ja olin mukana useissa muissa toiminnoissa. En ollut osallistunut uskollisesti Nuorten Naisten toimintoihin, ja sunnuntaipäiväni olivat täynnä stressiä yrittäessäni saada viime hetken kotitehtäviä tehdyiksi. Musiikin harrastamisesta ja koulun lehden toimittamisesta oli kadonnut hauskuus, ja niistä oli tullut työtä.

Vanhin Oaksin puhe sai minut tarkastelemaan huolella aikatauluani. Harrastukseni olivat hyviä, mutta niitä oli liikaa. Minun oli valittava parhaat. Kun yritin päättää, mitkä harrastukset jättäisin, oivalsin, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on kaikkein tärkein asia, mitä kenelläkään voi olla. Laitoin rukouksen ja pyhien kirjoitusten tutkimisen luetteloni kärkeen, ja siitä lähtien elämäni on sujunut paremmin.

Vanhin Oaks opetti minulle, että kun teemme *ensin* sen, mitä Herra haluaa meidän tekevän, kaikki muu asettuu kauriiksi kohdalleen. Jos tutkin pyhiä kirjoituksiani, ennen kuin pelaan tai jopa ennen kuin teen kotitehtäväni, kaikki tärkeä tulee tehdyksi. Kun asetan Herran elämäni keskipisteeksi sen sijaan että lisäisin Hänet mukaan jälkeensä, elämässäni on enemmän rauhaa ja menestystä.

Nykyään pyrin hyvin huolella kuuntelemaan yleiskonferenssissa annettuja neuvoja!

LAPSILLE

Yleiskonferenssi voi antaa vastauksia minulle

Presidentti Uchtdorf opettaa, että jos mietit joitakin kysymyksiä ennen yleiskonferenssiä, Herra voi konferenssin aikana puhua sinulle profeettojensa ja apostoliensa välityksellä.

1. Keskustelkaa perheen tai luokan kanssa siitä, mitä teidän on tarpeen oppia joko erikseen tai yhdessä. (Esimerkiksi: Kuinka vahvistan todistustani? Kuinka minun tulee toimia jonkin ongelman suhteen koulussa?) Kirjoita kysymyksesi paperille tai päiväkirjaasi.
2. Konferenssia edeltävinä viikkoina voisit miettiä ja rukoilla näiden kysymysten puolesta.
3. Kuuntele huolellisesti konferenssin aikana (muistiinpanojen tekemisestä voi olla apua). Kirjoita sitten, kuinka Herra – kirkon johtajien välityksellä – vastasi kysymyksiisi.
4. Voisit toiselle paperille piirtää kuvan itsestäsi tekevässä sitä, mitä olet oppinut.

Hengellisyiden kasvattaminen vahvistaa perheitä

Tutkikaa tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä sopivalla tavalla niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää seuraavia kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdäkseen Apu yhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämääne.

Apu yhdistyksen ylijohtaja Julie B. Beck on sanonut: ”Sisälläni on kasvanut valtaisa todistus Jumalan tyttärien arvosta. – – Olen tuntenut, ettei koskaan aiemmin ole kipeämmin tarvittu lisääntyntä uskoa ja henkilökohtaista vanhurskautta. Koskaan ei ole kipeämmin tarvittu vahvoja perheitä ja koteja.”

Sisaret voivat auttaa luomaan vahvoja koteja ja perheitä, kun he toimivat henkilökohtaisen ilmoituksen mukaan. ”Kyky tulla kelvolliseksi saamaan henkilökohtaista ilmoitusta, saada sitä ja toimia sen mukaan on tärkein yksittäinen taito, jonka tässä elämässä voi saavuttaa”, sisar Beck jatkoi. ”Tuleminen kelvolliseksi Herran Hengelle alkaa halusta saada tämä Henki, ja se edellyttää määrättyä kelvollisuuden tasoa. Käskyjen pitäminen, parannus ja kasteessa tekemämme liittojen uudistaminen johtavat siihen siunaukseen, että Herran Henki on aina kanssamme. Myös temppeleliittojen solmiminen ja pitäminen lisää naisen elämään hengellistä vahvuutta ja voimaa. Monia vastauksia vaikeisiin kysymyksiin löytyy pyhiä kirjoituksia lukemalla, sillä pyhät kirjoitukset ovat ilmoituksen saamisen apukeino. – – Päivittäinen rukous on välttämätön, jotta Herran Henki on kanssamme.”¹

Me vahvistamme hengellisesti myös perheemme jäseniä, kun autamme heitä ymmärtämään taivaallisen Isän iankaikkista suunnitelmaa. ”Mitä me voimme tehdä valmistaksemme lapsiamme paremmin hengellisesti heidän iankaikkisiin tehtäviinsä?” kahdentoista apostolin koorumin jäsen vanhin M. Russell Ballard on kysynyt. ”Ehkäpä kaikkein tyhjentävin vastaus on: Opettakaamme heitä elämään evankeliumin periaatteiden mukaan.” Tätä opettamista tapahtuu päivittäisen rukouksen, pyhien kirjoitusten tutkimisen ja perheen ateriahetkien avulla samoin kuin perheiltojen ja kirkossa käymisen avulla. Vanhin Ballard selittää: ”Me valmistaudumme päivittäin, juuri nyt, iankaikkiseen elämään. Ellemme valmistaudu iankaikkiseen elämään, valmistaudumme johonkin muuhun, ehkäpä johonkin paljon arvottomampaan.”²

Mitä voin tehdä?

1. Kuinka voin auttaa sisariani kasvamaan hengellisessä omavaraisuudessa?
2. Kuinka voin itse kehittyä kyyssäni tunnista Pyhä Henki ja toimia johdatuksen mukaan?

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Sananl. 22:6; 1. Joh. 3:22; OL 11:13–14; 19:38; 68:25

Lisätietoja on osoitteessa www.relief-society.lds.org.

Historiastamme poimittua

Profeetta Joseph Smith opetti sisarille eräässä Apu yhdistyksen kokouksessa huhtikuussa 1842, että näillä oli pyhä velvollisuus tavoitella omaa pelastumistaan. Hän sanoi: ”[Opetukseni] jälkeen te olette vastuussa omista synneistänne; on tavoittelemisen arvoinen kunnia, että vaellatte taivaallisen Isämme edessä niin, että pelastatte itsenne. Me olemme kaikki vastuussa Jumalalle siitä, millä tavoin lisäämme sitä valoa ja viisautta, jonka Herramme on meille antanut meidän pelastukseemme.”³ Profeetta opetti sisaria olemaan yksilöinä vanhurskaita, tulemaan pyhäksi kansaksi ja valmistautumaan temppeletoimituksiin ja -liittoihin.

VIITTEET

1. ”Ja myös – – palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 10, 11.
2. Ks. ”Hengellinen kehitys”, *Valkeus*, huhtikuu 1979, s. 131, 133.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 371.

Pieniä ja yksinkertaisia asioita

"Pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria" (Alma 37:6).

KIRKON HISTORIAA ERI PUOLILLA MAAILMAA

Sierra Leone

Vuonna 1981 Sierra Leonesta kotoisin oleva Michael Samura kuuli evankeliumista Hollannissa, ja hänet kastettiin siellä. Kun hän palasi Sierra Leonen pääkaupunkiin Freetowniin, hän pyysi lähetyssaarnaajia sinne, mutta koska kirkko ei ollut valmis lähettämään lähetyssaarnaajia, hänelle lähetettiin vain kirkon kirjallisuutta. Veli Samura alkoi opettaa muita ja pitää epävirallisia kokouksia. Jäsenet, jotka oli kastettu muissa maissa ja jotka olivat palanneet Sierra Leoneen, tekivät samoin.

Vuosi 1988 oli Sierra Leonen kannalta virstanpylväs. Tammikuussa ensimmäistä virallista kokousta johti eräs jäsen, joka oli kastettu Saksassa. Toukokuussa saapui kaksi lähetyssaarnaajaa, ja kesäkuussa Sierra Leonessa suoritettiin 14 ensimmäistä kastetta. Elokuussa perustettiin ensimmäinen seurakunta – Goderichin lähetykseurakunta. Vuonna 2004 aloitettiin Sierra Leonessa ensimmäisen myöhempien aikojen pyhien seurakuntakeskuksen rakentaminen.

KIRKKO SIERRA LEONESSA	
Jäseniä	8 907
Lähetykenttiä	1
Piirejä	2
Lähetyseurakuntia	23

TERVEHENKISIÄ PERHEEN TOIMINTOJA

Perheet, jotka osallistuvat yhdessä säännöllisesti tervehenkisiin toimintoihin, voivat tuntea suurempaa rakkautta ja sopusointua. Perheen yhteiset toiminnot tarjoavat vanhemmille tilaisuuden keskustella evankeliumista lasten kanssa. Lapset ovat usein halukkaampia kuuntelemaan ja tottelemaan vanhempia, kun he tuntevat läheisyyttä heitä kohtaan.

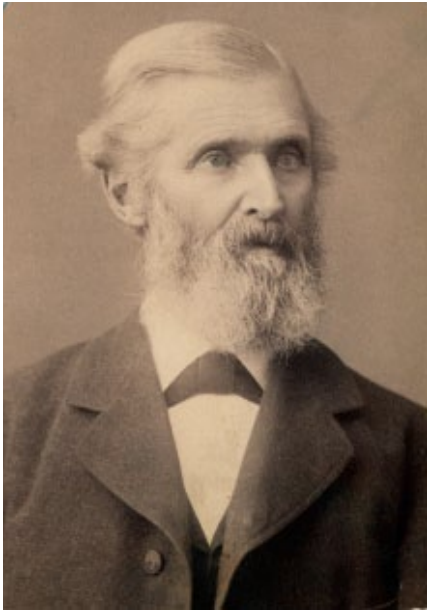
Esimerkkejä tervehenkisistä perheen toiminnoista:

- **Perheiltä:** Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on sanonut: "On erittäin tärkeää, että isät ja äidit istuutuvat rauhassa lastensa kanssa, rukoilevat yhdessä, opettavat heille Herran teitä, miettivät perheongelmiaan ja antavat lasten esitellä taitojaan."¹
- **Perheen palvelutoiminnot:** Voisitte käydä tapaamassa jotakuta seurakuntanne iäkästä jäsentä tai kerätä roskia naapurustossanne.
- **Kahdenkeskiset retket äidin tai isän kanssa:** Nämä suovat lapsille tilaisuuden vahvistaa yksilöllistä ja omakohtaista suhdettaan vanhempiin.

VIITE

1. "Pappeudenhaltijoille", *Liahona*, marraskuu 2002, s. 58.

Truman O. Angell

T Truman Osborn Angell (1810–1887) palveli useita vuosikymmeniä kirkon arkkitehtina, ja hän suunnitteli monia merkittäviä rakennuksia, kuten Suolajärven temppelin, ja johti niiden rakentamista. Truman oli nöyrä ja kuuliasainen kaikkina palvelusvuosinaan.

Truman syntyi 5. kesäkuuta 1810 Providencessa Rhode Islandin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Hänen ollessaan teini-iässä eräs paikallinen ammattimies opetti hänelle kirvesmiehen- ja puusepäntyötä.

22-vuotiaana Truman sai kuulla kirkosta sisareltaan, joka sai Thomas B. Marsh -nimiseltä lähetyssaarnaajalta Mormonin kirjan. Tammikuussa 1833 Truman sekä hänen äitinsä Phebe ja vaimonsa Polly kastettiin.

Pian sen jälkeen kun Truman oli asetettu seitsemänkymmenen toisen koorumin jäseneksi profeetta Joseph Smith pyysi häntä rakentamaan kaupan Kirtlandiin Ohioon. Truman kieltäytyi sanoen profeetalle, että hän oli valmistautumassa

lähtemään lähetystyöhön. Seuraavana päivänä Truman kuitenkin näki etäältä ensimmäisen presidenttikunnan ja tunsinnoitusta ottaa profeetalta rakennustehävän vastaan. Myöhemmin hän kirjoitti muistiin: ”Sen mukaisesti muutin päätöstäni ja osoitin kuuliaisuutta.”¹

Vuonna 1856 presidentti Brigham Young lähetti Trumanin lähetysmatkalle Eurooppaan antaen tälle ohjeeksi ”tehdä luonnoksia arvokkaista arkkitehtuuriluomuksista”, jotta tämä voisi ”paremmin pätevöityä jatkamaan” työtä Suolajärven temppelin ja muiden rakennusten parissa.²

Truman kutsuttiin kirkon arkkitehdiksi vuonna 1867. (Nykyään kirkko ei enää kutsu virallista kirkon arkkitehtia.) Vaikka vuosikausien kova työ oli heikentänyt Trumanin terveyttä, hän otti nöyränä kutsun vastaan. Hän kirjoitti päiväkirjaansa: ”Tunnen olevani aivan lopen uupunut, mutta jos kirkon presidentti ja johtavat veljeni tuntevat, että minun kaltaiseni

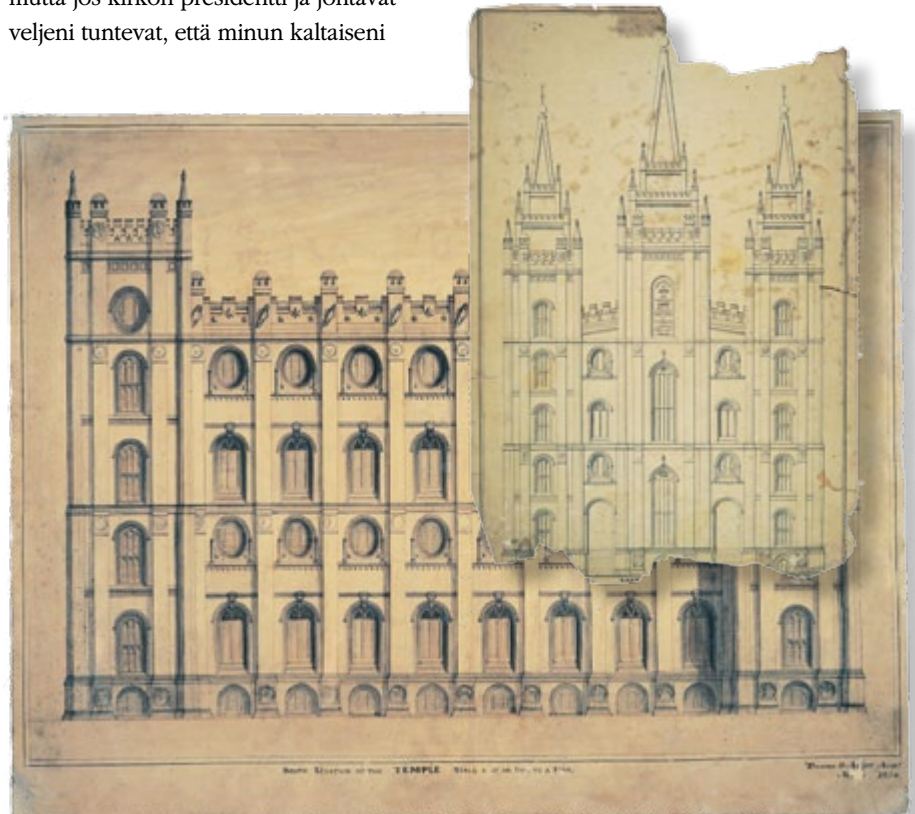
kurja maan matonen tulee hyväksyä kirkon arkkitehdiksi, saanen pyrkiä palvelemaan heitä ja olemaan tuottamatta häpeää itselleni. – – Herra auttakoon minua tekemään niin.”³

Truman johti monia rakennushankkeita Utahissa, kuten Lion Housen, Beehive Housen, Utahin territorion parlamenttitalon ja St. Georgen temppelin rakentamista.

Truman ei ehtinyt nähdä Suolajärven temppelin vihkimistä vuonna 1893, mutta hän palveli uskollisesti kirkon arkkitehtina kuolemaansa asti vuonna 1887.

VIITTEET

1. Truman O. Angell, julkaisussa Kate B. Carter, *Our Pioneer Heritage*, 20 osaa, 1958–1977, osa 10, s. 197.
2. Ks. *Our Pioneer Heritage*, osa 10, s. 204.
3. Julkaisussa Paul L. Anderson, ”Truman O. Angell: Architect and Saint”, julkaisussa *Supporting Saints: Life Stories of Nineteenth-Century Mormons*, toim. Donald Q. Cannon ja David J. Whittaker, 1985, s. 161.

PÄTEVÖIDYIN PALVELEMALLA KIRKOSSA

Alice A. Lewis

”Kirkon jäsenet ovat vastuussa omasta hengellisestä ja ajallisesta hyvinvoinnistaan”, sanotaan Käsikirjassa 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa. ”Koska heitä on siunattu tahdonvapauden lahjalla, heillä on etuoikeus ja velvollisuus päättää asioistaan, ratkaista ongelmansa ja pyrkiä tulemaan omavaraisiksi. Jäsenet tekevät niin Herran innoituksella ja omien kättensä työllä.” (2010, 6.1.1.)

Olin 57-vuotias, vastikään eronnut. Minulla oli hyvin vähän työkokemusta kodin ulkopuolella, ja tarvitsin kipeästi työpaikan. Olin kasvattanut neljä lasta, ja nyt olin yksin 32 avioliittovuoden jälkeen. Minulla oli hieman korkeakouluopintoja, ja se, että minun piti senikäisenä löytää työtä, pelotti minua kovasti.

Olin hakenut piirikunnan kirjasto-piirin aikataulu- ja produktioasiantuntijan paikkaa, ja istuin odottamassa pääsyä työhaastatteluun miettien koko ajan sitä, että minun täytyi olla järjiltäni, kun luulin olevani pätevä siihen paikkaan. Olin juuri päättänyt nousta ja lähteä pois, kun yhtäkkiä sihteeri sanoi, että minua odotettiin kokoushuoneessa. Vatsassani kiersi, mutta ryhdistäydyin, lausuin mielessäni rukouksen ja astuin kokoushuoneeseen.

Kaksi selväsanaista ja pätevän oloista henkilöä kertoivat minulle,

että tähän paikkaan vaadittiin tiettyjen alojen kokemusta, ja he alkoivat kysellä minun kokemuksestani. Tähän työhön tarvittiin henkilö, joka pystyisi huolehtimaan isojen konferenssien järjestelyistä, mukaan lukien ilmoitukset, kutsut, tarjoilu ja loppusiivous. Oliko minulla vaadittua kokemusta? Ajattelin, ettei minulla ollut, kun mieleeni tuli yhtäkkiä kuva vaarnan Apuyhdistyksen konferenssista. Olin ollut neuvonantajana vaarnan Apuyhdistyksen johtokunnassa. Sen kokemuksen pohjalta olin oppinut, kuinka järjestetään isoja kokoontumisia ja hankitaan tukkupakkauksissa ruokaa isoille ryhmille. Saatoin rehellisesti sanoa, että minulla oli kokemusta juuri vaaditun kaltaisesta tekemisestä.

Haastattelijat jatkoivat: ”Osaatteko käyttää tietokonetta? Huolehditte kirjeenvaihdosta asiakkaiden kanssa, ja teidän odotetaan huolehtivan kokouksien käyttöaikataulun ylläpitämisestä.” Saatoin vain ajatella sitä, kuinka

kiitollinen olin kaikille niille ihmisille, jotka olivat opettaneet minua käyttämään tietokonetta, jotta osaisin laatia seurakunnan tiedotuslehtisen ja kalenterin sekä kirjoittaa vaarnan uutiskirjeen. Kyllä, osasin käyttää tietokonetta.

”Teidän odotetaan suunnittelevan toimintaa ja järjestävän luokkia yleisölle. Osaisitteko opettaa lapsia ja aikuisia?” he kysyivät. Mieleeni syöksähtelivät kaikki ne kodinhoito- ja sudenpentutaidot, joita olin opettanut. Selitin, että olin opettanut lapsia ja aikuisia koko aikuisikäni ajan. Tiesin olevani luova ja taiteellinen, ja olin varma siitä, että keksisin mielenkiintoisia ohjelmia lapsille ja aikuisille.

Olin haltioissani, kun sain paikan. Pidin kovasti työstäni ja yritin toimia samoin kuin kirkon tehtävässä: pidin työni kunniaa, kuljin ylimääräisen virstan enkä valittanut ylitöistä. Järjestin tietokonekursseja

ELINIKÄINEN SIIJOITUS

”Kirkko voi pyytää teitä tekemään uhrauksia. Se voi pyytää teitä antamaan uhriksi kaikkein parasta, mitä teillä on. Se ei tule maksamaan mitään, sillä saatte huomata, että siitä tulee sijoitus, josta maksetaan teille osinkoa niin kauan kuin elätte.”

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”Elämän velvollisuudet”, *Liahona*, toukokuu 1999, s. 6.

englannin kielellä ja värväsin erään nuoren opiskelijan opettamaan kurssija espanjan kielellä. Opetin käsityö- ja kuvataidekursseilla sekä järjestin esiintymistilaisuuksia lukuisille kirjailijoille ja nimekkäille puhujille. Koristelin kirjaston aina juhlapyhien aikaan ja asetin näytteille aiheeseen liittyviä kirjoja.

Yhtenä päivänä minulle soitettiin töihin. Soittaja sanoi olevansa kuvernöörin toimistosta ja haluavansa tietää, olisinko kiinnostunut kuvernöörin avustajan paikasta. Kysyin naurahtaen: ”Kuka siellä oikein on?” Soittaja selitti olevansa tosissaan ja kutsui minut seuraavana päivänä haastatteluun. Menin aavistellen, että kyse voisi olla vitsistä. Ei ollut. Haastattelu sujui hyvin, ja minut palkattiin saman tien.

Uudessa työssäni käytin niitä taitoja, joita olin saanut vuosien varrella puhuessani kirkossa. Kuvernööri ei ehtinyt osallistumaan kaikkiin niihin

tilaisuuksiin, joihin hänet kutsuttiin. Siksi hänen henkilökuntansa odotettiin puhuvan hänen asemestaan. Kaikki kirkossa ja johtotehtävissä palvellessani pitämäni puheet olivat antaneet minulle sen kokemuksen, jota tarvitsin puhuakseni julkisesti senaattorien sekä paikallisten ja valtakunnallisten arvohenkilöiden ja merkkihenkilöiden rinnalla. Palvelin kuvernöörin avustajana seitsemän vuotta, kunnes me kumpikin jäimme eläkkeelle.

Missä olisin ollut ilman sitä laaja-alaista kokemusta, jonka olin saanut palvellessani kirkon tehtävissä? Kaikki se, mitä olen oppinut Herran palvelijana Hänen kirkossaan, on antanut minulle siunauksia täynnä olevan elämän. Sen lisäksi että palvellessani autoin muita, myös itse kasvoinkin harppauksin. Olen syvästi kiitollinen evankeliumista, ja minulla on luja todistus siitä, kuinka arvokasta kirkossa palveleminen on. ■

Vanhin
Per G. Malmseitsemänkymmenen
koorumista

Löydämme rauhaa

LEVOTTOMINA AIKONA

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” (Matt. 11:28.)

KOETTELEMUSTEN MAAILMASSA

”Vapahtaja [puhui] ope-
tuslapsilleen juuri ennen
ristiinnaulitsemistaan
näiden ollessa peloissaan,
hämmentyneitä ja vai-
nottuja. Viimeisissä heille
kaikille kuolevaisuudessa
antamissaan neuvoissa
Hän sanoi: ‘Olen puhunut
teille tämän, jotta teillä olisi
minussa rauha. Maailmassa
te olette ahtaalla, mutta
pysykää rohkeina: minä
olen voittanut maailman.’
(Joh. 16:33.)

Muistakaamme siis
koettelemusten maail-
massa uskomme. – – Ja
eläkäämme täydempää
elämää pelkäämättömäm-
pinä ja rohkeampina kuin
minään muuna aikana.

Kristus on voittanut
maailman ja raivannut
meille tien.”

Vanhin Jeffrey R. Holland kahden-
toista apostolin koorumista, ”Tämä
kaikista taloudenhoitokausista suu-
rin”, *Liahona*, heinäkuu 2007, s. 20.

Göteborgin keskustassa Ruotsissa
on leveä puistokatu, jota reunus-
tavat kauniit puut. Eräänä päi-
vänä näin yhden valtavan puun rungossa
onkalon, joten katsoin uteliaana sen
sisään ja näin, että puu oli aivan ontto.

Ihmettelin, että puu pysyi vielä pys-
tyssä. Niinpä katsoin ylöspäin ja näin,
että rungon yläosan ympäri oli kiinnitetty
leveä teräsvyö. Teräsvyöstä lähti useita
teräsvaijereita, jotka puolestaan oli kiinni-
tetty ja ankkuroitu läheisiin rakennuksiin.
Kauempaa katsoen puu näytti samanlai-
selta kuin muutkin puut. Vasta kun katsoi
sen sisään, huomasi, että sen runko oli
ontto eikä kiinteä ja vahva. Aivan kuten
nuori puu kasvaa vähitellen vankaksi
puuksi, mekin voimme vähä vähältä
kasvaa ominaisuuksiltamme kiinteiksi
ja sisältä käsin täysinäisiksi, toisin kuin
ontto puu. Ajan myötä puuta ei voitu
pelastaa ja se jouduttiin kaatamaan.

Nuoren puun tavoin, joka kasvaa

vähitellen vankaksi puuksi, mekin
voimme vähä vähältä kasvaa ominaisuuk-
siltamme kiinteiksi ja sisältä käsin täysi-
näisiksi, toisin kuin ontto puu. Jeesuksen
Kristuksen parantavan sovituksen kautta
meillä voi olla voima kasvaa täyteen
mittaan ja vahvoiksi, niin että sielumme
täyttyy valolla, ymmärryksellä, ilolla ja
rakkaudella.

Usko Jeesukseen Kristukseen ja
Hänen opetustensa noudattaminen
antavat meille vahvan toivon, ja tästä
toivosta tulee luja ankkuri sielullemme.
Meistä voi tulla lujia ja järkkymättömiä.
Voimme saada kestävän sisäisen rauhan.
Me voimme päästä Herran lepoon. Vain
jos käännymme pois valosta ja totuu-
desta, onton puun kaltainen tyhjyyden
tunne voi vallata sielumme sisimmät
sopukat.

Kohdistakaamme katseemme niihin
asioihin, jotka ylläpitävät kestävästä mie-
len ja sydämen rauhaa. Silloin meidän

KUINKA VOIMME LÖYTÄÄ RAUHAA JA TOIVOA LEVOTTOMINA AIKOINA?

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista auttaa vastaamaan tähän kysymykseen artikkelissa "Tämä kaikista taloudenhoitokausista suurin" (*Liahona*, heinäkuu 2007, s. 18).

luottamuksemme "vahvistuu Jumalan edessä" (OL 121:45). Lupausta päästä Herran lepoon, saada rauhan lahja, on kaukana hetkellisestä, maailmallisesta tyydytyksestä. Se on todellakin taivaallinen lahja: "Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon." (Joh. 14:27.) Hänellä on voima parantaa ja vahvistaa sielua. Hän on Jeesus Kristus. ■

Artikkelista "Lepoa sielulenne", *Liahona*, marraskuu 2010, s. 101–102.

Lisää tietoa tästä aiheesta, ks. Moosia 24:15; OL 6:34, 36; 59:23; 78:17–18; Joseph B. Wirthlin, "Sisäinen rauha", *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 36; ja Neal A. Maxwell, "Ympäröidyt Hänen rakkautensa käsivarsilla", *Liahona*, marraskuu 2002, s. 16.

"Hänen luokseen tuli paljon kansaa mukanaan rampoja, sokeita, raajarikkoja, mykkiä ja monia muita. Heidät asetettiin hänen eteensä, ja hän paransi heidät.

Ihmiset hämmästyivät nähdes- sään, kuinka mykkät puhuivat, raajarikot tervehtyivät, rammatt kävelivät ja sokeat näkivät, ja he ylistivät Israelin Jumalaa." (Matt. 15:30–31.)

1. "Meidän tulee elää niin uskollisesti kuin suinkin. – Emme – – saa lamaantua vain sen tähden, että [tapahtumat] ovat jossakin edessämme."
2. "Emme saa koskaan antaa pelon tai pelon isän (itsensä Saatanan) johdattaa meitä pois uskostamme ja uskollisesta elämästämme."
3. "Olkaa – – uskollisia. Jumala pitää teistä huolen. Hän tietää nimenne ja Hän tietää tarpeenne."

Voit halutessasi etsiä pyhistä kirjoituksista jakeita, jotka kertovat toivosta, rauhasta ja uskosta Jeesukseen Kristukseen.

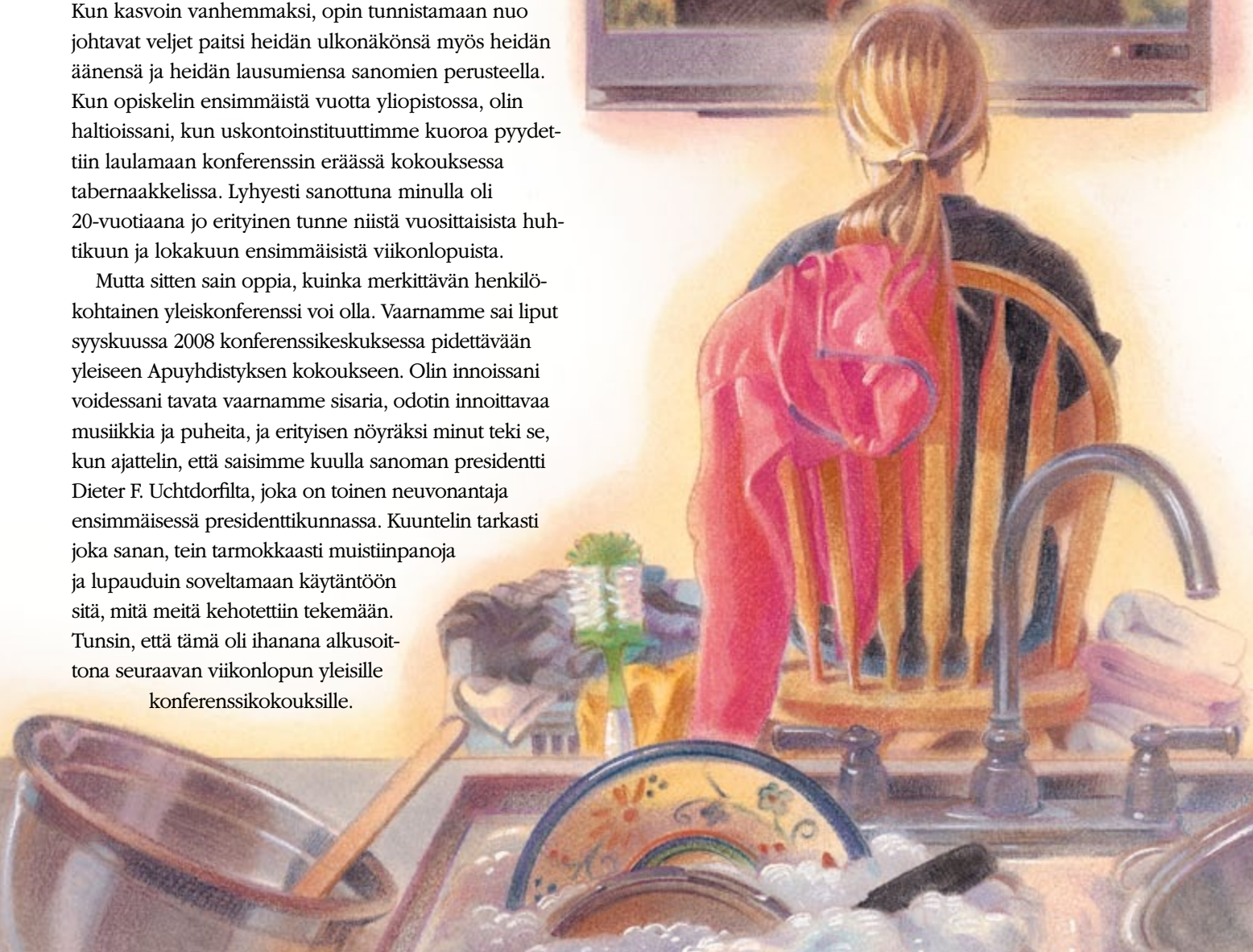
YLEISKONFERENSSI JUURI **MINULLE**

Edessäni oli pelottavia asioita, mutta taitvaallinen Isä oli tietoinen minusta sinä lokakuun ensimmäisenä viikonloppuna.

Ann Singleton

Kasvoin kodissa, jossa yleiskonferensseja odotettiin yhtä innokkaasti kuin juhlapäiviä. Muistan, kuinka minulle pienenä tyttönä annettiin pyhäkoulussa tehtävä yleiskonferenssin aikana yhdistää televisiossa puhuva johtava auktoriteetti hänen kuvaansa. Kun kasvoin vanhemmaksi, opin tunnistamaan nuo johtavat veljet paitsi heidän ulkonäkönsä myös heidän äänensä ja heidän lausumiensa sanomien perusteella. Kun opiskelin ensimmäistä vuotta yliopistossa, olin haltioissani, kun uskontoinstituuttimme kuoroa pyydettiin laulamaan konferenssin eräässä kokouksessa tabernaakkelissa. Lyhyesti sanottuna minulla oli 20-vuotiaana jo erityinen tunne niistä vuosittaisista huh-tikuun ja lokakuun ensimmäisistä viikonlopuista.

Mutta sitten sain oppia, kuinka merkittävän henkilökohtainen yleiskonferenssi voi olla. Vaarnamme sai liput syyskuussa 2008 konferenssikeskuksessa pidettävään yleiseen Apuyhdistyksen kokoukseen. Olin innoissani voidessani tavata vaarnamme sisaria, odotin innoittavaa musiikkia ja puheita, ja erityisen nöyräksi minut teki se, kun ajattelin, että saisimme kuulla sanoman presidentti Dieter F. Uchtdorfilta, joka on toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa. Kuuntelin tarkasti joka sanan, tein tarmokkaasti muistiinpanoja ja lupauduin soveltamaan käytäntöön sitä, mitä meitä kehoitettiin tekemään. Tunsin, että tämä oli ihanana alkusoitona seuraavan viikonlopun yleisille konferenssikokouksille.

Sitten maailmani pirstoutui. Ollessani töissä seuraavana torstaina lääkäriini soitti minulle ja kertoi, että edellisellä viikolla minulle tehdyt kokeet osoittivat, että minulla oli syöpä.

Seuraavia päiviä sumensivat epäilykset, pelko, ahdistus, suru, epätoivo ja tuska. Sisälläni velloi niin monia tunteita, etten saanut nukutuksi vaan itkin koko ajan. En ollut koskaan tuntenut sellaista pelkoa.

Kun lauantaiamu koitti, aion kuunnella konferenssia tehden samalla muita puuhia. Toivoin, että kiireisenä pysyminen auttaisi keskittämään huomioni pois koettelemuksestani. Mutta huomasinkin jättäväni pyykki sikseen ja antavani tiskien jäädä altaaseen samalla kun siirryin television ääreen. Sydämeni miltei pysähtyi, kun vanhin L. Tom Perry kahden-toista apostolin koorumista aloitti ensimmäisen kokouksen näillä sanoilla: ”Emme voi ennustaa kaikkia vaikeuksia ja myrskyjä elämässä, emme edes niitä, jotka ovat aivan nurkan takana, mutta me, joilla on uskoa ja toivoa, tiedämme ilman epäilyksen häivääkään, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on totta ja että paras on vielä tulossa.”¹

Ajattelin, että seuraavana aiheena olisi varmasti moraalin puhtaus tai lepopäivä. Mutta jokainen senjälkeinen sanoma kertoi toivosta koettelemusten hetkinä!

Sunnuntai oli rauhallinen päivä, jolloin perheemme rukoili ja paastosi yhdessä minun puolestani. Kuulin edelleen toivon sanoja aivan kuten edellisellä päivänä, ja voimallisen päätösanoman iltapäivän kokouksessa lausui vanhin Quentin L. Cook kahden-toista apostolin koorumista: ”Todistan, että Jeesuksen Kristuksen sovitus kattaa kaikki koettelemukset ja vaikeudet, joita yksikään meistä kohtaa tässä elämässä”, hän sanoi. ”Toisinaan, kun halusimme sanoa: ’Kai tajuat, että minulla oli rankkaa’, voimme olla varmoja siitä, että Hän on lähellä ja me olemme turvassa Hänen rakastavien käsivarsiensä syleilyssä.”²

Kenties syynä oli paastoaminen tai rukoukset tai yksinkertaisesti nöyrä tunnetilani, mutta tunsin, että tämä oli

alusta loppuun minun oma henkilökohtainen yleiskonferenssini, jossa olin ainoa kuuntelija.

Seuraavat päivät, viikot ja kuukaudet toivat monia haasteita, kun minulle tehtiin kokeita ja leikkauksia sekä sain kemoterapiaa ja sädehoitoja. Toivoisin voivani sanoa, etten koskaan tuntenut epätoivoa koko sen vuoden aikana, mutta minä tunsin. Niinä hetkinä tunsin kuitenkin myös saavani tukea seurakuntani ja sukulaisteni rukouksista ja paastosta, isäni antamista pappeuden siunauksista sekä äitini uskosta. Luin Mormonin kirjan kokonaan muutaman ensimmäisen hoitokuukauden aikana tietoisena siitä, että Jumalan sana voi suoda lohtua.

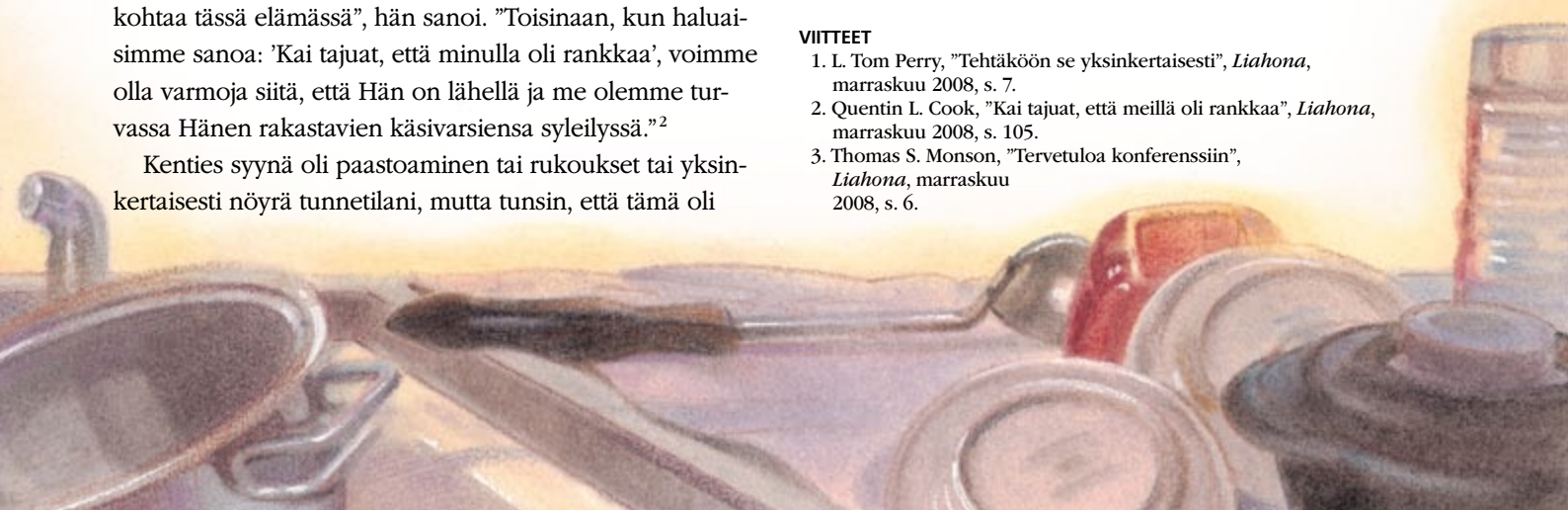
Mutta synkimpinä päivinä käännyin aina useaan kertaan luetun marraskuun 2008 *Ensign*-lehteni puoleen ja luin uudelleen siitä sanoja, jotka tulivat rakastavalta Isältä innoitettujen palvelijoiden välityksellä ja suoraan pelokkaaseen sydämeeni. Olin ihmeissäni sanoista, joita en ollut muistanut presidentti Thomas S. Monsonin lausuneen avauspuheessaan: ”Taivaallinen Isä on tietoinen meistä jokaisesta ja meidän tarpeistamme. Täytyykäämme Hänen Hengellään osallistuessamme tämän kirkon 178. puolivuotiskonferenssin kokouksiin.”³

Olin saanut todistuksen siitä, että se oli totta. Taivaallinen Isä oli tietoinen minusta sinä lokakuun viikonloppuna. Hän tiesi minun tarvitsevan toivoa Hänen rakkaudessaan ja toivoa Hänen suunnitelmassaan minua varten. Hän puhui ja minä kuuntelin. ■

Huomautus: Sisar Singletonin syöpähoidot päättyivät kesäkuussa 2009, eikä syöpä ole palannut.

VIITTEET

1. L. Tom Perry, ”Tehtäköön se yksinkertaisesti”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 7.
2. Quentin L. Cook, ”Kai tajuat, että meillä oli rankkaa”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 105.
3. Thomas S. Monson, ”Tervetuloa konferenssiin”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 6.

Sinetöimis- toimitus

YHDISTÄÄ
PERHEEN
IANKAIKKISESTI

Maan päällä me voimme solmia pyhiä liittoja Jumalan kanssa (antaa Hänelle lupauksia) pyhässä tempelissä pappeuden valtuudella. Näihin liittoihin kuuluu aviomiehellä ja vaimolla oleva mahdollisuus tulla sinetöidyksi toisiinsa (solmia iankaikkinen avioliitto) ja heidän lapsillaan oleva mahdollisuus tulla sinetöidyksi heihin. Tämä tarkoittaa, että jos pidämme liittomme Herran ja toistemme kanssa, kuolema ei voi pysyvästi erottaa meitä. Tämä sinetöimistöimitus on välttämätön osa taivaallisen Isämme suunnitelmaa meitä varten, jotta voisimme elää Hänen kanssaan iankaikkisesti. (Ks. OL 128:9–10; 132:19.)

Kun olemme solmineet tempelli-liitot omalta osaltamme, voimme koota sukumme tietoja ja suorittaa tempelitoimituksia edesmenneiden esivanhempiemme puolesta. Näin he pääsevät osallisiksi tempeliliitoista (ks. OL 138:29–37).

Pappeuden valtuudesta, jolla perheet sinetöidään, on profetoitu mui-
noin (ks. Mal. 3:23–24) ja nykyaikana (ks. OL 2). Kummassakin profetiassa on ilmoitettu, että profeetta Elia ”istuttaa lasten sydämiin isille annetut lupaukset, ja lasten sydämet kääntyvät heidän isiensä puoleen” (OL 2:2).

Elian luvattu paluu toteutui 3. huhtikuuta 1836 vasta vihityssä Kirtlandin tempelissä Ohiossa Yhdysvalloissa, kun Elia muiden ohella ilmestyi ja

antoi pappeuden avaimensa profeetta Joseph Smithille (ks. OL 110:13–15).

Nykyään eri puolilla maailmaa on toiminnassa 134 tempeliä, joissa kelvolliset myöhempien aikojen pyhät voivat solmia liittoja Jumalan kanssa ja tulla sinetöidyksi perheenä iankaikkisuudeksi. He voivat palata tempeliin palvelemaan sijaisina edesmenneiden esivanhempiensa puolesta täyttäen siten profetian, että lasten sydämet kääntyisivät heidän isiensä puoleen. ■

Lisää tietoa on julkaisuissa *Evankeliumin periaatteet*, 2009, s. 213–217; *Lujana uskossa*, 2005, s. 13–17, 158–161, 167–171; ja ”Kelvollisuus päästä tempeliin” *Liahona*, elokuva 2010, s. 12–13.

”Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaissa vapautettu.”
(Matt. 16:19.)

Meidän tulee saada tietyt liitot ja toimitukset palataksemme asumaan taivaallisen Isämme luokse:

1. Meidät kastetaan ja konfirmoidaan (ks. Matt. 3:16–17; Joh. 3:5; 2. Nefi 31:5–18).

2. Miehet saavat Aaronin pappeuden ja myöhemmin Melkisedekin pappeuden (ks. OL 128:11).

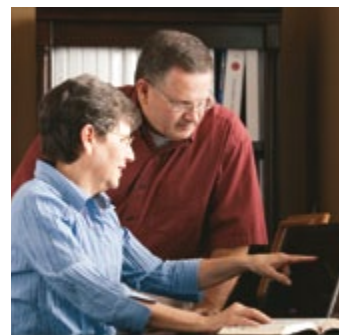
3. Tempelissä solmimme lisää liittoja, jotka liittyvät endaumenttiin.

4. Aviomies ja vaimo sinetöidään (he solmivat avioliiton) tempelissä ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi.

5. Sinetöidylle avioparille syntyvät lapset syntyvät "liiton alaisina". Lapset, jotka eivät synny liiton alaisina, voidaan sinetöidä vanhempiinsa.

6. Sitten me valmistamme esivanhempiemme nimet tempelityötä varten ja suoritamme välttämättömät toimitukset tempelissä heidän puolestaan (ks. 1. Kor. 15:29; OL 128:15–16, 24).

Avioliiton IANKAIKKINEN LUONNE

**Presidentti
N. Eldon Tanner
(1898–1982)**

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Nathan Eldon Tanner syntyi 9. toukokuuta 1898 Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa. Hänet asetettiin apostoliksi vuonna 1962. Hän palveli neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa kirkon neljän presidentin aikana vuosina 1963–1982. Seuraavassa on otteita hänen puheestaan ”Selestinen avioliitto ja iankaikkinen perhe”, jonka hän piti huhtikuun 1980 yleiskonferenssissa. Koko puhe on englanninkielisenä osoitteessa conference.lds.org.

Elämän onnellisinta aikaa on se, kun suunnitellaan avioliiton solmimista. – Voidaan hyvin olettaa, että avioliiton solmimisen hetkellä useimmat parit ovat varmoja siitä, että he tekevät oikean ratkaisun; mutta aivan liian usein kuherruskuukauden jälkeen alkavat vaikeudet ja avioliitto päättyy lopulta avioeroon.

Avioerojen yleisyys on johtanut jotkut omaksumaan elämäntyylin, jossa he ovat taipuvaisia välttämään näennäisen merkityksettömiä rituaaleja ja jäämään vaille papiston tai muun laillisen tahon antamaa vahvistusta. Mietin usein, kuinka hyvin he mahtavat olla perillä sen maan luomisen tarkoituksesta, jonka päällä he asuvat, ja kuinka perusteellisesti he ovat mahtaneet tutkia pyhiä kirjoituksia saadakseen tietää, miksi Jumala loi miehen ja naisen ja asetti pyhän avioliiton.

Tarkastelkaamme ensiksi maan luomisen tarkoitusta. Pyhät kirjoitukset tekevät selväksi, että maan luomisen tarkoituksena on

yksinomaan tarjota Jumalan pojille ja tyttärille paikka, missä he voisivat asua kuolevaisuudessa ja osoittautua käskyjen pitämisen kautta kelpollisiksi palaamaan Jumalan kasvojen eteen, mistä he ovat tulleet.

Maan luomisen jälkeen ”Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme.” – –

Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.

Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne.” (1. Moos. 1:26–28.)

Kun Jumala loi naisen ja toi hänet miehen luo, Hän sanoi: ”Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi” (1. Moos. 2:24).

Niin, avioliitto on Jumalan säätämä, ja tämän ensimmäisen miestä ja vaimoa koskevan maininnan jälkeen löydämme monia pyhien kirjoitusten kohtia, jotka todistavat, että miehistä ja naisista tuli aviomiehiä ja vaimoja vihkimistoimituksissa, joita seurasivat hääjuhlat. Me emme ole täällä vain syödäksemme, juodaksemme ja ollaksemme iloisia (ks. 2. Nefi 28:7). Meille on annettu maa ottaaksemme sen valtaamme, ja meille on annettu käsky lisääntyä ja täyttää maa. On kiintoisaa huomata, että Jumala sanoi ”lisääntykää” eikä ainoastaan ”täyttäkää” maa (ks. 1. Moos. 1:28).

Meidän on tärkeää ymmärtää se pyhien kirjoitusten opetus, että Jumala on

iankaikkinen, että Hänen luotunsa ovat iankaikkisia ja että Hänen totuutensa ovat iankaikkisia. Kun Hän siis antoi Eevan Aadamille avioliitossa, tuo liitto oli oleva iankaikkinen. Jumalan säätämä ja Hänen pyhässä temppelissään suoritettu avioliittoon vihkiminen on iankaikkinen – ei vain kuolemaan saakka kestävä. Saarnaajan kirjassa sanotaan: ”Minä oivalsin, että kaikki, minkä Jumala tekee, pysyy ikuisesti” (Saarn. 3:14).

Kun Kristus pyysi Pietaria sanomaan, kuka Hän oli, Pietari vastasi: ”Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika.” Jeesus vakuutti Pietarille, että tämä tiesi asian Isältä Jumalalta saamansa ilmoituksen kautta ja että tälle ilmoituksen kalliolle Hän perustaisi kirkkonsa. Sitten Hän sanoi: ”Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä vapautat maan päällä,

N. Eldon ja Sara Tanner tyttäriensä kanssa noin vuonna 1927. Heidän viides ja viimeinen lapsensa Helen syntyi vuonna 1931.

se on myös taivaissa vapautettu.” (Ks. Matt. 16:15–19.)

Kun fariseukset tulivat Jeesuksen luo kiusataksaan Häntä ja kysyivät avioerosta, Hän vastasi seuraavaa:

”Ettekö ole lukeneet, että Luoja alun perin teki ihmisen mieheksi ja naiseksi?”

Ja hän jatkoi: ”Sen tähden mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että nämä kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.

He eivät siis enää ole kaksi, he ovat yksi. Ja minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.” (Matt. 19:4–6.)

Nämä pyhien kirjoitusten kohdat osoittavat, että Jumalan säätämä ja Hänen valtuudellaan Hänen pyhässä temppelissään solmittu selestinen avioliitto on iankaikkinen, ja näin vihityt parit sinetöidään ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi, ja heidän lapsensa syntyvät iankaikkisen evankeliumin liiton alaisina. Uskollisuutensa mukaan he voivat olla iankaikkinen perhe. – –

Jeesus Kristus tuli maan päälle tuomaan meille juuri tämän sanoman – keitä me olemme ja mitä meidän pitäisi tehdä. Hän antoi meille evankeliumin elämän ja pelastuksen suunnitelman ja sanoi, ettei koko taivaankannen alla ole annettu muuta nimeä, joka meidät voisi pelastaa (ks. Ap. t. 4:12). Tämä sama evankeliumi on palautettu meille näinä myöhempinä aikoina, ja meillä on tänä päivänä elävä profeetta, – – joka puhuu Jumalan nimissä, sillä tämä on kautta aikojen ollut Jumalan tapa olla yhteydessä ihmiseen. – –

Minä tiedän, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumin kautta sekä pitämällä Jumalan käskyt ja Hänen kanssaan tekemämme liitot me jokainen voimme tehdä kodistamme maanpäällisen taivaan valmistautuessamme lastemme kanssa palaamaan taivaallisen Isämme luo. ■

Pyhien kirjoitusten lainaukset on ajanmukaistettu.

RAKENNAN

iankaiikkista avioliittoani

Rosana Pontes Barbosa Neves

Kun olin teini-ikäinen, minussa kasvoi usko siihen, että avioliitto voisi olla ihana ja iankaikkinen. Siihen uskominen oli minulle kuitenkin toisinaan vaikeaa, koska ne avioliiton esikuvat, joita näin nuoruusvuosinani, eivät olleet vahvoja, ja sydämessäni säilyi pelko avioliittoa kohtaan. Mutta päätin, ettei epäonnistumisen ja onnettoman avioliiton tarvinnut olla sääntö ja että taivaallinen Isä auttaisi minua tietämään, kuinka voisın saada onnellisen avioliiton.

Kun olin 26-vuotias, solmin avioliiton Sidnein kanssa São Paulon temppelessä Brasiliassa. Kun vielä seurustelimme, pyrimme valmistautumaan hengellisesti ja emotionaalisesti elämämme tärkeimpään tapahtumaan. Päätimme, millaisen avioliiton halusimme, asetimme yhdessä tavoitteita ja keskustelimme ajatuksistamme – todistuksestamme evankeliumista, toiveistamme, huolistamme ja unelmistamme. Luimme myös yhdessä avioliittoon liittyviä profeettojen neuvoja. Teimme kaiken voitavamme valmistautuaksemme avioliittoon toivoen voivamme tarjota onnea ja turvallisuutta toisillemme ja tuleville lapsillemme. Pyysimme Herraa antamaan meille viisautta elää onnellista elämää.

Olemme nyt olleet naimisissa 18 vuotta. Olemme näinä vuosina jatkuvasti oppineet lisää evankeliumin käskyistä, johtajiemme neuvoista ja tietenkin saaneet oppia Hengeltä. Seuraavassa on muutamia asioita, joita olemme tehneet, jotta avioliittomme olisi vahva ja onnellinen:

1. Rukoilemme yhdessä joka päivä. Kun rukoilemme iltaisin, kiitämme taivaallista Isää avioliitostamme, toinen toistamme kohtaan tuntemastamme rakkaudesta, ja pyydämme, että tunteemme vahvistuvat ja että meistä voi tulla yksilöinä vahvoja huolimatta vastustajamme suunnitelmista hänen

AVIOLIITTO TAIVAALLISEN ISÄN SUUNNITELMASSA

”Kun mies ja vaimo kumpikin kääntyy Herran puoleen (ks. 3. Nefi 27:14), kun he oppivat palvelemaan ja hellästi hoivaamaan toisiaan, kun he saavat yhteisiä elämäkokemuksia ja kasvavat yhdessä ja tulevat yhdeksi ja kun heitä siunataan heidän erilaisten luonteidensa yhdistymisellä, he alkavat tajuta sen täyttymyksen,

jota taivaallinen Isä haluaa lapsilleen. Suurin onni, joka on Isän suunnitelman tärkein tavoite, saadaan tekemällä iankaikkiseen avioliittoon kuuluvat liitot ja pitämällä ne kunniaassa.”

Ks. vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista, ”Avioliitto on olennainen osa Jumalan iankaikkista suunnitelmaa”, *Liahona*, kesäkuu 2006, s. 54.

pyrkiessään tuhoamaan perheitä.

2. Pyydämme anteeksi. Me pyrimme siihen, ettemme anna ylpeyden estää meitä pyytämästä anteeksi tai myöntämästä olevamme väärässä. Rakkaus ja ykseys ovat tärkeämpiä kuin se, kumpi on oikeassa ja kumpi väärässä.
3. Emme koskaan puhu pahaa toisistamme. On ilmiselvää, ettei kumpikaan meistä ole täydellinen, mutta me emme puhu pahaa toisistamme, ja kun olemme toisten kanssa, puhumme myönteisesti toisistamme.

4. Puolustamme avioliittoinstituutiota. Aina tilaisuuden tullen – ja varsinkin, jos olemme sellaisten ihmisten luona, jotka arvostelevat avioliittoinstituutiota – me puolustamme perheitä ja sitä, mihin uskomme.
5. Puhumme paljon ja kuuntelemme. Lopetamme sen, mitä olemme tekemässä, jotta todella kuuntelemme, kun toinen meistä puhuu.
6. Kohtelemme toisiamme rakkautta ja huomaavaisuutta osoittaen. Me emme loukkaa, syyttele tai arvostele toisiamme.
7. Etsimme jatkuvasti pyhistä kirjoituksista ja nykypäivän profettojen sanoista apua ja neuvoa avioliittoon. Me emme tiedä kaikkea. Olemme epätäydellisiä ja taipuvaisia unohtamaan ja tekemään virheitä. Emme jää odottamaan, että ongelmat koettelisivat meitä, vaan sen sijaan teemme työtä vahvistaaksemme avioliittoa ennen kuin jokin voi satuttaa meitä.

Nämä asiat ovat auttaneet minua ja puolisoani vahvistamaan keskinäistä suhdettamme. Tiedän, että jos jaamme elämämme ja tunteemme taivaallisen Isän kanssa ja pyrimme saamaan neuvoa Häneltä, Pyhä Henki innoittaa meitä ja meistä voi tulla iankaikkinen perhe ja voimme selviytyä kaikista vaikeista ajoista. Tiedämme myös, että taivaallinen Isä auttaa meitä, kun pyrimme tuntemaan ja tekemään Hänen tahtonsa. ■

ONNISTUNEET AVIOLIITOT

”Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehkisen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla.”

”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.

**Vanhin
Robert D. Hales**
kahdentoista apostolin
koorumista

HIVEN taivasta maan PÄÄLLÄ

Selestinen avioliitto edellyttää pyhittynyttä elämää, joka perustuu kelvollisuuteen ja selestisiin periaatteisiin sekä johtaa onneen tässä elämässä ja korotukseen tulevassa.

Sana *temppeliavioliitto* korostaa paikkaa, jonne menemme, jotta meidät vihittäisiin avioliittoon. *Selestinen avioliitto* puolestaan on se, minkä luomme olemalla uskollisia pyhille liitoille, joita solmimme, kun meidät vihitään temppeliavioliittoon.

Kun lupaukset on annettu, selestinen avioliitto edellyttää pyhittynyttä elämää, joka perustuu kelvollisuuteen ja selestisiin periaatteisiin sekä johtaa onneen tässä elämässä ja korotukseen tulevassa. Jos elämme selestiseen avioliittoon liittyvien lakien mukaan, me voimme puolisoimme ja perheemme kanssa kokea hivenen taivasta maan päällä. Ja kun elämme niiden lakien mukaan, me noudatamme samoja lakeja, joita noudatetaan taivaassa. Me harjoittemme elämään Isän ja Pojan ja perheemme kanssa tulevissa iankaikkisuuksissa. Mielestäni tämä on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon sanoma maailmalle.

Kun valitsette kumppania, varmistakaa, että te kumpikin haluatte selestisen aviosuhteen, haluatte iankaikkisen kumppanin, haluatte iankaikkisen perheen ja haluatte elää taivaallisen Isämme luona.

Kumppanin valitseminen

Naimattomat kirkon jäsenet kysyvät usein: ”Kuinka löydän oikean henkilön, jonka kanssa voin solmia avioliiton?” Saanen ehdottaa erästä tapaa. Arvioikaa mahdollisten tulevien kumppanienne hengellinen taso. Ensiksikin, ovatko he kirkon jäseniä, ovatko he aktiivisia ja täysin sitoutuneita vai ovatko he passiivisia tai vihamielisiä? Toiseksi, elleivät he ole jäseniä, ovatko he vastaanottavia evankeliumille ja sen opetuksille vai ovatko he vältteleviä tai vihamielisiä?

Jos solmitte avioliiton aktiivisen jäsenen kanssa temppelessä ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi uudessa ja iankaikkisessa liitossa, tuleeko eteenne ongelmia? Kyllä. Pystytkö ratkaisemaan ne? Kyllä. Olisiko teillä paremmat edellytykset ratkaista ongelmat ja vahvistaa todistustanne, kuin jos ette olisi solmineet avioliittoa temppelessä? Kyllä. Mutta jos solmitte avioliiton sellaisen henkilön kanssa, joka suhtautuu kirkkoon vihamielisesti tai evankeliumiin passiivisesti, asetatte itsenne asemaan, jossa huomaatte jonakin päivänä, että teidän on ehkä tehtävä valinta kyseisen henkilön ja kirkon välillä. Se on hyvin vakava vastuu.

Kun valitsette kumppania, varmistakaa, että te kumpikin haluatte selestisen aviosuhteen, haluatte iankaikkisen kumppanin, haluatte iankaikkisen perheen ja haluatte elää taivaallisen Isämme luona.

Lain noudattaminen

Herra on ilmoittanut selvästi, että me voimme olla kumppanimme kanssa yhdessä iankaikkisesti vain jos

noudatamme lakia. Nykyajan ilmoituksessa Hän sanoo:

”Valmista sen tähden sydämesi vastaanottamaan ja noudattamaan ohjeita, jotka minä aion sinulle antaa, sillä kaikkien, joille tämä laki ilmoitetaan, on oltava sille kuuliaisia.

Sillä katso, minä ilmoitan sinulle uuden ja ikuisen liiton.” (OL 132:3–4.)

Jokaisen kirkon jäsenen tulee lukea ja tutkia Opin ja liittojen lukua 132. Käsitätkö, että kun sinetöijä suorittaa sinetöimistöimituksen, niin hänen ja Herran välissä ei ole ketään? Seremonia on kaunis ja koskettava.

Lunastaja itse selvensi temppele-avioliiton syvällistä tarkoitusta sanoessaan: ”Mitä tulee uuteen ja ikuiseen [avi]liittoon, se säädettiin minun kirkkauteni täyteyttä varten, ja sen, joka saa sen täyteyden, täytyy ja tulee pysyä laissa, tai hänet tuomitaan” (OL 132:6).

Herra on myös sanonut: ”Sen tähden, jos mies ottaa vaimon maailmassa eikä ota häntä vaimoksi minun kauttani eikä minun sanani kautta, ja hän tekee liiton hänen kanssaan niin pitkäksi aikaa kuin mies on maailmassa ja vaimo hänen kanssaan, heidän liittonsa ja avioliittonsa eivät ole voimassa heidän kuoltuansa ja poistuttuansa maailmasta; sen tähden heitä ei sido mikään laki, kun he ovat poissa maailmasta” (OL 132:15).

Käsitämmekö me, että Opissa ja liitoissa meille kerrotaan, että ellemme astu selestiseen avioliittoon, me emme voi saavuttaa korkeinta kirkkautta astetta selestisessä valtakunnassa (ks. OL 131:1–4)? On myös selvää, mitä tapahtuu niille, jotka eivät koskaan pääse osallisiksi

temppliavioliiton siunauksista: heidän liittonsa jatkuu siihen asti, kunnes kuolema heidät erottaa – hyvin surullinen ajatus.

Evankeliumin tavoitteena ja selestisen avioliiton tarkoituksena on paitsi pitää meidät yhdessä myös tehdä meistä kelpollisia saamaan taivaallisen Isämme korkein palkinto: korotus selestisessä valtakunnassa, lisääntyminen siinä valtakunnassa ja iankaikkinen elämä perheemme kanssa.

Yhdessä ylentyminen

Selestinen avioliitto on kuin vuorelle kiipeämistä. Kiinnitätte itsenne iankaikkiseen kumppaniin, ja alatte nousta vuorelle. Kun perheeseen tulee lapsia, te kiinnitätte heidätkin itseenne ja jatkatte matkaanne. Köydet pitelevät kaikkia vuoristokiipeilijöitä yhdessä, mutta tuuli, sade, lumi ja jää – maailman haasteet – repivät ja kiskovat teitä siltä vuorelta.

Kuinka pääsette huipulle? Jos äiti tai isä antaa periksi ja katkaisee köyden, joka sitoo hänet puolisoonsa ja heidän lapsiinsa, on todennäköistä, että jompikumpi heistä saattaa pudota ja ehkä kiskaista muita perheenjäseniä mukaansa. Voi olla, että koko perhe putoaa vuorelta eikä pääse iankaikkiselle huipulle. Me emme voi ottaa sitä riskiä. Pitäkäämme aina mielessämme se, että perheenjäseninä meidät on sidottu vuoristokiipeilijäryhmäksi, joka pyrkii palaamaan taivaallisen Isämme luo.

Tunnettu sanonta kertoo: ”Sinä nostat minua ja minä nostan sinua, ja yhdessä me ylennymme.”

Aviokumppanuus ei ole kainalosauva. Ei ole tarkoitus mennä

naimisiin henkilön kanssa, jota pitää enkeleitä korkeammalla, ja sitten tukeutua häneen. Sen sijaan te kehitätte itseänne ja omia lahjojanne ja kykyjänne. Kun kehitytte, te kasvatte yhdessä toinen toistanne tukien ja vahvistaen.

Ennen kuin vaimoni ja minä solmimme avioliiton, sanoin hänelle: ”Tiedätkö, Mary, minusta tuntuu, että menestyäkseni liike-elämässä minun on tehtävä kovasti töitä kotimaassa ja kenties ulkomailla. Haluatko lähteä kanssani sille matkalle?” Hän vastasi haluavansa. Kymmenen vuotta sen jälkeen kun olimme menneet naimisiin, minua pyydettiin muuttamaan Englantiin ja hän muutti sinne

Selestinen avioliitto on kuin vuorelle kiipeämistä. Kiinnitätte itsenne iankaikkiseen kumppaniin, ja alatte nousta vuorelle. Kun perheeseen tulee lapsia, te kiinnitätte heidätkin itseenne ja jatkatte matkaanne.

Onnellisen avioliiton salaisuus on suojella akilleenkantapäätä eikä hyödyntää niiden ihmisten heikkouksia, jotka tunnette parhaiten, joita rakastatte eniten ja joita pystytte viime kädessä loukkaamaan kipeimmin.

kanssani. Sitten muutimme Saksaan ja myöhemmin Espanjaan. Hänestä tuli kansainvälinen, monikulttuurinen ja kaksikielinen, koska hän oli päättänyt, että me työskentelimme ja kasvasimme yhdessä.

Muistakaa kohdella toinen toistanne ystävällisesti ja kunnioittaa toinen toistanne sellaisina, jollaisia olette ja jollaisiksi haluatte tulla.

Muistan seurakunnassani erään naisen joitakin vuosia sitten, kun olin piispa. Hänellä ja hänen puolisoillaan oli ongelmia avioliitossa. Kun he puhuivat kanssani, vaimo alkoi säittää miestänsä kaikilla niillä tärkeillä osa-alueilla, joilla mies kaipaa kiitosta voidakseen kunnioittaa itseään. Hän puhui miehensä riittämättömyydestä isänä, hänen riittämättömyydestään aviosuhteessa, hänen riittämättömyydestään elättäjänä ja hänen sosiaalisista puutteistaan.

Kysyin vaimolta: ”Miksi teet tämän miehelle, jota sinun tulisi rakastaa ja tukea?”

Vaimo vastasi: ”On paljon helpompaa riidellä jonkun rakkaan kanssa, koska häntä osaa loukata kipeimmin.”

Ja hän tarkoitti sitä.

Meidän myöhempien aikojen pyhien on kuitenkin käytettävä moraalista tahdonvapauttamme ja hyödynnettävä mahdollisuuksiamme kasvuun. Jokaisella on heikkouksia. Vastustaja tietää rakkaidenne, ystävienne, huonetoverienne, veljienne ja sisartenne sekä vanhempienne akilleenkantapään. Ymmärrätkö te *oman* akilleenkantapäänne? Tiedätkö te, mistä tilanteista teidän on pysyteltävä kaukana ja mitä heikkoutenne ovat? Onnellisen avioliiton salaisuus on suojella sitä akilleenkantapäätä eikä hyödyntää niiden ihmisten heikkouksia, jotka tunnette parhaiten, joita rakastatte eniten ja joita pystytte viime kädessä loukkaamaan kipeimmin.

”Vahvista siis veljiäsi kaikissa elämäntavoissasi, kaikissa rukouksissasi, kaikissa kehotuksissasi ja kaikissa tekemisissäsi” (OL 108:7). Toisin sanoen teidän tulee joka päivä auttaa toisiaanne rukoillessanne ja puhuessanne, kehotuksissanne ja tekemisissänne.

Muistan erään nuoren avioparin, joka oli juuri saanut opintonsa päätökseen. Toinen vanhemmista antoi heille asunnon. Toinen vanhemmista antoi heille huonekalut ja uuden auton. Heille annettiin kaikki mahdollinen. Kolmen vuoden kuluttua he olivat eronneet. He eivät olleet

tehneet työtä ja uhrautuneet. He olivat nojautuneet toisiinsa ja vanhempiinsa kuin kainalosauvaan, olivat rampauttaneet itsensä eivätkä olleet kasvaneet. He eivät olleet oppineet vaikeaa osuutta. He eivät olleet kantaneet huolta siitä, kuinka saavat avioliittonsa toimimaan. Pitäkää huoli siitä, että teette uhrauksia, jaatte ja kasvatte yhdessä.

Toinen toisenne tukeminen

Palveltuani viiden vuoden ajan vanhinten koorumin johtajana, seurakunnanjohtajana ja piispana muuttimme uuteen seurakuntaan. Pian vaimoni kutsuttiin Apuyhdistyksen johtajaksi. Hänellä oli ensimmäinen tapaaminen piispan kanssa samalla kun minä jahtasin kahta lasta pitkien käytäviä ja pysäköintialuetta ja juhlasalia. Sain ensimmäisen kerran kokea, mitä oli odottaa. Odotin puolitoista tuntia. Kun Mary tuli piispan toimistosta, minulla oli toinen poika sylissäni ja toinen käsipuolellani. En rohjennut sanoa mitään, mutta vilkaisin häntä sellaisella ilmeellä, joka kertoi: ”Käsitätkö, että annoit minun odottaa puolitoista tuntia?”

Hän vain nosti viisi sormeja ja sanoi: ”Viisi vuotta.” Niin kauan hän oli odottanut minua. Silloin aloin ymmärtää, että oli minun vuoroni tukea vaimoani hänen tehtävässään aivan kuten hän oli tukenut minua minun tehtävissäni.

Pyydän, ettette tukeudu puolisoonne kuin kainalosauvaan vaan seisotte voimakkaina, vahvistatte toinen toistanne ja pyydätte apua rukoillessanne yhdessä joka ilta. Todistan, että ne hetket elämässäni,

jolloin olen ollut onneton, masentunut tai surullinen, ovat olleet niitä, kun olen hairautunut vaikka vähäisesäkin määrin pois Herran opetuksista. Rukoukseni on, että voisitte kokea todellista onnea ja että löytäisitte selestisen avioliiton ilon ja hivenen taivasta maan päällä. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 9. marraskuuta 1976 pidetystä puheesta. Teksti on [englanninkielisenä] kokonaisuudessaan osoitteessa speeches.byu.edu.

Pyydän, ettette tukeudu puolisoonne kuin kainalosauvaan vaan seisotte voimakkaina, vahvistatte toinen toistanne ja pyydätte apua rukoillessanne yhdessä joka ilta.

Annamme Jumalalle

MAHDOLLISUUDEN SIUNATA MEITÄ

Miten eräässä muutaman pienen seurakunnan piirissä Argentiinassa solmitaan 17 tempeliavioliittoa alle neljässä vuodessa? Johtohenkilöiden mukaan syy on yksinkertainen: kuuliaisuus.

VALOKUVA BUENOS AIRESIN TEMPELISTÄ ARGENTIINASSA NÉSTOR CURBELO;
KARTTA MOUNTAIN HIGH MAPS © 1993 DIGITAL WISDOM, INC.

Michael R. Morris
kirkon lehdet

Kun 21-vuotias Gisela Silva muutti perheensä mukana Argentiinan Mendozasta maan eteläisimpään kaupunkiin Ushuaiaan, hän mietti, oliko hän jättänyt taakseen mahdollisuutensa solmia avioliitto tempelissä. Onhan Mendozassa vaarna täynnään myöhempien aikojen pyhien vaarnaseurakuntia, kun taas syrjäisessä Ushuaiassa – Tierra del Fuegon saarella – on vain noin 600 jäsentä, jotka kuuluvat kolmeen pieneen seurakuntaan.

”Vanhempani ovat solmineet avioliiton tempelissä, ja halusin saman siunauksen itsellenikin – solmia avioliiton uskollisen kirkon jäsenen kanssa, jonka kanssa voisin muodostaa iankaikkisen perheen”, hän muistelee. ”Mutta kun saavuin Ushuaiaan, täällä oli niin vähän nuoria aikuisia, että mietin, tapahtuisiko niin.”

Lucas Romanolla oli samoja huolia kuin Giselalla. Hänen palvellessaan lähetystyössä Uruguayssa hänen perheensä oli muuttanut Ushuaiaan. Kun hän lähetystyönsä jälkeen palasi heidän luokseen, hän huomasi pian, että nuoria naimattomia miehiä oli enemmän kuin nuoria naimattomia naisia. Siitä huolimatta hän päätti noudattaa paikallisten johtohenkilöiden neuvoa seurustella vain kirkon jäsenten kanssa.

Sen neuvon noudattaminen kävi helpommaksi, kun Lucas oli tavannut Giselan kirkossa ja tämä oli ilmoittautunut englannin tunneille oppilaitoksessa, jossa Lucas opettaa. Lucas alkoi saattaa Gisela kotiin tuntien jälkeen, ja pian he alkoivat seurustella.

Kun he kumpikin tahollaan rukoilivat lähentyvästä suhteestaan, he kertovat, että vahvistus tuli rivi rivin päälle, opetus opetuksen päälle (ks. 2. Nefi 28:30; OL 98:12).

Huhtikuussa 2005 Lucas ja Gisela solmivat Argentiinan lain vaatiman siviiliavioliiton, ja sitten heidät sinetöitiin Buenos Airesin temppelissä. Heidän sinetöimisensä oli merkittävä asia nuorille kirkon jäsenille Ushuaiassa: se oli ensimmäinen 17 temppeliavioliitosta, jotka solmittiin alle neljässä vuodessa.

Suurenmoinen menestyskertomus

Miten eräässä muutaman pienen seurakunnan piirissä on solmittu niin monta temppeliavioliittoa niin lyhyessä ajassa? Paikallisten johtohenkilöiden mukaan syy on yksinkertainen: kuuliaisuus.

”Tämä on suurenmoinen menestyskertomus”, sanoo Marcelino Tossen, Ushuaian piirin entinen johtaja. ”Nämä nuoret ovat suurenmoisena esimerkkinä kirkon jäsenille. Yksi piirre heissä on se, että he tottelevat Herraa, profeettoja ja paikallisia johtajiaan ja he noudattavat Hengen kehoituksia. Tämä piirre yhdistää nuoria täällä Ushuaian piirissä.”

Veli Tossen myöntää kuitenkin, että paikallisten johtohenkilöiden ”on pitänyt jonkin aikaa tehdä työtä tämän piirinlaajuisen pyrkimyksen eteen”, ennen kuin heidän opetuksensa ja neuvonsa temppeliavioliiton tärkeydestä ovat kantaneet hedelmää.

Ushuaian piirin johtaja Roberto Ignacio Silva kertoo, että kun hän vuonna 2004 muutti perheensä kanssa Ushuaiaan, hänen huomionsa kiinnittyi juuri naimattomien kotiin palanneiden lähetysaarnajien ja nuorten aikuisten naisten lukumäärään. Hänen tyttärensä Gisela liittyi samaan ryhmään. Hän kertoo, että nuorilla aikuisilla oli tavoitteena solmia avioliitto temppelissä, mutta he tarvitsivat kannustusta ja ohjausta.

”Sanoin heille, että jos haluamme iankaikkisen kumppanin, meidän ei tarvitse etsiä jotakuta täydellistä”, kertoo piirinjohtaja Silva. ”Mutta meidän on rukoiltava ja pyydetävä Herraa auttamaan meitä, ja meidän on pysyttävä uskollisina kirkossa.”

Sen lisäksi, että nuorten naimattomien aikuisten toimintoja lisättiin – kuten takkavalkeailtoja ja yhteisiä toimintoja Río Gallegosin ja muiden pohjoisempien kaupunkien nuorten naimattomien aikuisten kanssa – johtohenkilöt tähdensivät rukouksen, uskollisuuden ja kelvollisuuden merkitystä. He myös kannustivat Ushuaian nuoria aikuisia kasvattamaan riittävän uskon, jotta he voittaisivat pelkonsa.

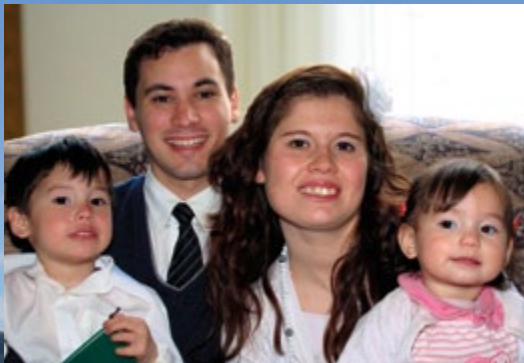
Meillä ei ollut mitään

”Yksi iso huolenaihe, joka nuorilla on täällä, on se, kuinka he voivat mennä naimisiin, ellei heillä ole paljon mitään”, veli Silva sanoo. ”Olemme auttaneet heitä ymmärtämään, ettei meillä tarvitse olla kaikkea, ennen kuin menemme naimisiin.”

Ruth Rodríguez tutustui Emanuel Silvaan, kun heitä kahta pyydettiin

”Suurin siunaus avioliiton solmimisesta temppelissä on se onni, jota tunnen tietäessäni, että olemme yhdessä iankaikkisena perheenä”, sanoo Ruth Silva, joka on oikealla keskellä kuvassa miehensä Emanuelin ja tyttärensä Baniran kanssa. Ylinnä: Ezequiel ja Marina Frau sekä heidän tyttärensä Ailin. Alinna: Lucas ja Gisela Romano sekä heidän lapsensa Benjamin ja Rebeca.

VALOKUVAT MICHAEL R. MORRIS, ELLEI OLE TOISIN MAINITTU; TAUSTA © ISTOCKPHOTO

avuksi järjestämään helmikuussa 2006 piirin yhteinen nuorten naimattomien aikuisten toiminta Río Gallegosissa, yli 320 kilometriä pohjoiseen. Ystävä, joka pyysi näitä kahta työskentelemään yhdessä, toivoi, että nämä löytäisivät toisensa. ”Se toimi”, muistelee Emanuel, joka oli ollut kotona kaksi vuotta palveltuaan Tucsonin lähetyskentällä Arizonassa Yhdysvalloissa.

Kun hän ja Ruth puoli vuotta myöhemmin solmivat avioliiton, heidän valmistautumisensa – niin hengellinen kuin ajallinenkin – auttoi heitä voittamaan heidän tulevaisuutta koskevan pelkonsa.

”Tunsin taivaallisen Isäni rakkauden ja sen, että Hän halusi minun muodostavan oman perheen”, Emanuel kertoo vastauksista rukouksiinsa. ”Kun olin asettanut sen tavoitteen, Hän näytti minulle tien ja auttoi minua löytämään vaimon.”

Ruth lisää, että heidän yhdessä asettamansa tavoitteet – kuten ahkera työskentely rahan säästämiseksi heidän temppelelmatkaansa varten – ovat auttaneet heitä edistymään. ”Joskus oli asioita, joita halusimme ostaa”, hän kertoo, ”mutta sanoimme: ’Ei, meidän täytyy säästää, jotta pääsemme temppeleihin.’”

Heidän lentonsa Buenos Airesin temppeleihin Argentiinassa ja takaisin maksoi heidän säästönsä. ”Sen jälkeen meillä ei ollut mitään”, kertoo Emanuel toistaen vastaviihittyjen yleisen kommentin. Nykyään hän ja Ruth nauravat sille muistolle ja tuntevat kiitollisuutta siitä, että heidän uskonsa tarjosi heille ”ihanan kokemuksen” tulla sinetöidyiksi temppeleissä – kokemuksen, joka yhä merkitsee heille kaikkea.

”Meillä voi olla paljon pelokkaita tuntemuksia, kun harkitsemme avioliittoa”, Ruth sanoo. ”Entä ne asiat, joita meiltä puuttuu? Entä taloudellinen tilanteemme? Entä lasten kasvatus? Mutta jos olemme kuuliaisia Herran sanalle, meidän tulee mennä temppeleihin ja perustaa oma perhe. Meidän ei tarvitse kantaa huolta. Herra siunaa meitä sellaisiin tavoin, joita emme olisi osanneet koskaan kuvitella.”

Kaikkea ei voi suunnitella

Lähes kaksi vuotta sen jälkeen kun Ezequiel Frau oli palannut lähetystyöstä Kolumbiasta, hän menetti työpaikkansa vuoden 2006 alkupuolella. Hän oli yhä naimaton, mutta hänestä tuntui, ettei hänen tuleva vaimonsa ollut Ushuaiassa. Hän päätti mennä temppeliin saadakseen johdatusta.

”Halusin olla enemmän yhteydessä Pyhään Henkeen, saada selville Herran tahdon omalla kohdallani ja etsiä innoitusta”, hän kertoo. ”Temppeli auttoi minua löytämään sitä.”

Kun Ezequiel kolme päivää kestäneen ja 3 200 kilometrin pituisen bussimatkan päätteeksi saapui Buenos Airesiin, hän asui ystävien ja sitten erään sukulaisen luona ja kävi usein temppelissä. Muutaman viikon kuluttua häneltä alkoivat loppua rahat ja hän harkitsi palaamista Ushuaiaan. Eräs paikallinen piispa löysi hänelle kuitenkin työpaikan, joten hän päätti jäädä.

Hieman myöhemmin eräässä kirkon toiminnassa Ezequiel tapasi nuoren naisen nimeltä Marina Mas. Heidän oli helppo jutella keskenään, ja pian Ezequiel huomasi viihtyvänsä Marinan lähellä. Kun hän näki Marinan uudelleen eräässä nuorten naimattomien aikuisten tilaisuudessa, tämä sanoi jotakin, mikä teki häneen vaikutuksen.

”Meidän tulee elää samalla tasolla kuin se henkilö, jollaisen kanssa haluamme solmia avioliiton”, Ezequiel muistaa Marinan sanoneen erään tavoitetta käsitelleen keskustelun aikana.

Marina itse oli rukoillut löytääksensä kelvollisen kumppanin. Hän tunsu monia nuoria miehiä, mutta Ezequielin hengellisyys teki häneen heti vaikutuksen.

Eräs yhteinen ystävä auttoi Ezequeliä löytämään majapaikan, joka oli lähempänä tämän työpaikkaa – siihen asti työmatka oli kestänyt bussilla kolme tuntia. Kävi ilmi, että Ezequielin uusi asunto – 13 miljoonan asukkaan kaupungissa – oli vain parin korttelin päässä Marinan kotoa.

”En ollut suunnitellut asuvani kahden korttelin päässä hänen kodistaan”, Ezequiel muistelee. ”En edes tiennyt, missä hän asui.”

Lähellä asuminen antoi Ezequielille runsaasti mahdollisuuksia tavata Marinaa, jonka perhe otti hänet sydämellisesti vastaan. Tapahtumien yhteennivoutuminen oli vastaus hänen rukouksiinsa.

Ezequiel ja Marina seurustelivat ja alkoivat pian suunnitella yhteistä tulevaisuutta. Solmittuaan avioliiton

AVIOLIITON JUMALALLINEN PERIAATE

”Kuinka ihana asia avioliitto onkaan meidän iankaikkisen Isämme suunnitelman mukaan, sen suunnitelman, jonka Hän antoi jumalallisessa viisautessaan lastensa onneksi ja turvaksi ja suvun jatkumiseksi. – –

Ei kukaan sekä muinaisia että meidän aikamme pyhiä kirjoituksia lukeva voi epäillä avioliiton jumalallista periaatetta. Elämän kauneimmat tunteet, ihmissydämen runsaimmat ja tyydyttävimmät voimat saavat ilmaisunsa avioliitossa, joka kestää puhtaana ja tahrattomana maailman pahan yläpuolella.”

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”Minkä siis Jumala on yhdistänyt”, *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 68.

temppeissä syksyllä 2006 he muuttivat Ushuaiaan.

”Emme aina pysty ymmärtämään sitä näkemystä, joka taivaallisella Isällämme on, eikä kaikkea voi suunnitella”, Ezequiel sanoo jälkikäteen arvioiden. ”Mutta me voimme olla kuuliaisimpia ja antaa Hänelle tilaisuuden siunata meitä.”

Oma perhe on ihana asia

Veli Tossen sanoo, että yksi suuremmista siunauksista, joita temppeleliavioliitto on tuonut Ushuaialle, on se, että ”se päivä on koittamassa, jolloin kirkkoa johtavat liiton lapset. Sen seurauksena evankeliumi menee täällä eteenpäin ja Herra siunaa kirkkoa” – aivan kuten Hän siunaa uskollisia pareja, jotka solmivat avioliiton temppeissä.

”Kun olin pieni ja johtajamme puhuivat meille avioliitosta, kaikki kertomukset olivat onnellisia”, Ruth Silva kertoo. Hän ymmärtää, että ”onnellisina ikuisesti” vaatii työtä, ”mutta

tunnen, että nuo kertomukset ovat totta. Suurin siunaus avioliiton solmimisesta temppeissä on se onni, jota tunnen tietäessäni, että olemme yhdessä iankaikkisena perheenä.”

Ruthin esimerkki auttoi hänen isäänsä vuonna 2008 astumaan kasteen vesiin ja sitten vuoden kuluttua viemään perheensä temppeeliin, jossa heidät sinetöitiin.

”Siunaus, josta nautin eniten – sen lisäksi, että voin kasvattaa lapseni evankeliumin piirissä – on se ilo ja rauha, jota tunnen sydämessäni, kun tiedän, että olen päässyt osalliseksi iankaikkisen avioliiton pelastavasta toimituksesta”, lisää Lucas Romano. ”Vaimoni ja lasteni kanssa oleminen uudistaa sen onnen tunteen. Tunne kasvaa jatkuvasti kuin vierivä lumipallo. Olen joka päivä yhä kiitollisempi Herralle siitä, että olen mennyt naimisiin ja perustanut perheen.”

Marina Frau lisää: ”Oma perhe on ihana asia. Aika ajoin se voi olla vaikeaa, koska on paljon opittavaa, mutta se on ihanaa.” ■

”Jos haluamme iankaikkisen kumppanin, meidän ei tarvitse etsiä jotakuta täydellistä. Mutta meidän on rukoiltava ja pyydetävä Herraa auttamaan meitä, ja meidän on pysyttävä uskollisina kirkossa”, Ushuaian piirin johtaja Roberto Ignacio Silva sanoo nuorille aikuisille, joista monet (kuvassa ylhäällä) ovat suhtautuneet neuvon vakavasti ja solmineet avioliiton Buenos Airesin temppeissä Argentiinassa.

Julie B. Beck

Apuyhdistyksen ylijohtaja

Apuyhdistyksen historiaa

– MITÄ MAHDOLLISUUKSIA HERRA NÄKEE TYTTÄRISSÄÄN

Me Jumalan tyttäret, jotka tavoittelemme iankaikkista elämää, voimme kulkea luottavaisina eteenpäin ja saada innoitusta niiden esimerkistä, jotka ovat eläneet ennen meitä.

Kun meidät kutsuttiin Apuyhdistyksen uudeksi ylimmäksi johtokunnaksi, meille annettiin tutkittavaksi Apuyhdistyksen historiateos. Olemme tutkineet sitä rukoillen ja pyrkien tietämään, mitä Herra haluaa meidän oppivan ja sitten tekevän sen tutkimisen tuloksena. Olemme tutkiessamme huomanneet, että myöhempien aikojen pyhiin kuuluvilla naisilla on rikas hengellisen voiman ja osallistumisen perintö. Aikakirja on vaikuttava tallenne Herran kanssakäymisistä tyttäriensä kanssa ja Hänen odotuksistaan heitä kohtaan. Tutkimisemme ja sen myötä saamamme innoituksen ansiosta olemme saaneet tietää, mitkä ovat Apuyhdistyksen päämäärät. Olemme oppineet, että Herra haluaa tyttäriensä kasvavan uskossa ja henkilökohtaisessa vanhurskaudessa, vahvistavan perheitä ja koteja sekä etsivän ja auttavan apua tarvitsevia valmistautuessaan iankaikkisen elämän siunauksiin. Kun nykypäivän sisaret lukevat historiaansa rukoillen, he saavat näkemyksiä, vastauksia ja innoitusta samoin kuin me.

Toivomme, että tutkiessamme Apuyhdistyksen historiaa ja työtä me huomaisimme, kuinka meidän taivaallinen Isämme on auttanut sisaria menneinä aikoina. Kun saamme tietää, kuinka Hän on auttanut heitä, saamme todistuksen siitä, että Hän auttaa myös meitä

nykyään. Opimme, että jos Jumala pystyi Pyhän Hengen voimalla johdattamaan jotakuta naista yli sata vuotta sitten, Hän voi toimia samoin naisten kohdalla meidän aikanamme.

Sisar Eliza R. Snow, Apuyhdistyksemme toinen ylijohtaja, oli vahva ja uskollinen johtaja varhaisina aikoina. Hän ymmärsi, että Henki ”tyydyttää ja täyttää ihmissydämen jokaisen kaipauksen ja täyttää jokaisen tyhjiön”. Eri vaiheissa elämäänsä hän kamppaili heikon terveyden ja yksinäisyyden kanssa. Häntä kuitenkin vahvistettiin, kun hän kykeni saamaan henkilökohtaista ilmoitusta ja toimimaan sen mukaan. Hänelle henkilökohtainen ilmoitus ja Hengen jatkuva kumppanuus olivat kuin lähde. Hän on sanonut: ”Eikö etuoikeutemme olekin elää niin, että voimme saada sitä virtaamaan jatkuvasti sieluumme?”¹

Tämänkaltaiset esimerkit kautta historiamme auttavat meitä muistamaan, että kyky saada henkilökohtaista ilmoitusta ja toimia sen mukaan on tärkein yksittäinen taito, jonka voimme tässä elämässä hankkia. Sen avulla me onnistumme; ilman sitä me epäonnistumme.

Apuyhdistyksen historia on tärkeä nykypäivän sisarille kautta maailman.

Historiamme tuo esiin lukuisia vahvoja, vanhurskaita, uskollisia, omistautuneita

Kasvamme uskossa ja henkilökohtaisessa vanhurskaudessa

haasteita ja vaikeuksia. Sen ansiosta he ovat voineet kääntyä uskonsa palon ja liittojensa voiman puoleen ollakseen esimerkillisiä kokemuksissaan kuolevaisuudessa. Uskon perintöä ovat jokaisessa maassa luoneet naiset, jotka ovat auttaneet vakiinnuttamaan kirkkoa ja vahvistamaan myöhempien aikojen pyhien koteja.

Silvia H. Allred, joka on ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, on kertonut äidistään Hilda Alvarengasta, joka kutsuttiin palvelemaan Apuyhdistyksen johtajana eräessä lähetyseurakunnassa El Salvadorissa, kun hän oli kolmissakymmenissä oleva käännyttäjä. Sisar Alvarenga kertoi seurakunnanjohtajalle olevansa kokematon, valmistautumaton ja riittämätön. Mutta seurakunnanjohtaja joka tapauksessa kutsui hänet. Palvellessaan sisar Alvarenga oppi johtamistaitoja ja omaksui uusia kykyjä, kuten opettamista, puhumista muiden edessä sekä kokousten, toimintojen ja palveluprojektien järjestämistä. Hän auttoi muita seurakuntalaisia rakentamaan valtakuntaa.² Nykyään, kuten menneinä aikoina, taivaallinen Isä odottaa tyttäriensä toimivan johtotehtävissä jokaisessa seurakun-

naisia. Tämä perintö alkoi Eevasta, ja kertomukset näistä naisista kuuluvat meille jokaiselle ja antavat meille näkemystä tulevaisuudestamme. Jos jatkamme tätä vanhurskaiden, omistautuneiden naisten perintöä, se tapahtuu sen ansiosta, että rakennamme heidän laskemalleen perustalle. Historiaa tutkiessamme opimme, että kirkon naisissa on voimaa ja suuria kykyjä, jotka ovat peräisin heidän uskostaan Herraan Jeesukseen Kristukseen ja Hänen palautettuun evankeliumiinsa. Tämä usko on antanut naisille kyvyn tehdä oikeita valintoja sekä voittaa

nassa. Hilda Alvarengan kaltaisista sisarista tulee pioneereja ja roolimalleja tuleville sukupolville.

Historia voi auttaa nykypäivän naisia, joilla on elämässään monia paineita.

Kun johtokuntamme on matkustanut eri puolilla maailmaa, olemme käyneet sisarten kodeissa. Olemme nähneet, kuinka he kamppailevat, ja tiedämme, millaisten sydäntäsärkevien vaikeuksien kanssa he joutuvat elämään. Monet sisaret tuntevat musertuvansa. Joidenkuiden on vaikea

Vahvistamme perheitä ja koteja

näkemyksen keskittyäksemme niihin välttämättömiin asioihin, jotka siunaavat elämäämme iankaikkisesti.

Uskossa kasvaminen, perheiden vahvistaminen ja muiden palveleminen ovat nykyään yhtä tärkeitä kuin ne olivat silloin, kun Apuyhdistys perustettiin.

Historiamme opettaa meille, että vahva usko on eteenpäin vievä ja vakauttava voima vanhurskaiden naisten elämässä. Usko Jeesuksen Kristuksen sovitukseseen paitsi parantaa meidät myös antaa meille voimaa tehdä vaikeita asioita ja elää esimerkillisesti. Historiamme opettaa meille, että rakkaus – Kristuksen puhdas rakkaus – joka ei koskaan katoa, on auttanut naisia kestäämään hienosti joitakin hyvin vaikeita koettelemuksia. Me kasvamme uskossamme ja henkilökohtaisessa vanhurskaudessa, kun teemme valintoja saattaaksemme tahtomme sopusointuun Jumalan tahdon kanssa. Niin tehdessämme tunnemme rauhaa. Kun emme ole sopusointussa, tunnemme syyllisyyttä. Silloin Henki kertoo meille, että meidän on tarpeen tehdä

parannusta ja saattaa itsemme jälleen sopusointuun Jumalan tahdon kanssa. Parannus on periaate, jota käytämme päivittäin pysyäksemme hengellisesti vahvoina.

Historiamme opettaa meille, etteivät vahvat perheet synny sattumalta. Herran suunnitelman mukaan eläminen täsmällisesti, harkitusti ja päättäväisesti on tietoinen uskontovalinta nykypäivän maailmassa. Lähipiirissämme olevien vahvistaminen ja kaikista perheistä huolehtiminen on uskontäyteistä, laupiasta palvelemista.

Historiamme on täynnään roolimalleja sisarilta, jotka ovat ottaneet vastaan haasteen auttaa köyhiä ja pelastaa sieluja.⁴ Amy Brown Lyman palveli Apuyhdistyksen kahdeksantena ylijohtajana toisen maailmansodan aikana. Hän neuvoi sisaria vahvistamaan uskoaan ja kestäämään. Hän sai sisaret kohdistamaan huomionsa siihen, että nämä tekisivät kodistaan turvapaikan ja tärkeän asian elämässään.⁵

Apuyhdistykseen tullessaan jokaisesta sisaresta tulee osa suurta maailmanlaajuista sisarjoukkoa, jota yhdistää opetuslapseus. Silloin hän alkaa työskennellä muiden kanssa, jotka myös ovat päättäneet pitää liittonsa ja

löytää aikaa päivittäiseen rukoukseen ja pyhien kirjoitusten tutkimiseen sekä niiden asioiden tekemiseen, jotka auttavat heitä tuntemaan Hengen elämässään. Elämme yhä haasteellisempia aikoja, ja ympärillämme on uskonkäsityksiä ja käytäntöjä, jotka voisivat ohjata meidät pois iankaikkisesta tavoitteestamme. Koska meillä naisilla on suuri vaikutus lähipiirissämme oleviin, meidän täytyy tehdä kaikki voitavamme pysyäksemme hengellisesti vahvoina.

Apuyhdistyksemme historia auttaa meitä keskittymään siihen, mikä on tärkeää, ja laittamaan tekemisemme oikeaan tärkeysjärjestykseen. Joka päivä meille annetaan mahdollisuus tehdä valintoja, joiden avulla voimme kasvaa uskossamme ja vahvistaa perheitämme. Yli 60 vuotta sitten Belle S. Spafford, Apuyhdistyksemme yhdeksäs ylijohtaja, kehotti sisaria arvioimaan kiinnostuksensa kohteita ja toimintaansa sekä yksinkertaistamaan elämänsä tekemällä niitä asioita, jotka olisivat kestävimpiä, siten vapauttaen itsensä vähemmän palkitsevista toimista.³ Hänen neuvonsa on arvokas vielä nykyäänkin. Historiamme tutkiminen auttaa meitä saamaan tarvitsemamme

Etsimme ja autamme avuntarpeessa olevia

antaa kaikkensa Herran valtakunnan rakentamiseen.

Historiamme auttaa meitä ymmärtämään erottamattoman yhteytemme pappeuteen.

Herralla on tärkeä työ pojilleen ja tyttärilleen. Pappeskoorurit ja Apuyhdistykset tekevät Herran työtä. Profeetta Joseph Smith sanoi: ”Minä järjestän naiset pappeuden alaisuuteen pappeuden mallin mukaan.”⁶

Nykyään, kuten ennenkin, Apuyhdistyksen johtaja toimii piispan tai seurakunnanjohtajan alaisuudessa, jolla on pappeuden avaimet seurakunnan johtamiseen.

Barbara W. Winder, Apuyhdistyksemme 11. ylijohtaja, on sanonut: ”Haluan ja toivon todella, että olemme yhtenäisiä, yhtä pappeuden kanssa palvellen ja rakentaen Jumalan valtakuntaa täällä tänä päivänä.”⁷

Lisäksi ei ole mitenkään vähäpätöinen asia tietää, että jokainen sisar voi päästä osalliseksi kaikista pelastuksen toimituksista ja voi tehdä liittoja, joiden avulla hän voi täyttää maanpäällisen ja iankaikkisen tehtävänsä. Jokainen sisar voi saada jatkuvaksi kumppanikseen Pyhän Hengen johdattamaan häntä, lohduttamaan häntä ja vahvistamaan hänen vanhurskaat toimensa. Hän voi myös päästä täysin osalliseksi hengellisistä lahjoista, jotka lisäävät hänen kykyään elää luottavaisin ja turvallisin mielin. Historiamme opettaa meille, kuinka entisaikojen naiset ovat hyödyntäneet näitä siunauksia.

Historiamme tunteminen auttaa meitä valmistautumaan iankaikkisen elämän siunauksiin.

Menneestä opimme, että Apuyhdistyksen sisaret ovat kohdanneet vaikeita aikoja, mutta nykyäänkin me taistelemme päättäväistä vihollista vastaan, joka haluaa tuhota uskomme ja perheemme ja jättää meidät yksin kärsimään. Apuyhdistyksemme historia antaa taustaa

kaikelle, mitä teemme. Profeetta Joseph Smithin välityksellä Vapahtaja esitti tämän taloudenhoitokauden naisille kutsun auttaa toteuttamaan Hänen työtään.

Historiamme ansiosta me opimme, keitä me olemme ja mikä on meidän ratkaisevan tärkeä tehtävämme taivaallisen Isämme suunnitelmassa. Me emme voi siirtää vastuullisia tehtäviämme jollekulle muulle. Koska taivaallinen Isämme tuntee meidät ja rakastaa meitä, Hän tukee meitä, kun pyrimme mukauttamaan tahtomme Hänen tahtoonsa. ”Ja nyt, jos te ponnistlette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän” (2. Nefi 31:20). ■

VIITTEET

1. Eliza R. Snow, lainattu julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, luku 4.
2. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, luku 6.
3. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, esipuhe.
4. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, luku 2.
5. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, luku 5.
6. Joseph Smith, lainattu julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, luku 2.
7. Barbara W. Winder, lainattu julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, luku 8.

HÄNEN LUPAUKSENSA TÄYTTYY

Eräässä pappeudenhaltijoiden ja Apuyhdistyksen yhteisessä kokouksessa vuonna 2009 ylipappien ryhmän johtajamme selitti, että vaaramme johtokunta toivoi, että vuoden kuluessa jokainen aikuinen veisi temppeleihin yhden perhenimen. Hän esitteli vaarnan ja seurakuntien ohjelmia, jotka auttaisivat jäseniä saavuttamaan tuon tavoitteen. Lopuksi hän antoi sukututkimusohjelmaan liittyvän tehtävänsä puolesta virallisen lupauksen, että jos pyrkisimme saavuttamaan vaarnan tavoitteen, me onnistuisimme.

Kokouksen jälkeen vaimoni ja minä keskustelimme lupauksesta ja olimme yhtä mieltä siitä, ettei se voisi koskea minua. Meillä oli jo mennyt 40 vuotta, kun olimme tutkineet sukupuuni jokaisen oksan.

Esivanhempiani oli vaikea löytää, emmekä olleet useaan vuoteen juurikaan edistyneet. Uskoimme, ettei enempää voisi tehdä. Ryhmän johtajan lupaus jäi kuitenkin kaikumaan mieleeni muutaman seuraavan päivän ajaksi. Päätin tarttua hänen lupaukseensa. Sukutauluani tuijottaen yritin miettiä, mitä voisin tehdä.

Kolmen päivän huolellisen miettimisen jälkeen tunsin innoitusta etsiä tietystä paikasta tietoa yhdestä henkilöstä, johon yhden sukuhaaran tiedot taulussani päättyvät. Olin ehtinyt etsiä tietoja internetistä vain muutamana tunnin, kun sain selville, että eräs toinen mies oli tutkinut samaa sukunimeä eräässä englantilaisessa seurakunnassa. Yksi hänen äskettäin löytämistään nimistä oli juuri sen

henkilön, johon minun sukuhaaran päättyi. Hänen tietojensa avulla pystyin jatkamaan sukuhaaraani vielä viiden polven verran – aina vuoteen 1650 – ja saamaan selville useiden esiäitieni tyttönimiä sekä useiden veljien ja sisarten nimiä. Vaimoni ja minä olimme ällistyksissämme ja riemuissamme.

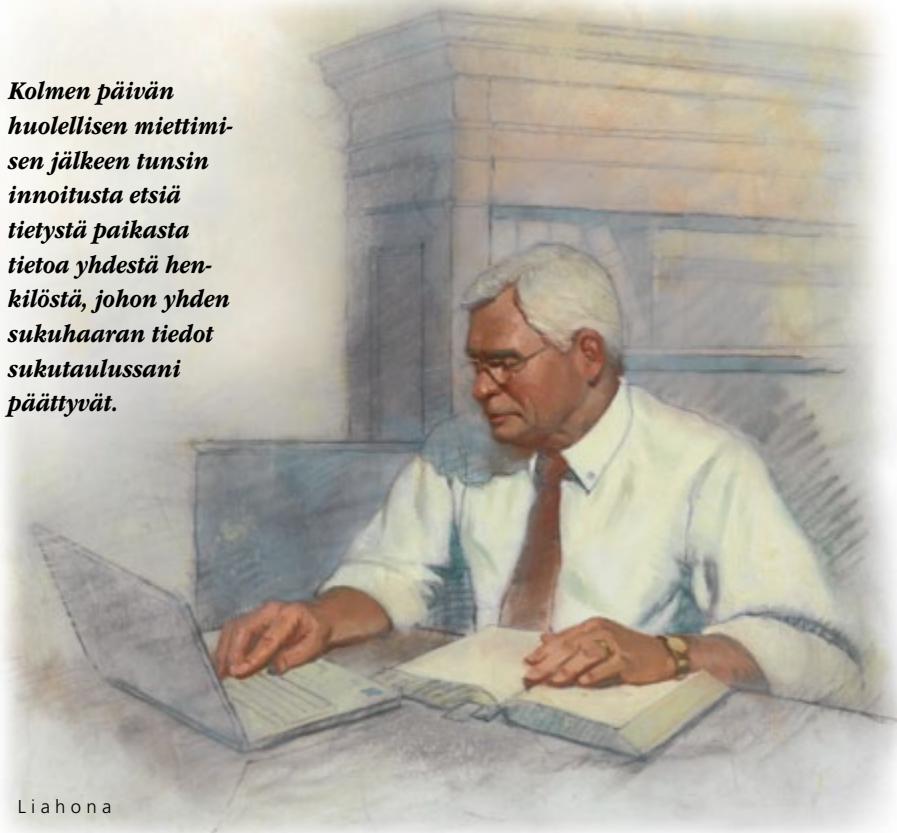
Vähän myöhemmin aloin etsiä internetistä tietoa toisen isoisan isoisästä, joka näytti hävinneen. Lyhyen etsinnän jälkeen löysin hänet. Sain selville, että hän oli muuttanut Yhdysvaltojen Pennsylvaniasta Wisconsiniin pian ensimmäisen vaimonsa kuoleman jälkeen. Wisconsinista kokoa mieni tietojen ansiosta sain yli 400 nimeä sukuhistoriaani.

Myöhemmin löysin 100 esivanhempaa, jotka olivat taistelleet Amerikan vapaussodassa ja sisällissodassa. Jäljitin kuutta sukuhaaraa aina 1600-luvulle asti.

Aiempien 40 sukututkimusvuoteni aikana olin tallentanut esivanhempien tauluuni 65 nimeä ja sukutietokantaani lähes 3 000 nimeä. Ylipappien ryhmän johtajamme annettua lupauksensa sain reilun puolentoista vuoden aikana lisättyä esivanhempien tauluun yli 70 nimeä ja tietokantaan yli 17 000 nimeä mukaan lukien kaksi Yhdysvaltain presidenttiä!

Herra sanoo meille, että Hänen sanansa ”toteutuu täysin; olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38). Taivaallisen Isän lupaus, joka annettiin innoitetun ja valtuuden saaneen pappesusjohtajan välityksellä, todellakin toteutui. ■
Ted Bainbridge, Colorado, USA

Kolmen päivän huolellisen miettimisen jälkeen tunsin innoitusta etsiä tietystä paikasta tietoa yhdestä henkilöstä, johon yhden sukuhaaran tiedot sukutaulussani päättyvät.

HENKI PUHUI MINUN KAUTTANI

Kun sain kutsun palvelu Toulousen lähetyskentällä Ranskassa, olin innostunut palvelemaan vieraassa maassa ja oppimaan uuden kielen. Vaikka en ollut aiemmin opiskellut ranskaa, olin varma siitä, että pystyisin helposti oppimaan puhumaan kieltä.

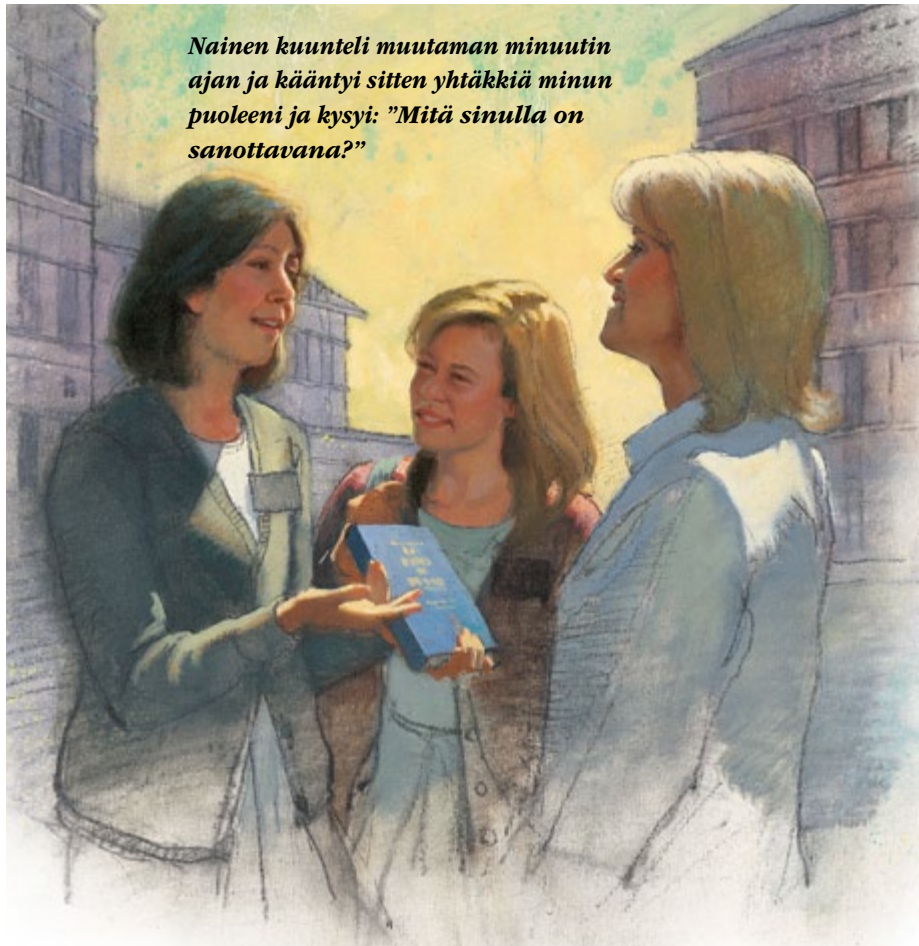
Kun vaarnanjohtajani erotti minut lähetysaarnajaan tehtävään, hän siunasi minua kielten lahjalla. Tämä siunaus vahvisti luottamustani siihen, että pystyisin oppimaan ranskaa nopeasti.

Kun saavuin lähetysaarnajien koulutuskeskukseen Provoon Utahiin, olin innokas aloittamaan, mutta aika, jonka vietin koulutuskeskuksessa, teki minut nöyräksi. Olin hämmentynyt ja kamppailin joka päivä. Kun lähdin koulutuskeskuksesta, minusta tuntui, ettei ranskan opiskeluni ollut juurikaan edistynyt. Mietin, milloin kielten lahja tulisi.

Ensimmäinen palvelupaikkani lähetyskentällä oli pieni kaupunki Etelä-Ranskassa. Eräänä iltapäivänä vain muutama päivä saapumiseni jälkeen toverini ja minä olimme keskustelemassa ihmisten kanssa kadulla. Kun puhuimme heidän kanssaan, minä en sanonut paljoakaan – töin tuskin ymmärsin heitä, ja hekin väivoin ymmärsivät minua.

Menimme erään naisen luo, ja toverini alkoi kertoa hänelle kirkosta. Nainen kuunteli muutaman minuutin ajan ja kääntyi sitten yhtäkkiä minun

Nainen kuunteli muutaman minuutin ajan ja kääntyi sitten yhtäkkiä minun puoleeni ja kysyi: ”Mitä sinulla on sanottavana?”

puoleeni ja kysyi: ”Mitä sinulla on sanottavana?”

Yritin innokkaasti ja epätoivoisesti muistaa jotakin, mitä olin oppinut. Värisevällä äänellä lausuin yksinkertaisen todistuksen taivaallisesta Isästä ja Mormonin kirjasta. Niin tehdessäni Henki todisti minulle, että se, mitä olin sanonut, oli totta. En tiedä, tunsiko nainen mitään, mutta hän hymyili, kääntyi taas toverini puoleen ja pyysi tätä jatkamaan sanomaansa.

Tämä kokemus opetti minulle tärkeän asian. Opin, että vaikken puhunut ranskaa hyvin, Henki pystyi puhumaan minun kauttani. Opin, että vaarnanjohtajaltani saamani siunaus oli kenties oikeastaan siunaus kyetä puhumaan Hengen kieltä.

Presidentti Thomas S. Monson on opettanut: ”On – – olemassa yksi kieli, joka on yhteinen kaikille

lähetysaarnajille: Hengen kieli. Sitä ei opita oppineiden kirjoittamista kirjoista eikä yleensäkään lukemalla tai ulkoa opettelemalla. Hengen kieltä osaa se, joka pyrkii koko sydämensä tuntemaan Jumalan ja pitämään Hänen käskynsä. Tämän kielen taito auttaa rikkomaan raja-aitoja, ylittämään esteitä ja koskettamaan ihmis sydäntä.” (”Henki tekee eläväksi”, *Valkeus*, kesäkuu 1997, s. 4.)

Vuosiakin myöhemmin tämä kokemus vaikuttaa yhä minuun. Minua ei enää vaadita saarnaamaan evankeliumia ranskan kielellä, mutta tarvitsen Hengen apua, kun minua pyydetään kirkossa pitämään oppiaihe tai puhe. Kun minusta tuntuu, että minun on vaikea ilmaista itseäni, saan lohtua muistaessani, että Henki kykenee puhumaan kaikkien Jumalan lasten sydämelle. ■

Christy Rusch Banz, Utah, USA

TEMPPELI SULJETTIIN!

Temppeleavioliittomme vihkimisen oli sovittu tapahtuvan 7. heinäkuuta 2009 – päivänä, jota innokkaasti odotimme. Olimme varttuneet Aban temppelin lähellä Nigeriassa, joten olimme mielissämme siitä, että vaikka olimme muuttaneet toisaalle, monet ystäväistä ja sukulaisista, jotka yhä asuivat paikkakunnalla, voisivat tulla kanssamme temppeleihin tai myöhemmin häätjuhlaan.

Saavuimme Abaan matkustetuamme Lagosista yli kuusi tuntia ja teimme viimeisiä valmisteluja sinetöimistämme ja häätjuhlaa varten. Mutta kolme päivää ennen sovittua häätpäivää meille kerrottiin, että temppelele odottamatta suljettaisiin toistaiseksi. Olimme järkyttyneitä ja ymmällämme. Kukaan ei osannut kertoa, milloin alueella vallitsevien levottomuuksien vuoksi suljettu temppelele mahdollisesti avattaisiin uudelleen. Pettyneinä kerroimme ystäville ja sukulaisille, että sinetöimisemme siirrettäisiin myöhemmäksi, ja surullisina palasimme Lagosiin tietämättä, milloin voisimme saada sovituksi toisen sinetöimispäivän temppeleissä.

Saavuttuamme Lagosiin rukoulimme hartaasti, että Aban temppelele avattaisiin uudelleen. Kului viikko ilman minkäänlaista tietoa uudelleenavaamisen ajankohdasta. Se viikko tuntui meistä kokonaiselta vuodelta. Odotimme innokkaina temppeleleavioliittoamme ja juhlaa ystävien ja sukulaisien kanssa mahdollisimman pian.

Koska emme edelleenkään saaneet

Avioliittomme on jotakin, mitä tulen aina vaalimaan, ja siihen sisältyy kertomus, jota en koskaan unohda.

mitään tietoa uudelleenavaamisen ajankohdasta, meistä tuntui, että meidän pitäisi harkita vaihtoehtoja. Koska Aban temppelele on ainoa temppelele Nigeriassa, käsitimme, että meidän pitäisi matkustaa Accran temppeleihin Ghanaan, jos halusimme tulla sinetöidyiksi pian. Valitettavasti meillä ei ollut matkarahoja. Olimme kuitenkin aina suunnitelleet temppeleleavioliittoa, ja tiesimme, että meidän tulisi edetä asiassa.

Lainasimme rahaa sukulaisilta ja ystäviltä, hankimme passit, soitimme Accran temppeleihin ja sovimme päivän sekä ostimme lentoliput Ghanaan.

Saavuimme Accraan 14. elokuuta 2009 ja menimme temppeleihin seuraavana päivänä. Sinetöimishuoneessa meidän kanssamme olivat vain temppelele sinetöijä ja kaksi todistajaa.

Mukana ei ollut yhtään ystävää, ei yhtään sukulaista, ei ketään, jonka olisimme tunteneet. Mutta oudossa maassa kaukana kotoa tiesimme olevamme siellä, missä meidän pitikin, ja tekevämme sitä, mitä meidän pitikin. Sinä hetkenä tunsimme iankaikkisuuden voimat ja ymmärsimme selvemmin, kuinka taivaallinen Isä rakastaa meitä ja kaikkia lapsiaan.

Vaimoni kuoli traagisesti vuonna 2010 synnytettyään ensimmäisen lapsemme. Kaipaamme häntä syvästi, mutta saamme suurta lohtua siitä tiedosta, että meidät on sinetöity temppeleissä. Olen ikuisesti kiitollinen siitä, ettemme lykänneet temppeleleavioliittomme ja odottaneet sopivampaa aikaa. Avioliittomme on jotakin, mitä tulen aina vaalimaan, ja siihen sisältyy kertomus, jota en koskaan unohda. ■

Chinedu Enwereuzo, Lagos, Nigeria

LÖYTÄISINKÖ TYÖPAIKAN?

Tuujotin taiteltua seteliä kädessäni ja ymmärsin, että minun piti vielä maksaa kymmenykset niistä rahoista, joita olin ansainnut kesätyöni viimeisellä viikolla. Minulla oli kymmenyksiä maksettavana 90 randia, ja minulla oli yksi sadan randin seteli.

Olin juuri aloittanut viimeisen vuoteni lääketieteellisessä tiedekunnassa ja minun piti maksaa monia opintomaksuja. Istuskelin siinä sadan randin seteliä hypistellen ja kymmenysten maksamista miettien. Kesätyöni oli päättynyt, enkä todennäköisesti löytäisi työpaikkaa, joka sopisi kiireiseen aikatauluuni. Vanhempani olivat kuitenkin opettaneet minua maksamaan täydet kymmenykset. Tämä raha kuului Herralle, ja tiesin sen. Niine ajatuksineni pujotin rahan kuoreen ja maksoin kymmenykseni.

Seuraavina päivinä työtä etsiesäni rukoilin, että taivaan ikkunat avautuisivat minulle. Tarvitsin työpaikan, joka sopisi aikatauluuni, jonka vähäisestä työajasta maksettaisiin hyvin ja joka jättäisi minulle aikaa opiskeluun. Lyhyesti sanottuna tarvitsin ihmeen.

Kaksi viikkoa myöhemmin eräs ystävä ehdotti, että hakisin työpaikkaa sairaalasta, jossa lääketieteellinen tiedekuntamme oli juuri avannut uuden opintosalin. Kävelin toimistoon ja koputin oveen. Toimistossa oleva nainen, joka oli opettanut kurssiamme kaksi vuotta aikaisemmin, muisti minut.

”Olettekohan te mahdollisesti palkkaamassa tuutoreita uuteen

ohjelmaanne?” kysyin. ”Jos olette, haluaisin paikan.”

”Me tosiaan olemme”, hän vastasi. ”Etsimme henkilöä, joka ohjaisi erästä toisen vuoden lääketieteen opiskelijoiden ryhmää tunnin ajan iltapäivisin. Alkamisaika on joustava ja edellyttämme, että henkilö tutkii joka päivä eri potilaan ja sitten opettaa opiskelijoita. Pystytkö sinä siihen?” hän kysyi.

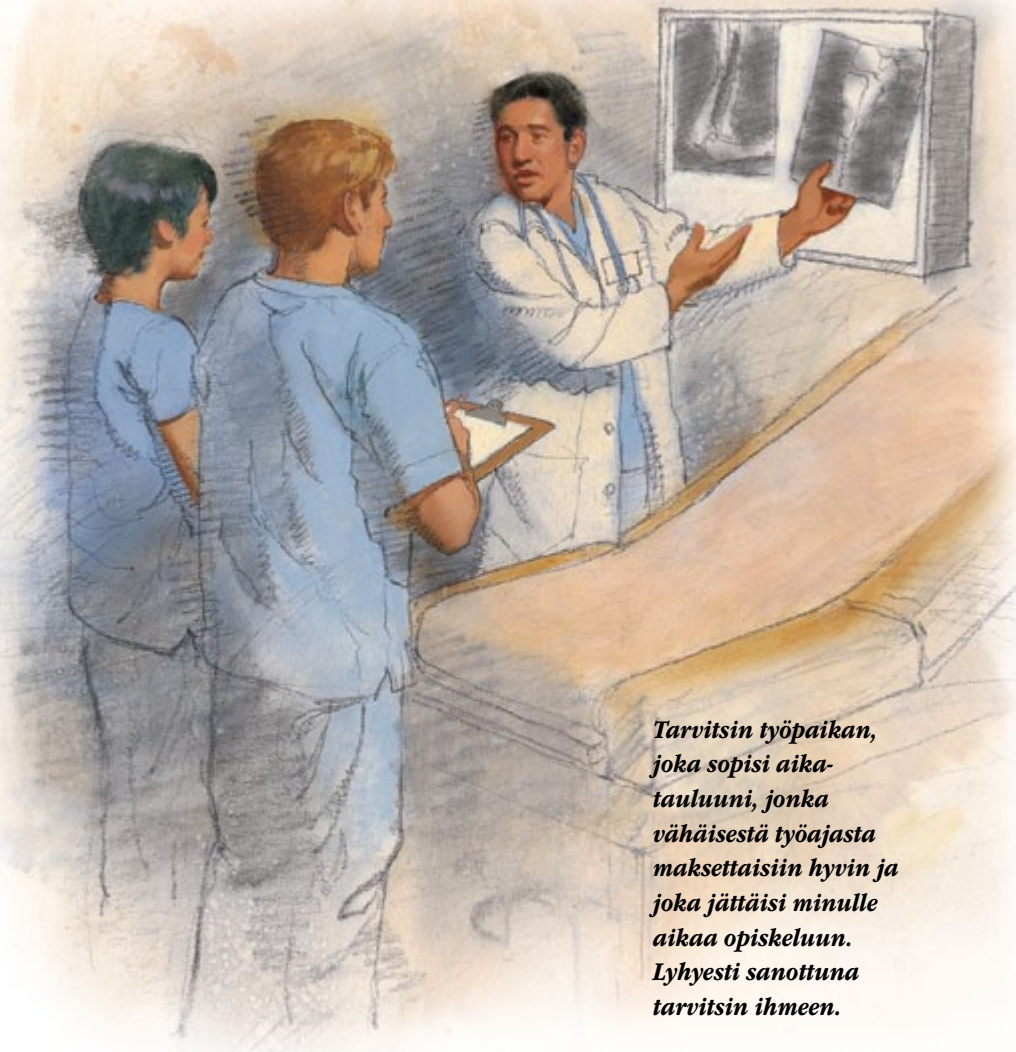
Herra oli auttanut minua löytämään työpaikan, joka oli juuri

sellainen, mitä tarvitsin! Se oli vastaus rukoukseeni.

Työskenneltyäni kuukauden sain tietää tarkalleen, kuinka suuresti minua oli siunattu. Palkkakuitistani näkyi, että minulle maksettiin kolme kertaa suurempaa kuukausipalkkaa kuin olin ajatellut. Lisäksi sain lomarahat.

Herra oli avannut taivaan ikkunat ja vuodattanut minulle paljon suurempia siunauksia kuin olin koskaan odottanut. Sen tuloksena uskoni kymmenysten periaatteeseen vahvistui. ■

Greg Burgoyne, Etelä-Afrikka

Tarvitsin työpaikan, joka sopisi aikatauluuni, jonka vähäisestä työajasta maksettaisiin hyvin ja joka jättäisi minulle aikaa opiskeluun. Lyhyesti sanottuna tarvitsin ihmeen.

ROHKEUTTA PALVELLILLA

Nykypäivän profeetat ovat kutsuneet jokaista kelvollista ja kykenevää nuorta miestä palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä ja suhtautuneet innostuneesti nuorten naisten haluun palvella. Eri puolilla maailmaa on nuoria aikuisia, jotka vastaavat tähän kutsuun palvella, mutta profeetan seuraaminen vaatii uskoa ja rohkeutta. Seuraavassa nuoret kotiin palanneet lähetysaarnajat kertovat siitä, kuinka he saivat voimaa voittaa esteet, joita tulee, kun päättää palvella lähetystyössä ja valmistautuu siihen.

PIDIN KIINNI PÄÄTÖKSESTÄNI

Kun täytin 21, aloin tuntea innoitusta palvella lähetystyössä. En ollut koskaan suunnitellut lähetystyötä, joten nämä ajatukset tulivat odottamatta. Papeusjohtajani kannusti minua rukoilemaan asian puolesta, ja minä tein niin.

Vastaus tuli hyvin selkeänä: tiesin, että Herra halusi minun palvelevan lähetystyössä. Alun perin tunsin innoitusta palvelemista kohtaan, mutta lähtö lähetystyöhön oli haasteellisempää kuin olin odottanut.

Esimieheni ei ymmärtänyt, miksi lähtisin puoleksitoista vuodeksi, eikä hän halunnut antaa minulle vapaata valmistautukseni lähtöön. Hän pani minut valitsemaan: ”Ole töissä tai jää pois töistä. Oma on valintasi.” Vaikka minua pelottikin olla ilman työtä viimeiset viikot ennen lähetystyötäni, päätin jättää sen työn.

Lääkärintodistusten hankkiminenkin oli monimutkaista. Lääkärimeni kotimaassani Venäjällä ei ollut koskaan aiemmin nähnyt kirkon lähetystyöhön aikovan terveydentilaa koskevia lomakkeita, ja hän kieltäytyi allekirjoittamasta niitä.

Tämäkaltaiset hankaluudet saivat minut miettimään, olinko todella

tehnyt oikean valinnan. Useita kertoja olin muuttanut mieleni. Mutta niinä epäilyksen hetkinä muistin vastauksen, jonka olin saanut rukoukseeni, ja pystyin pitämään kiinni päätöksestäni palvella. Lopulta löysin ratkaisun näihin ja muihin kohtaamiini haasteisiin.

Minut kutsuttiin palvelemaan Pietarin lähetyskentällä Venäjällä. Muutamat ensimmäiset kuukaudet lähetyskentällä eivät olleet helpoja. Pystyin kuitenkin kohtaamaan lähetystyöni haasteet sen ansiosta, mitä olin oppinut selviytyessäni hankaluuksista, joita olin kohdannut valmistautuessani palvelemaan. Lähetystyöni – ja ne vaikeudet, joita kohtasin valmistautuessani siihen

– opetti minulle, että Herran avulla voin tehdä vaikeita asioita.

Elena Ogneva Anderson, Utah, USA

ELÄMÄNI KUULUU HÄNELLE

Kun täytin 18 vuotta, monet jäsenet seurakunnassani ja vaarnassani alkoivat sanoa minulle, että minun pitäisi lähteä lähetystyöhön. Vaikka olin aina suunnitellut palvelevani lähetystyössä, en pitänyt kaikesta siitä painostuksesta.

Aloitin pian ensimmäisen vuoteni ammattikorkeakoulussa. Utteran työni tuloksena minulle myönnettiin stipendi, jonka ansiosta pääsin opiskelemaan Saksaan. Saksa on hyvin erilainen kuin kotimaani Meksiko, mutta uppouduin kulttuuriin ja opin kielen nopeasti.

Lopulta minulle tarjottiin vakinaista työpaikkaa eräässä arvostetussa eurooppalaisessa yrityksessä. Lähetystyössä palveleminen tuntui yhtäkkiä enemmänkin velvollisuudelta kuin toiveelta. Ajattelin, että ottaisin tämän työn ja nauttisin maallisesta menestyksestä.

Eräänä lumisena päivänä matkustin Heidelbergiin ystäväni Melanien kanssa. Muutaman tunnin kuluttua maantie oli lumen peitossa ja meitä alkoi nukkuttaa. Vauhtimme oli vähän yli sata kilometriä tunnissa, kun ajoimme päin punaista valoa ja törmäsimme linja-autoon.

Kun tulin tajuihini, näin poliisin, ambulanssin ja itkevän Melanien. Auto oli murskana, ja minä olin yhä

sen sisällä. Silmäni kyyneltyivät, kun käsitin, kuinka siunattuja olimmekaan, kun olimme yhä hengissä. Aloin rukoilla ja kiittää taivaallista Isääni siitä, että Hän oli antanut meidän selviytyä, mutta sitten minut valtasi uusi pelko – en pystynyt liikuttamaan jalkojani.

Matkalla sairaalaan kuulin sairaanhoitajien sanovan, että jos minulla olisi selkärankavamma, en luultavasti pystyisi enää kävelemään. Rukoilin taivaallista Isääni koko sydämestäni. Ensin kiitin Häntä jälleen siitä, että Hän oli antanut minun selviytyä, ja käsitin, ettei elämäni kuulunut minulle. Sitten lupasin Hänelle: ”Jos jalkani ovat kunnossa ja pystyn kävelemään, palvelen lähetystyössä koko sydämestäni ja mielestäni.”

Oltuani sairaalassa neljä tuntia ennusteeni oli lupaava: kävelisin jälleen. En enää ollenkaan empinyt palvelella lähetystyössä. Sen sijaan tunsin voimakasta halua kertoa todistukseni siitä, että Jumala elää, että Hän on meidän Isämme taivaassa ja että Hän voi tehdä ihmeitä meidän elämässämme.

Sen kokemuksen jälkeen päätin olla ottamatta vastaan minulle tarjottua työtä. Tiesin, että aikani ja kaikki, mitä minulla on, kuuluvat Herralle. Miksen antaisi Hänelle vähän siitä ajasta ja palvelisi Häntä kahden vuoden ajan?

Valmistuttuani minut kutsuttiin palvelemaan Frankfurtissa Saksassa. Lähetystyöni aikana todistin taivaallisesta Isästäni. Tiedän, että Hän elää, että Hän on minun Isäni ja että Hän suojelee minua. Hän on antanut minulle elämäni, ja se on aina kuuluva Hänelle.

Mahony Gonzalez, Morelos, Meksiko

MUUTIN MIELENI

Olin 21-vuotias ja osakkaana eräessä kauneushoitolassa. Opetin kirkossa erästä Alkeisyhdistyksen luokkaa. Elämäni oli hyvää, mutta tunsin rauhattomuutta. Tuntui siltä, että oli jotakin muuta, mitä minun piti tehdä – en vain tiennyt mitä.

Eräänä sunnuntaina piispa kutsui minut toimistoonsa ja kysyi minulta, olinko ajatellut palvelemista lähetystyössä. Olin aivan ällikällä lyöty. Olin ollut kirkon jäsen vain kaksi vuotta, enkä ollut koskaan ajatellut palvelevani lähetystyössä.

Sanoin piispalle, ettei minun mielestäni lähetystyö ollut minua varten. Kun olin lähdössä hänen toimistotaan, hän sanoi: ”No, jos muutat mielesi, kerro minulle.” Luulin, että asia oli loppuun käsitelty, mutta piispan sanat jäivät kaikumaan mieleeni.

Mietin mielessäni, kuinka mitenkään voisin palvella lähetystyössä. Olin ainoa kirkon jäsen omassa perheessäni. Miltä perheestäni tuntuisi? Mitä tekisin kauneushoitolan osakuudelleni? Pystyisinkö palvelemaan puolentoista vuoden ajan?

Näitä kysymyksiä pohtiessani tunsin innoitusta lukea Mormonin kirjaa. Otin kirjan ja käänsin esiin Alman kahdeksannen luvun. Kun luin Almasta ja Amulekista, jotka olivat aloittamassa lähetystyötään, tiesin, että minunkin tuli julistaa Jumalan sanoja (ks. jae 30). Seuraavana sunnuntaina kerroin piispalleni, että olin muuttanut mieleni ja halusin palvella lähetystyössä.

Perheeni oli tukenani, ja pystyin myymään oman osuuteni

OIKEUS HERRAN APUUN

”Jotkut teistä saattavat olla luonteeltaan ujoja

tai pitää itseään riittämättöminä ottamaan vastaan kutsun palvella. Muistakaa, että tämä on Herran työtä, ja kun me olemme Herran asialla, meillä on oikeus Herran apuun. Herra tekee sopivaksi selän, jolle Hän laskee kuorman.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Herra tarvitsee lähetysaarnajia”, *Liahona*, tammikuu 2011, s. 4.

kauneushoitolasta. Palvelin Caracassissa Venezuelassa ja saan yhä siunauksia siitä, että palvelin kunniakaasti Herraa.

Jessica Baksis, Idaho, USA

KÄÄNTYNYT EVANKELIUMIIN - JA LÄHETYSTYÖHÖN

Vartuin kirkon piirissä ja olin aina suunnitellut lähteväni lähetystyöhön. Kun lähtemiseni aika lähestyi, kaipasin kuitenkin sitä, että saisin oman voimallisen kääntymyskemukseni, jollaisesta olin kuullut muiden ihmisten puhuvan, kun he kertoivat kirkkoon liittymisestään.

Tiesin, että lähetystyöhön lähteminen edellyttäisi uhrauksia. Minulla oli hyvä työpaikka, josta maksettiin hyvin, ja mietin, pystyisinkö palatuani löytämään yhtä hyvän. Kannoin huolta opiskeluni keskeyttämisestä sekä perheen ja ystävien jättämisestä. Mutta syvällä sisimmässäni tiesin, että

oli oikein palvella lähetystyössä, joten jatkoin valmistautumistani.

Osana tätä valmistautumista menin paikallisten lähetysaarnajien kanssa yhteisopetuksille. Eräänä iltana lähetysaarnajat ja minä olimme opettamassa eräälle miehelle viisauden sanaa, mutta hän ei halunnut hyväksyä periaatetta. Kun lähdimme hänen kodistaan, huomasin lähetysaarnajien olevan alakuloisia, ja minäkin olin allapäin.

En tosin ollut varma, miksi minun pitäisi olla allapäin, koska enhän oikeastaan tuntenut kyseistä miestä. Ajattelin asiaa lisää ja ymmärsin, että minusta tuntui siltä, koska olin tuntenut Hengen vaikutuksen opetuksen aikana. Tunsin murhetta siitä, että tämä mies oli torjunut sellaisen asian, joka oli tuonut minulle niin suurta iloa.

Se sai minut käsittämään, että minä olin todella kääntynyt. Tiesin, että evankeliumi on totta, ja maltoin tuskin odottaa päästäkseni kertomaan siitä. Pian minut kutsuttiin palvelemaan Rooman lähetyksentällä Italiassa.

Minua siunattiin runsaasti niiden uhrausten vuoksi, joita olin tehnyt valmistautuessani lähetystyötäni varten. Opetin evankeliumia monille ihanille ihmisille, sain elinikäisiä ystäviä ja opin englantia. Siunaukset jatkuivat kotiin palaamisen jälkeen. Minut palkattiin samaan työpaikkaan, jossa olin ollut ennen lähetystyötäni, ja sain jopa ylennyksen.

Kenties suurimpana siunauksena on kuitenkin ollut entistä vahvempi todistus evankeliumista. Lähetystyöni oli ennennäkemättömän hengellisen kasvun aikaa, josta tulen aina olemaan kiitollinen. ■

Marco Brando, Italia

Perheemme edistyminen

Hillary Slaughter ja Elyssa J. Kirkham

”Joskus yksi ihminen voi muuttaa kaiken ympärillään. Jos aloitat itsestäsi – jos uskallat aloittaa itsestäsi – silloin kaikki ympärilläsi voi aikanaan asettua kohdalleen”, sanoo Katja Kalašnikova, joka on Kiovasta Ukrainasta.

Uskon ja Edistyminen-ohjelman avulla Katja Kalašnikova ja Ivanna Rubantšiuik, jotka kuuluvat Voskresenskin seurakuntaan, ovat löytäneet sitä rohkeutta, jonka avulla he ovat pystyneet vahvistamaan perhettään ja valmistautumaan temppeleihin.

Muutos

Sekä Katjan että Ivannan perhe liittyi kirkkoon pian sen jälkeen kun Kiovan lähetykenttä Ukrainassa oli perustettu vuonna 1992. Mutta kumpikin perhe jäi epäaktiiviseksi ennen

kuin kumpikaan tyttö ehti tarpeeksi vanhaksi päästäkseen kasteelle.

Kun Ivanna oli 13-vuotias, hänen perheensä muutti asuntoon, joka oli lähellä myöhempien aikojen seurakuntatiloja. Kun hän ja hänen äitinsä kävelivät paikan ohi, hänen äitinsä muisti sen hyvän, mitä kirkko oli tuonut hänen elämäänsä. Hän kannusti Ivannaa menemään kirkkoon. ”Äiti tiesi, että kirkossa minulle opettaisiin vain hyviä asioita, toisin kuin maailmassa”, Ivanna sanoo. Ivanna alkoi käydä kirkossa ja toiminnoissa ja tavata lähetyssaarnaajia, ja kun lähetyssaarnaajat kysyivät häneltä, menisikö hän kasteelle, hän suostui.

Katjan kertomus

15-vuotiaana Katja oli kerran palaamassa matkalta erään paikakunnan nuorten ryhmän kanssa. Hän yllättyi kuullessaan isältään, että tämä oli pyytänyt lähetyssaarnaajat

opettamaan häntä. Isä teki selväksi, että vaikka Katja sai kuunnella, niin hän itse ei ollut kiinnostunut.

Katja sopi tapaamisesta lähetyssaarnaajien kanssa. ”Kuunnellessani tunsin, että tämä on oikea tie, jota minun tulee kulkea. Muistin, miltä minusta oli tuntunut käydessäni kirkossa pienenä. Ja jonkin ajan kuluttua päätin mennä kasteelle”, hän kertoo.

Henkilökohtaista edistymistä

Kummankin nuoren naisen oli tehtävä muutoksia tullakseen kirkon jäseniksi, ja Edistyminen-ohjelma auttoi heitä tekemään ne muutokset. ”Kasvoin yhä. Minulla oli omia tottumuksia. Minun piti muuttaa jopa pukeutumistyyliäni”, Katja muistelee. ”Edistyminen-ohjelma auttoi minua muuttamaan vähä vähältä. Se antoi minulle voimaa olla Jumalan tytär – ei vain kirkossa vaan joka päivä.”

Edistyminen-ohjelman avulla Ivanna ja Katja ovat pystyneet luomaan tottumuksia, jotka vahvistavat heitä hengellisesti, kuten rukous, pyhien kirjoitusten tutkiminen ja soveliaan mediatarjonnan katseleminen. He ovat myös oppineet pitämään oppiaiheita ja palvelemaan muita. Kaiken kaikkiaan ohjelma on auttanut heitä pääsemään lähemmäksi Jumalaa ja tulemaan paremmiksi esimerkeiksi perheelleen.

”Edistyminen-ohjelma on auttanut minua. Jokainen loppuun suoritettu tehtävä on vahvistanut minua. Se on lisännyt tietoa ja rohkeutta”, Ivanna

Katja Kalašnikova sai tietoa osallistumalla Edistyminen-ohjelmaan, mikä sai hänen vanhempansa käymään kirkossa hänen kanssaan. Viereisellä sivulla: Katja ja hänen ystävänsä Ivanna Rubantšiuik Kiovan temppelein edustalla Ukrainassa.

Edistymisen-ohjelma on auttanut kahta nuorta naista Kiovassa Ukrainassa tekemään myönteisiä muutoksia omassa ja perheensä elämässä.

kertoo. ”Se on ollut minulle erityisen hyvä, koska useimmat sukulaistiani eivät ole aktiivisia kirkon jäseniä.”

Johtamista esimerkin avulla

Muutokset, joita Ivanna on tehnyt Edistymisen-ohjelmassa, ovat auttaneet häntä olemaan esimerkkinä perheelleen. ”Koko tämän ajan vanhempani ovat nähneet, kuinka olen muuttunut. He olivat hyvin onnellisia siitä, että kävin kirkossa”, Ivanna sanoo. Hän kävi kirkossa ja toiminnoissa yksin, kunnes eräänä päivänä hänen äitinsä päätti tulla hänen kanssaan sakramenttikokoukseen. Nykyään he käyvät kirkossa yhdessä.

Myös Katjan esimerkki on koskettanut hänen perheensä elämää. Pian sen jälkeen kun Katja oli liittynyt kirkkoon, hänen äitinsä alkoi käydä kirkossa hänen kanssaan ja sitten hänen isänsä. Kummankin nuoren naisen perhe huomasi, kuinka Edistymisen-ohjelma ja toiminta kirkossa vaikuttivat Katjan ja Ivannan elämään. He huomasivat, kuinka onnellisia näistä nuorista naisista oli tullut, ja he halusivat ottaa osaa siihen iloon.

Ivanna on sitä mieltä, että Edistymisen-ohjelma on auttanut häntä olemaan hyvänä esimerkkinä perheelleen. Nykyään Ivanna ja hänen äitinsä käyvät kirkossa yhdessä.

Herran huoneeseen

Katjan ja hänen perheensä kokema ilo on kasvanut edelleen. Kun Katja osallistui Edistymisen-ohjelmaan, hän huomasi, että se keskityi temppelein tärkeyteen. ”Siinä on kokonainen osio, joka on omistettu temppeleihin menemiselle, ja halusin todella päästä temppeleihin, mutta vanhempani eivät olleet valmiita”, hän muistelee.

Katja pystyi kuitenkin käymään temppeleissä seminaariluokkansa kanssa. Hän muistelee: ”Tein temppeleilyä ensimmäistä kertaa. Olin todella onnellinen, ja halusin mennä uudelleen. Halusin tosiaan, että perheeni menisi temppeleihin ja meidät sinetöitäisiin iankaikkisuudeksi.”

Katjan perhe valmistautui, ja viimein he olivat valmiita menemään temppeleihin. Kaksi vuotta ensimmäisen temppeleissä käyntinsä jälkeen Katja palasi, tällä kertaa perheensä kanssa. ”Ymmärsin, että se todellakin on paikka, jossa perheistä voi tulla iankaikkisia”, Katja sanoo. Heidät sinetöitiin Freibergin temppeleissä Saksassa.

HENGELLISEN VOIMAN KEHITTÄMINEN

”Nuorten Naisten ohjelmaan sisältyy — — voimallinen malli kehittää hengellistä voimaa

nuorissa naisissa ja tarjota meille tilaisuus auttaa. Edistymisen-ohjelma auttaa nuoria naisia valmistautumaan saamaan temppelein siunaukset. Heidä auttaa äitien, isoäitien ja jokaisen heitä kirkossa ympäröivän vanhurskaan naisen esimerkki.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Auttakaa heitä heidän matkallaan kotiin”, Liahona, toukokuu 2010, s. 25.

Jatkaen uskossa

Katja ja Ivanna ovat kiitollisia kirkosta, ja kumpikin on hyötynyt siitä, mitä kirkko tarjoaa – varsinkin Edistymisen-ohjelmasta. ”Minulla on todistus siitä, että Edistymisen-ohjelma tekee meistä vahvempia ja auttaa meitä tulemaan täydellisiksi elämämme joka osa-alueella”, sanoo Katja.

Ivanna tuntee, että Nuoret Naiset ja kirkon järjestöt ovat auttaneet häntä valmistautumaan olemaan lähetys-saarnaaja. Ivannalla on myönteinen asenne lähetystyöhön. Hän sanoo: ”Älä lannistu, vaan ole aina esimerkkinä siitä, kuinka kirkko muuttaa elämäämme. Olemme onnellisia kirkossa, ja jokainen haluaa olla onnellinen. Ja jos näytämme ihmisille sitä onnea, niin he seuraavat esimerkkiämme. Me voimme aina – vähä vähältä – auttaa heitä, palvella heitä, ja jonakin ihanana hetkenä heistä tulee valmiita.” ■

YKSI SANNA JA ELINIKÄINEN OPETUS

Heather Wrigley

kirjon lehdet

Nuhteettomuus on sitä, kuinka toimii silloin kun luulee, ettei kukaan näe.

Ulkona oli paahtavan kuuma – 46°C – mikä oli kesäpäivänä tavallista maatilalla Brawleyssä Kaliforniassa Yhdysvalloissa. Potkaisin valtavan vesisäiliöauton rengasta. Auto oli hajonnut jo kolmannen kerran neljän päivän aikana. Tarvitsin kesätyötäni saadakseni rahaa ajanvietteisiin, kouluvaatteisiin ja lopulta opiskeluun. Vaikka olikin helle, en olisi halunnut lopettaa siltä päivältä aikaisemmin, mutta näytti siltä, että minun olisi taas pakko tehdä niin.

David, joka on seurakuntamme jäsen ja perhetuttu, käveli myllyn luota paikalle katsomaan autoa. Purkaessani turhautuneisuuttani häneen tunsin houkutus päästä suustani sanan, jota olin kuullut muiden harmissaan käyttävän. Juuri ennen kuin sanoin sen, mieleeni tuli ajatus siitä, ettei minun pitäisi, koska tiesin, että se oli ruma sana. Mutta hetkessä karkotin ajatuksen mielestäni ajatellen, ettei kukaan saisi koskaan tietää. Sanoin sanan, mutta

NUHTEET- TOMUUS JA ITSE- KUNNIOI- TUS

”Ihmisen nuhteettomuuden ehkä varmin koetus on se, kieltäytykö hän tekemästä tai sanomasta sellaista, mikä vahingoittaisi hänen itsekunnioitustaan.”

Ks. presidentti Thomas S. Monson, ”Tavoitteena yltäkyläinen elämä”, *Valkeus*, elokuu 1988, s. 6.

se ei mitenkään kohentanut oloani.

David vilkaisi ylös minuun ja kertoi, että hän ja isä korjaisivat auton, kunhan ehtisivät. Sitä odotellessa keksin loppupäiväksi muuta tekemistä.

Päivän päättyessä hyppäsin isän autoon ja lähdimme kotimatalle. Pian sen jälkeen kun olimme päässeet tien päälle, isä vilkaisi minuun ja mainitsi, että David oli kertonut hänelle reaktiostani, kun auto oli hajonnut, kirosanasta ja kaikesta. ”David sanoi, ettei hän ollut odottanut kuulevansa mitään senkaltaista tyttärensä suusta”, isä sanoi. ”Hän kunnioittaa sinua niin paljon, kultaseni.”

Pääni painui, ja silmäni kyyneltyivät nopeasti. Olin vajonnut alas niiden ihmisten silmissä, joiden mielipiteistä välitin. Mutta ennen kaikkea tunsin pettymystä itseeni ja tiesin Jumalankin tuntevan pettymystä minuun. Käsitin, että siksi ruman sanan sanominen ei ollut ollenkaan kohentanut oloani.

Lupasin, etten enää koskaan sanoisi sitä sanaa tai mitään muutakaan, mikä ei olisi Jumalalle mieleen – en siksi, etten halunnut isän tai Davidin häpeävän minua, vaan koska se oli oikein. Opin, että nuhteettomuus on sitä, kuinka toimii silloin kun luulee, ettei kukaan näe. ■

Olenko Jumalan lapsi?

Valarie Schenk

Yksi jae Vanhassa testamentissa auttoi minua ymmärtämään jumalallista luonnetani ja alkuperääni.

Ollessani 21-vuotias opiskelija etsin totuutta ja olin haltioissani kuullessani evankeliumin sanomasta lähetyssaarnaajilta. Otin sanoman vastaan hitaasti mutta koko sydämestäni. Liityin kirkkoon ainoana jäsenenä perheestäni.

Oltuani kirkon jäsen noin vuoden ajan ymmärsin, että todistukseni vahvistui päivä päivältä, mutta jotakin puuttui. En tiennyt, olenko Jumalan lapsi.

Oli totta, että olin hyväksynyt Jumalan kaikkien Isänä. En ollut kuitenkaan käsittänyt, kuinka läheisesti Hän tuntee jokaisen luotunsa. ”Kun tämä maailma on täynnään kaikkea”, mietin itsekseni, ”kuinka Hän voisi mitenkään tuntea minut henkilökohtaisesti? Kuinka Hän voisi pitää minua tyttärenään? Kuinka Hän voisi rakastaa minua lapsenaan?”

Nämä kysymykset mielessäni kääntänyt rukouksessa taivaallisen Isän puoleen. Pian sen jälkeen tutkiessani pyhiä kirjoituksia eteeni tuli kohta

1. Aik. 28:9. Kuningas Daavid sanoi pojalleen: ”Sinä, poikani Salomo, opi tuntemaan isäsi Jumala ja palvele häntä alttiisti ja koko sydämestäsi, sillä Herra tutkii kaikki sydämet ja ymmärtää kaikki ajatukset ja pyrkimykset. Jos etsit häntä, löydät hänet, mutta jos hylkää hänet, hän hylkää sinut ikiajoiksi.”

Mikään muu pyhien kirjoitusten jae ei ole tuonut minua lähemmäksi Isääni taivaassa kuin tämä. Se todisti minulle sen, että olen Jumalan tytär, ja sen, että jos etsin Häntä, voin löytää Hänet. Se todisti minulle jumalallisesta luonteestani ja alkuperästäni. En ollut sydämessäni ollut täysin kääntynyt siihen ajatukseen, että olen Jumalan lapsi. Olin toivonut, että nämä asiat olisivat totta, mutta en ollut pystynyt ymmärtämään tietoa sellaisesta rakastavasta Isästä taivaassa. En pystynyt käsittämään olentoa, joka pystyi tuntemaan sisimmät ajatukseni ja toiveeni. En osannut ottaa vastaan Hänen rakkauttaan, kun tiesin omat puutteeni ja monet tekemäni virheet.

Tämä pyhien kirjoitusten kohta opetti minulle monia asioita. Ensiksikin Daavid, joka oli itse tehnyt monia virheitä, neuvoo poikaansa Salomoa etsimään Herraa ja palvelemaan Häntä määrätietoisesti. Siten Salomo

voisi löytää Herran. Näiden sanojen lukeminen herätti minussa voimakkaan halun luoda henkilökohtainen suhde Isääni taivaassa. Sain lisää tietoa taivaallisen Isän rakkaudesta. Tiesin, että Daavidin ja Salomon lailla minäkin voisin löytää Hänet. Suhteeni Häneen kehittyi. Tämä pyhien kirjoitusten kohta antoi minulle mallin, jonka mukaan voin elää, ja huomasin sen olevan totta.

Huomasin, että taivaallinen Isä tuntee minut henkilökohtaisesti. Jatkoin tämän pyhien kirjoitusten kohdan tutkimista, kunnes lause ”Herra tutkii kaikki sydämet” oli iskostunut mieleeni. Joka kerta kun luin sen, Pyhä Henki kuiskasi sydämeeni, että taivaallinen Isä tuntee jokaisen, jopa ”kaikki ajatukset ja pyrkimykset”. Tiesin, että Hän oli paitsi Luojaani myös rakastava Isäni ja että minä olin Hänen rakas lapsensa. Olin vihdoinkin oppinut hyväksymään sen, että Hän tuntee minut. Hän tuntee yksityiset ajatukseni, haluni, unelmani, toiveeni, pelkoni, aikeeni ja – mikä minulle tärkeintä – pyrkimykseni. Hän tuntee minut, kuten vanhempani täällä maan päällä tuntevat minut, mutta vieläkin paremmin. Juuri näiden oivallusten myötä sain todistuksen siitä, että olen Jumalan lapsi. ■

TAIVAALLISEN ISÄN RAKKAITA TYTTÄRIÄ

"Nuorten Naisten edistymisen -kirjassenne ensimmäisellä

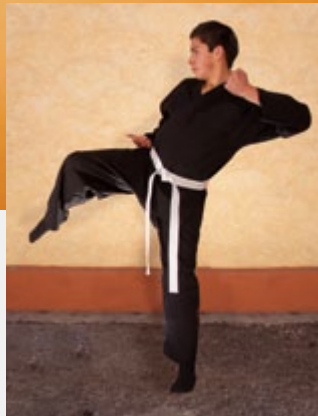
sivulla ovat nämä sanat: 'Olet taivaallisen Isän rakas tytär, ja sinua on valmistettu tulemaan maan päälle juuri tänä aikana pyhää ja suurenmoista tarkoitusta varten' [kirjanen, 2010, s. 1].

Sisaret, nuo sanat ovat totta! Ne eivät ole seipitettyä satua! Eikö olekin merkittävää tietää, että iankaikkinen taivaallinen Isämme tuntee teidät, kuulee teitä, varjelee teitä ja rakastaa teitä äärettömällä rakkaudella? Itse asiassa Hänen rakkautensa teitä kohtaan on niin suurta, että Hän on suonut teille tämän maanpäällisen elämän kallisarvoisena 'olipa kerran' -lahjana, johon kuuluu oma tosikertomuksenne seikkailusta, koettelemuksista ja mahdollisuuksista suuruuteen, jalouteen, rohkeuteen ja rakkauteen. Ja suurenmoisimpana kaikesta Hän tarjoaa teille mittaamattoman ja käsittämättömän lahjan. Taivaallinen Isä tarjoaa teille kaikista suurimman lahjan – iankaikkisen elämän – tilaisuuden ja äärettömän siunauksen elää onnellisena ikuisesti.

Sellaista siunausta ei kuitenkaan saa ilmaiseksi. Sitä ei anneta vain siksi, että haluatte sen. Sen saa vain ymmärtämällä, keitä te olette ja millaisiksi teidän on tultava, että olisitte kelvollisia saamaan sellaisen lahjan."

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, "Kertomuksenne onnellinen loppu", Liahona, toukokuu 2010, s. 124–125.

OPI, TOIMI, KERRO

Adam C. Olson
kirkon lehdet

Helaman Ayala rakastaa ninjutsua (japanilaista kamppailulajia). Tämä pappi, joka kuuluu Hacienda seurakuntaan Tecamacin vaarnassa Méxicossa, on käyttänyt paljon aikaa harjoitellakseen oppimaansa. Hänen ystävänsä pyytävät usein häntä näyttämään eri tekniikoita.

Helaman pitää myös musiikista, ja hän on ottanut kitaratunteja.
”Mutta minulla ei ole paljon aikaa

Kolme sanaa antavat sinulle ratkaisun siihen, kuinka täytät velvollisuutesi Jumalaa kohtaan.

harjoittelemiseen”, hän sanoo. ”Joten en ole paljonkaan edistynyt. Enkä pysty taidoillani opettamaan muita.”

Helaman ymmärtää, kuinka tärkeää on harjoitella oppimaansa ja sitten opettaa muita. ”Pelkkä oppiminen ei riitä. Täytyy toimia”, hän sanoo. ”Voimme oppia asioita, mutta ellei niitä laita käytäntöön, niistä ei ole meille mitään hyötyä. Ja muiden opettaminen on välttämätöntä, jotta voi varmistua oppineensa asian itse.”

Tämä onkin asia, josta Helaman pitää uudessa Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmassa. ”Pidän ajatuksesta ’Opi, toimi, kerro’”, hän sanoo. ”Se on auttanut minua paljon. Tiedon kartuttaminen ja oppimieni asioiden soveltaminen käytäntöön on vahvistanut todistustani.”

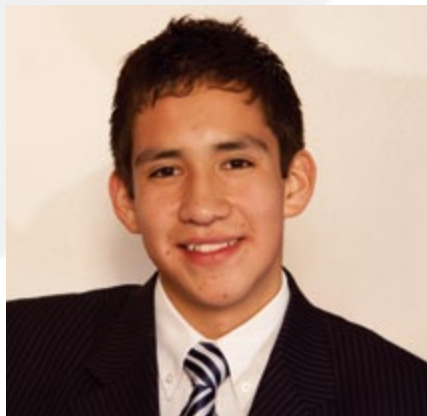
Hän käyttää esimerkkinä pelastussuunnitelmaa. Se on oppi, jonka hän on kuullut monet kerrat. ”Mutta kun tutkin sitä omalla kohdallani, huomasin rakkauden, jota taivaallinen Isä tuntee meitä kohtaan. Pyhä Henki kosketti sydäntäni, ja tunsin sisimmässäni, että se on totta. Opin tuntemaan, kuinka taivaallinen Isä rakastaa minua niin suuresti, että Hän lähetti Poikansa.”

Kun Helaman asettaa omia Velvollisuus Jumalaa kohtaan -tavoitteita ja työskentelee niiden hyväksi, hän arvostaa sitä tukea, jota hän saa vanhemmiltaan. ”Vanhempani kannustavat minua, he muistuttavat minua, kun unohdan, ja he kysyvät minulta, olenko asettanut tavoitteeni”, hän kertoo.

Helamanin isä, joka on heidän seurakuntansa piispa, käyttää aikaa

hänen auttamiseensa. ”Isä auttaa minua ymmärtämään asioita, joita en ymmärrä”, Helaman sanoo. ”Siinä suhteessa isä ja äiti kumpikin tukevat minua paljon.”

Helaman sanoo, että tavoitteet, joita Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelma pyytää nuoria miehiä asettamaan, ovat heidän hyväkseseen. Velvollisuus Jumalaa kohtaan on vahvistanut hänen uskoaan ja auttanut häntä vastustamaan kiusausta. Se on myös auttanut häntä valmistautumaan tulevaisuuteen. ”Kirja auttaa valmistautumaan saamaan Melkisedekin pappeuden ja

opettaa monia asioita, joita tarvitsee lähetyssaarnaajana.”

Aivan kuten Helaman on edistynyt ninjutsussa asettamalla tavoitteita oppia, toimimalla oppimansa mukaan ja esittelemällä taitojaan muille, hän tietää, että ”edistyäksemme elämässä meidän on asetettava tavoitteita ja katsottava tulevaisuuteen”.

Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelman ja vanhempiensa avulla Helaman on päässyt hyvään alkuun. ■

UUTTERUUS JA LUOTTAMUS

”Vain muutama viikko sitten näin erään uuden diakonin lähtevän — — utteruuden polulle.

Hänen isänsä näytti minulle poikansa laatiman graafisen esityksen, jossa näkyi heidän kappelinsa jokainen penkkirivi, numero jokaiselle sakramenttia jakamaan pyydetyille diakonille sekä reitti, jota he kulkevat kappelissa jakaessaan sakramentin jäsenille. Pojan isä ja minä hymyilimme ajatellessamme, että poika tekisi pyytämättä suunnitelman ollakseen varma, että onnistuisi pappeuden palvelutehtävässään.

Tunnistin hänen utteruudessaan mallin, jota käytetään uudessa *Velvollisuus Jumalaa kohtaan* -kirjasessa. Se on sitä, että oppii, mitä Herra odottaa sinulta, suunnittelee, miten sen tekee, toimii utterasti suunnitelman mukaan ja kertoo sitten muille, kuinka kokemus on muuttanut itseä ja ollut siunaukseksi muille. — —

Teistä tulee utterampia, kun tunnette, miten valtavasti Jumala luottaa teihin. Tuossa *Velvollisuus Jumalaa kohtaan* -kirjasessa on teille sanoma ensimmäiseltä presidenttikunnalta. ”Taivaallinen Isä uskoo ja luottaa sinuun suuresti, ja Hänellä on sinulle tärkeä tehtävä. Hän auttaa sinua, kun käännyt Hänen puoleensa rukouksessa, kuuntelet Hengen kuiskauksia, noudatat käskyjä ja pidät tekemäsi liitot.” [*Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan – Aaronin pappeuden haltijat*, kirjanan, 2010, s. 5.]”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Toimikaa kaikessa utteruudessa”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 60, 61.

ISÄ

apuna Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmassa

Paul VanDenBerghe

kirkon lehdet

Tarvitsetko apua Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelman kanssa? Sitä löytyy kotoa.

Kuultuaan viime vuonna eräässä takkavalkeilla uudesta *Velvollisuus Jumalaa kohtaan* -kirjasesta, Aleks Miller – diakonien koorumin johtaja North Shoren seurakunnassa Vancouverin vaarnassa Kanadassa – oli innokas aloittamaan. Hän ja hänen isänsä sopivat, että he työskentelisivät joka sunnuntai yhdessä kirjasen jonkin osion parissa.

”Joka viikko isä ja minä istumme alas ja katsomme jotakin kirjasen osiota”, Aleks kertoo. ”Aloitamme rukouksella ja sitten opiskelemme aihetta ja luemme pyhiä kirjoituksia. Vastaamme osion kysymyksiin ja sitten kirjoitamme muistiin, kuinka voimme toteuttaa oppimaamme.” Aleks kertoo usein äidilleen, mitä hän ja isä ovat työstämässä. ”Olen puhunut äidin kanssa sakramentista ja sakramenttirukousten merkityksestä sekä kirjoittanut muistiin ajatuksia siitä, kuinka minä diakonina voisin auttaa tekemään sakramentin hänelle merkityksellisemmäksi.”

Kun Aleksilla oli ollut näitä Velvollisuus Jumalaa kohtaan -tuokioita isän kanssa vasta muutaman viikon ajan, hän huomasi, että se jo vaikutti hänen elämäänsä. ”Se tuntuu minusta tosi hyvältä”, hän sanoo. Isän kanssa

TULEVAISUUTENNE KUTSUU

”Aktiivinen palveleminen Aaronin pappeudessa valmistaa teitä nuoria miehiä saamaan Melkisedekin pappeuden, palvelemaan lähetystyössä ja solmimaan avioliiton pyhässä tempelissä.

Tulette aina muistamaan Aaronin pappeuden koorumin neuvojanne ja koorumitoverinne. —

Aaronin pappeuden nuoret miehet, teidän tulevaisuutenne kutsuu – valmistautukaa sitä varten. Olkoon taivaallinen Isä aina oppaanne niin tehdessänne. Opastakoon Hän kaikkia meitä pyrkiessämme kunnioittamaan pappeutta, joka meillä on, ja pitämään kutsumuksemme kunniaassa.”

Presidentti Thomas S. Monson,
”Täytä velvollisuutesi parhaasi mukaan”,
Liahona, marraskuu 2005, s. 59.

vietettävä tuokio ei ole Aleksilla aina ensimmäisenä mielessä sunnuntai-iltapäivisin, ”mutta kun alamme oppia ja lukea yhdessä, olen paljon onnellisempi ja tutkiminen tuntuu minusta paremmalta.”

Aleks on asettanut uusia tavoitteita, ja hän ymmärtää evankeliumia paremmin, kun hän opiskelee ja oppii isänsä kanssa. ”*Velvollisuus Jumalaa kohtaan* -kirjasen yhdessä osiossa ehdotetaan, että tutkimme viittä *Nuorten voimaksi* -lehtisen aihetta ja sitten kirjoitamme jokaisesta muistiin yhden tavoitteen, jotta voimme kehittyä”, Aleks selittää. ”Minä valitsin rehellisyyden. Niinpä yhtenä tavoitteenani on kertoa vanhemmilleni, kun teen jotakin väärin, enkä vain pidä asiaa omana tietonani.”

Toiseksi aiheeksi Aleks valitsi koulunkäynnin. ”Tavoitteenani on pärjätä koulussa koko kuukausi niin, etten yhtään pelleilisi luokassa vaan tekisin kaikki tehtäväni niin, ettei niitä jäisi enää kotiläksyksi. Se sujuu varsin hyvin, ja nykyään minulla on paljon ylimääräistä aikaa.”

Nyt Aleks kannustaa kaikkia kooruminsa diakoneja työskentelemään, jotta he täyttäsivät velvollisuutensa Jumalaa kohtaan. Ja hän tarjoaa saman neuvon kaikille muillekin nuorille miehille, jotka miettivät kirjasensa avaamista ja työhön ryhtymistä: ”Ruvetkaa vain tekemään”, hän neuvoo. ”Jos tuntuu siltä, ettette pääse alkuun itsekseenne, tehkää niin kuin minä ja pyytäkää isäanne tekemään sitä kanssanne.” ■

Kutsuin KOOORUMINI

Mark Tensmeyer

Palvelin erästä seurakuntamme perhettä ja tarvitsin apua saadakseni kaiken tehdyksi.

Eräänä lauantai-iltapäivänä erään kotiopetusperheemme isä soitti minulle. ”Voisitkohan sinä vahtia lapsiamme sillä aikaa kun minä ja Cindy käymme tapaamassa hänen isoäitiään”, veli Stevens kysyi (nimet on vaihdettu). ”Isoäiti on ollut huonossa kunnossa, ja luulemme, että tämä saattaisi olla viimeinen tilaisuutemme nähdä häntä.”

Vakuutin veli Stevensille, että auttaisin mielelläni. ”Sehän on hienoa!” hän sanoi. ”Ja jos mahdollista, niin olisi mukavaa, jos voisit vähän siistiä paikkoja kotona, koska tänään on meidän häpäpäivämme.”

Kun saavuin paikalle, veli ja sisar Stevens näyttivät, mitä voisin lämmittää mikroaaltouunilla ateriaksi, ja he jättivät minulle luettelon siitä, mitä voisin tehdä heidän kodissaan. Sitten he ajoivat pois. Minulla oli voimakas tunne siitä, että minun pitäisi tehdä muutakin kuin vain vahtia heidän lapsiaan. Tämä oli heille vaikea päivä, ja halusin tehdä siitä hieman paremman. Päätin tehdä kaikki luettelossa mainitut asiat ja

enemmänkin, kuten pestä astiat sekä leikata ja siistiä nurmikon.

En ilmiselvästikään pystyisi tekemään kaikkea sitä vain kolmessa tunnissa ja samalla huolehtimaan heidän kolmesta

lapsestaan, joten ajattelin, että minun pitäisi soittaa joillekuille pappien koorumini jäsenille. Oli vain yksi ongelma: en ollut oikeastaan ystävystynyt koorumini poikien kanssa. Tulimme ihan hyvin toimeen, mutta kirkon lisäksi meillä ei ollut paljoakaan yhteistä. Kävimme eri kouluja ja näin heitä harvoin muualla kuin kirkon toiminnoissa. Minua nolotti soittaa heille tällaisen asian takia.

Soitin Nuorten Miesten johtajalle ja kysyin, voisiko hän saada joitakuita poikia paikalle auttamaan. Hän vastasi ystävällisesti, että hän oli vain neuvoja, ja selitti, että minun pitäisi soittaa Peterille, joka on piispan ensimmäinen apulainen ja jonka tehtävänä on auttaa minua pappeusvastuussani. Juuri niin olin pelännytkin hänen sanovan.

Pelokkaana ja hieman empien soitin Peterille ja kysyin, voisiko hän tulla auttamaan. ”Totta kai”, hän vastasi. ”Scott ja Kevin ovat täällä, joten tuon heidätkin.”

Yhdessä me leikkasimme ja siistimme nurmikon, pesimme astiat ja siistimme kodin. Veli ja sisar Stevens tulivat kotiin juuri kun olimme lopettelemassa.

Tämä kokemus opetti minulle, että pappeuskoorunit ovat yhtä uskossa Jeesukseen Kristukseen ja palvelussa – huolimatta eroista kiinnostuksenkohteissa, luonteissa tai taustoissa. ■

SUUREMPI

TAVOITE

Muiden kutsuminen kirkon toimintoihin on suurenmoinen keino, joka auttaa meitä täyttämään pappeusvelvollisuutemme ”kutsua kaikkia tulemaan Kristuksen luokse” (OL 20:59).

Nereida Santafe de Salinas

Vaarnamme – San Cristóbalin vaarna Venezuelassa – päätti järjestää Aaronin pappeuden nuorille jalkapalloturnauksen. Tällä toiminnalla oli useita päämääriä, kuten ystävyysuhteiden lujittaminen ja eri pappeuskoorumien vahvistaminen.

Vaarnan johtohenkilöt sanoivat, että turnaukseen saivat osallistua vain kunkin seurakunnan nuoret miehet, ja heidän oli määrä kannustaa uusia jäseniä ja vähemmän aktiivisia jäseniä liittymään heidän joukkoonsa, niin että heillä olisi täydet joukkueet kussakin ikäryhmässä. Meillä Táriban seurakunnassa oli vain kaksi diakonia, yksi opettaja ja muutama pappi.

Joukkue kokoon

Poikamme José Francisco, jota me kutsumme hellästi ”Junioriksi”, kuului diakonien koorumiin hyvän ystävänsä Oscar Alejandron kanssa. Oli ilmeistä, ettei poikia ollut riittävästi, jotta he voisivat osallistua jalkapalloturnaukseen. Niinpä he työskentelivät lähetysaarnaajien ja seurakunnan johtohenkilöiden kanssa löytääkseen kaikki vähemmän aktiiviset nuoret. He käyttivät joka viikko aikaa siihen,

että he tavoittaisivat nämä nuoret miehet, kannustaisivat heitä ja voittaisivat heidän luottamuksensa. Näiden kahden 12-vuotiaan pojan ponnistelujen ansiosta he pystyivät saamaan joukkueeseen riittävästi nuoria. Yksi heidän ponnistelujensa tuloksena tapahtuneista ihmeistä oli se, että seurakuntamme sai useita aktiivisempia nuoria!

Viikolla he aina hakivat uudet ystävänsä ja menivät sitten harjoittelemaan paikalliselle kentälle. Se vaati paljon työtä, ja he olivat aina väsyneitä! Nämä nuoret miehet saivat tuskin mitään valmennusta tai kuulivat mitään pelistrategioita, mutta he eivät antaneet sen olla esteenä. He olivat onnellisia saadessaan pelata.

Turnaus alkaa

Viimein koitti kilpailun ensimmäinen päivä. Diakoniemme uskollinen joukkue saapui vaarnakeskuksen luo. Heillä ei ollut kummoistakaan kannustusjoukkoa eikä heillä ollut valmentajaa apunaan tai peliasuja kuten useimmilla muilla joukkueilla. Mutta he pelasivat täynnä intoa, ykseyttä ja rakkautta.

Ensimmäisessä pelissä he kärsivät murskatappion. Mutta he eivät

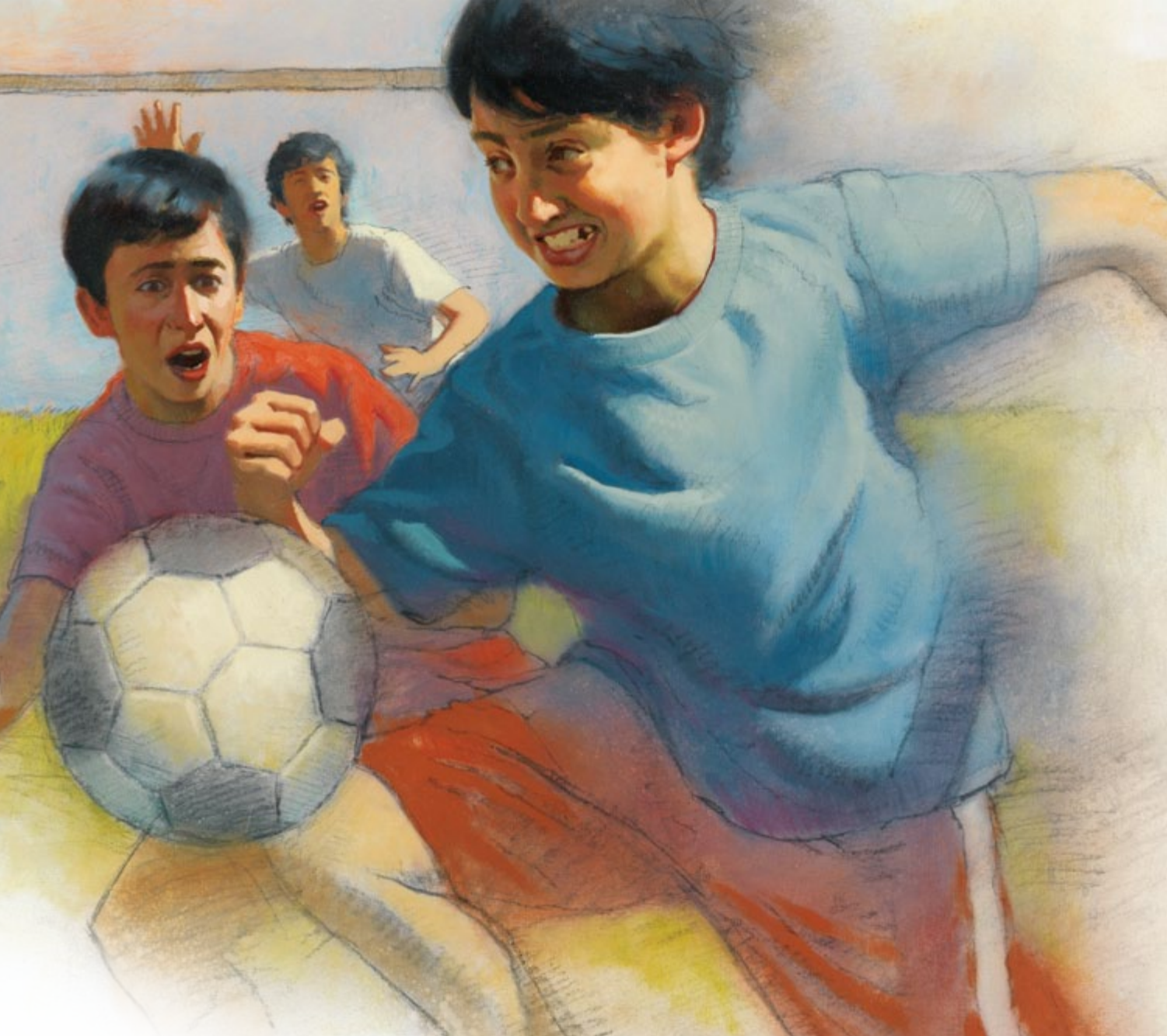
antaneet periksi, ja koko vaarna alkoi kannustaa heitä sanoen, että Táriban seurakunnan pojat olivat niin hyvänä esimerkkinä.

Junior oli maalivahti. Hän puolusti maalia niin innokkaasti, että hänen torjumansa pallot jättivät jälkiä hänen käsiinsä. Sinä iltana kotona hän kertoi minulle, että hänen käsiään särki tosi paljon ja että hän tarvitsisi jotkin käsineet. Otimme säästömme, jotta voisimme ostaa hänelle käsineet. Meillä ei kuitenkaan ollut varaa kaupan käsineisiin, joten meidän oli pakko ostaa kankaiset puutarhakäsineet. Junior otti ne hyvin kiitollisena.

En tiedä, mistä hänen joukkueensa sai intoa jatkaa. He pärjäisivät heikoimmin, mutta he vain jatkoivat pelaamista.

Viimein alkoivat pudotuspelit. Koska vaarnassa oli niin vähän diakoneja, tämä uskollinen ryhmä pääsi pelaamaan loppuotteluihin, mutta he pelasivat erästä paljon harjoitellutta joukkuetta vastaan, jonka valmentaja oli oikein hyvä pelaaja. Hän oli käyttänyt paljon aikaa joukkueensa harjoittamiseen. He olivat

huippujoukkue. Heillä oli yhtenäiset peliasut, ja he ilmensivät harjoittelun tuloksena syntynyttä kurinalaisuutta. Heidän valmentajansakin oli todennäköisesti varma siitä, että he voittaisivat pelin, koska poikani joukkue ei ollut kovinkaan hyvä.

Mieheni oli juuri palannut eräältä matkalta, joten hän päätti auttaa diakoneja. Hän kannusti heitä, antoi heille neuvoja, ja yllättäen he voittivat. Niinpä he pääsivät pelaamaan toista vaarnan joukkuetta vastaan. Nuoret miehemme voittivat jälleen!

Kun ottelu päättyi, kaikki osoittivat

suosiotaan. Yleisö saattoi tuskin uskoa, että nämä nuoret miehet olivat pystyneet voittamaan ensimmäisen sijan diakonien sarjassa sekä kolmannen sijan vaarnassa koko Aaronin pappeuden osalta.

Tavoite saavutetaan

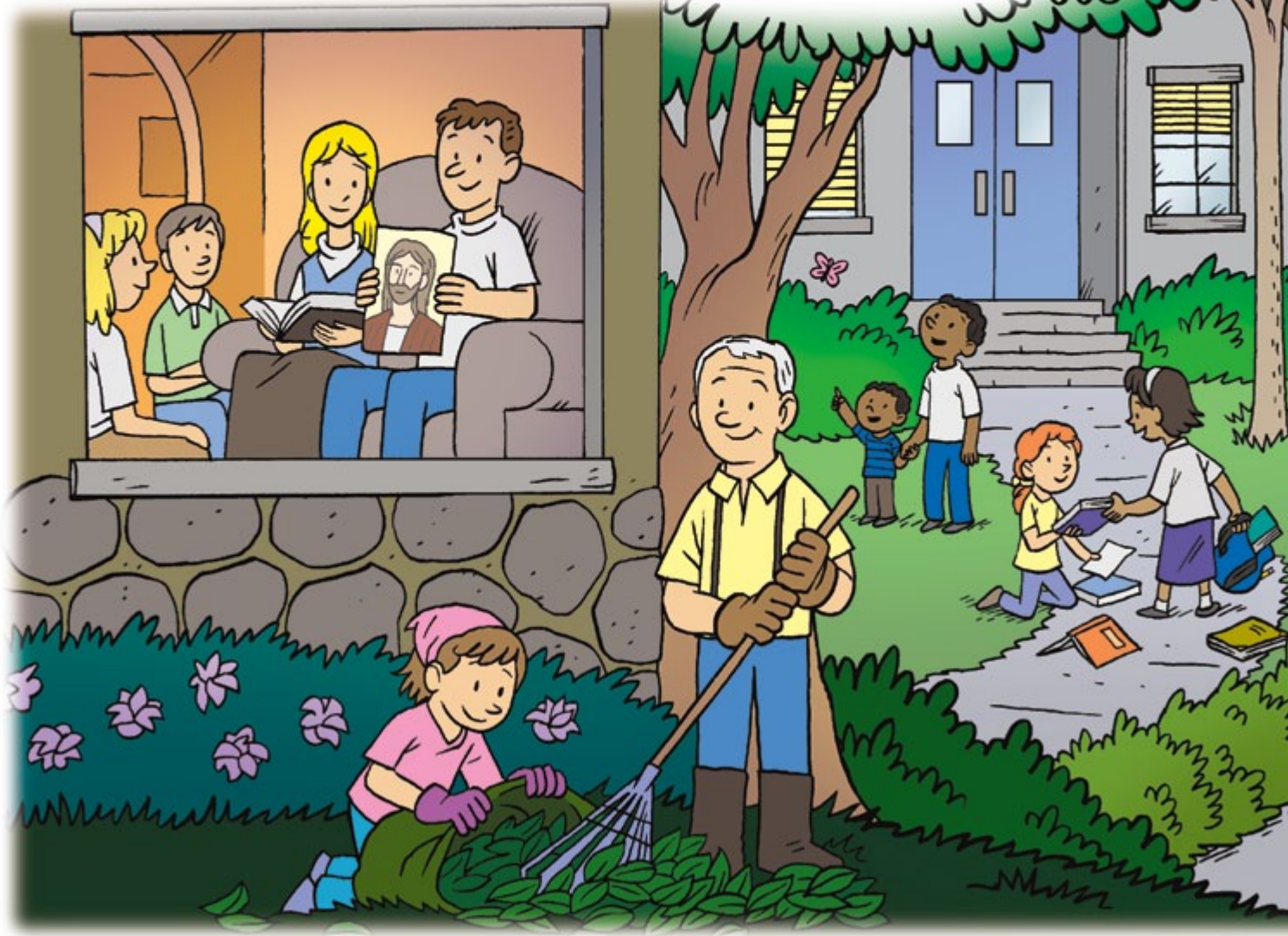
Tämä kokemus opetti meille periaatteita ja iankaikkisia totuuksia, jotka

hyödyttäisivät meitä tässä elämässä. Vaarnan nuoret miehet olivat esimerkkinä rakkaudesta, aktiivisuudesta, sinnikkyydestä, innosta ja työskentelemisestä yhdessä joukkueena. He ilmensivät aktiivisuuden todellista päämäärää. He loivat muiden kanssa ystävyysverkon. ■

Rakennan perhettä

Oletko koskaan tullut ajatelleeksi, mihin kaikkiin perheisiin kuulut? Kaikki ne perheet, joita kuvataan näillä sivuilla, ovat tärkeitä ja auttavat sinua kasvamaan. Etsi kunkin perheen kohdalla alla olevasta kuvasta kaksi näkymää, jotka osoittavat, kuinka sinä voit rakentaa perhettä.

”Perhettäni rakennan ja autan tänäänkin” (”Iankaikkinen perheeni”, Vuoden 2009 yhteisten tuokioiden ja lasten sakramenttikokouksen ohjelma, s. 10–11).

TAIVAALLISEN ISÄN PERHE

Sinulla on täydelliset, kuolemattomat taivaalliset vanhemmat, jotka tuntevat sinua kohtaan täydellistä rakkautta ja jotka tietävät kaiken, mitä elämäsi kuuluu. Kuulut aina tähän perheeseen, ja siihen kuuluvat kaikki muutkin taivaallisen Isän henkilapset. Tämä tarkoittaa sitä, että jokainen ihminen maan päällä on sinun henkiveljesi tai -sisaresi.

SINUN PERHEESI

Nämä ihmiset tunnet parhaiten – äiti, isä, veljet ja siskot. Taivaallinen Isä lähetti sinut perheeseen, jotta sinulla olisi niitä, jotka rakastavat sinua, opettavat sinua ja auttavat sinua kasvamaan.

SUKUPERHEESI

Isovanhemmat, serkut, tädit, sedät ja enot kuuluvat kaikki sukuperheeseesi. Näin sinulla on entistä enemmän ihmisiä, joita voit rakastaa!

TULEVA PERHEESI

Henkilö, jonka kanssa jonakin päivänä solmit avioliiton, ja lapset, joita teille syntyy, kuuluvat tähän hyvin tärkeään perheeseen. Suunnittele, että sinut sinetöidään temppelessä, ja elä evankeliumin mukaan kotona, niin että perheesi voi olla yhdessä iankaikkisesti.

KIRKON PERHEESI

Seurakuntasi jäsenet ovat kuin perheenjäseniä, jotka huolehtivat toisistaan ja yrittävät auttaa toisiaan. Kirkon jäsenet käyttävät toisistaan nimitystä "veli" ja "sisar", koska heidät on kastettu Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin. Kaikki kirkon jäsenet eri puolilla maailmaa ovat yhtä suurta perhettä! ■

Valmistaudun kasteille kuolleiden puolesta

Elyssa J. Kirkham

Kun olet 12-vuotias, sinulla voi olla tilaisuus mennä temppeleihin kastettavaksi ja konfirmoitavaksi niiden puolesta, jotka ovat kuolleet saamatta mahdollisuutta ottaa vastaan evankeliumia. Tässä on muutamia tapoja, joilla voit valmistautua menemään temppeleihin ja tuntemaan siellä Pyhää Henkeä.

Kuinka voin valmistautua

- Usko Jeesukseen Kristukseen. Ota kaste ja konfirmointi Hänen kirkkonsa jäseneksi. Pojilla täytyy olla Aaronin pappeus.
- Pidä käskyt ja tee hyviä valintoja. Kun teet jotakin väärin, tee parannus.
- Mene piispasi tai seurakunnanjohtajasi puhutteluun. Jos olet kelloinen, hän antaa sinulle rajatun käytön temppeleisyyden.
- Auta sukututkimustyössä, niin että voit mahdollisesti viedä temppeleihin perhenimiä.
- Tutki pyhiä kirjoituksia ja kirkon julkaisuja (esim. lokakuun 2010 *Liahonaa*), jotka auttavat sinua ymmärtämään temppeleitä.

Samana päivänä

- Pukeudu kirkkovaatteisiisi. Ole siisti ja huoliteltu.
- Lue pyhiä kirjoituksia tai kirkon lehtiä tai kuuntele kohottavaa musiikkia.
- Rukoile, että tunsit Pyhää Henkeä ollessasi temppeleissä.
- Älä ota temppeleimatkaa mukaan sellaisia kirjoja, elektronisia laitteita tai musiikkia, jotka eivät auta sinua tuntemaan kunnioitusta.

Temppeleissä

- Sinulle annetaan valkoiset vaatteet, joihin voit pukeutua. Valkoinen on

puhtauden vertauskuva.

- Kastealtaan luona voit seurata, kun muita kastetaan kuolleiden puolesta.
- Odottaessasi voit rukoilla ja mietiskellä. Temppelele on erityinen paikka, jossa voit olla lähellä taivaallista Isää.
- Sinut konfirmoidaan sellaisten ihmisten puolesta, joiden puolesta on jo suoritettu kaste.
- Ajattele ihmisiä, joiden puolesta sinut kastetaan ja konfirmoidaan, ja siunauksia, joista he nyt pääsevät osallisiksi sinun temppeleipalvelusi ansiosta. ■

Evankeliumin tuomaa onnea

”Me iloitsemme Herrasta; ja me riemuitsemme, sillä meidän ilomme on täysi” (Alma 26:16).

Seitsemänkymmenen koorumin jäsentä vanhin Carlos A. Godoyta haastatteli Jacob Fullmer

mitä siellä kirkossa tehtiin.

Kun tulimme kirkolle, näimme joidenkuiden jäsenten pelaavan yksinkertaista peliä. He näyttivät onnellisilta, ja se kiinnitti huomioni. **”Miksi he ovat niin onnellisia?”** mietin.

Sain sen selville, kun osallistuin lähetystyökeskusteluihin ja minut kastettiin. Onni tulee sisällepäin. Kääntymykseni muutti elämäni, lasteni elämän sekä tulevien ja menneiden sukupolvien elämän.

Se, mitä teet vastoin kirkon opetuksia, ei tuo sinulle onnea. Ehkä se saa sinut nauramaan tai tuntemaan hetkellistä jännitystä, mutta todellinen onnellisuus on evankeliumin piirissä.

Vaikka ystäväsi joskus tekisivätkin sinusta pilaa, niin he ihailevat sinua sen vuoksi, että puolustat periaatteitasi.

Vanhempasi rakastavat sinua. Se, mitä he sinua kehottavatkin tekemään, ei johdu siitä, että he olisivat ankaria sinua kohtaan. Se johtuu siitä, että he haluavat suojella sinua.

Ole aina kiitollinen vanhemmistasi, evankeliumista ja siitä onnellisuudesta, jota se tuo elämääsi. ■

Kun olin 14-vuotias, kouluani vastapäätä oli myöhempien aikojen pyhien seurakuntakeskus. Katselin, kuinka valkopaitaisia miehiä meni siihen isoon rakennukseen ja tuli sieltä ulos. Mietin, mitä he sisällä tekivät.

Eräänä päivänä ystäväni ja minä halusimme pelata jalkapalloa, mutta koulun alueella ei ollut tilaa. Joku

ehdotti: ”Pelataan kirkon luona. Siellä pihalla on hyvä paikka pelata.” Se oli ensimmäinen kosketukseni kirkkoon – rakennuksen ulkopuolella.

Kaksi vuotta myöhemmin yksi veljeni ystävästä kutsui siskoni MAP-kirkkoon, ja minä lähdin hänen mukaansa. Olin innoissani siitä, että viimein saisin selville,

Meidän sivumme

RUKOUKSEN AVULLA PELKO JA KIPU HÄVIÄVÄT NOPEASTI

Eräänä sunnuntaina kotiimme pujahti sairas kissa. Se maukui äänekkäästi ja oudosti eikä se suostunut lähtemään ulos. Minä pelkäsinkin kissaa, joten päätin rukoilla. Kun lopetin rukoukseni, äiti oli onnistunut saamaan kissan ulos talosta.

Vähän aikaa sitten äidille tehtiin kivulias leikkaus. Rukoilin kovasti, että leikkaus menisi hyvin. Kun äiti tuli kotiin sairaalasta, näin hänen itkevän, ja hän sanoi, että hänellä oli kipuja. Kysyin häneltä, halusiko hän minun pitävän rukouksen, ja hän sanoi, että hän halusi. Polvistuin ja pyysin taivaalliselta Isältä, että äidin kivut menisivät pois. Kun lopetin rukouksen, äiti hymyili, halasi minua ja antoi minulle suukon.

Tiedän, että taivaallinen Isä on rakastava ja hyvä, ja tiedän, että kun minua pelottaa tai olen kipeä, voin rukoilla Häntä, niin pelko ja kipu häviävät nopeasti.

Helaman F., 5, Brasilia

**Helaman ja
hänen veljensä
Ezra, 10**

Milagros T., 11, Peru

Guo J., 10, Taiwan

Pomalcan vaarnan Tumán seurakunnan Alkeisyhdistyksen lapset Perussa odottavat kunnioittavasti Alkeisyhdistyksen alkamista.

Jos haluat lähettää piirustuksen, valokuvan, kertomuksen kokemuksistasi, todistuksen tai kirjeen Meidän sivullemme, lähetä se sähköpostiosoitteeseen liahona@ldschurch.org ja kirjoita aiheiville otsikoksi "Our Page". Tai lähetä se postitse osoitteeseen

Liahona, Our Page

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Jokaiseen lähetykseen täytyy sisältyä lapsen koko nimi, sukupuoli, ikä (oltava 3–12 vuotta), toisen vanhemman nimi, seurakunta ja vaarna tai piiri sekä vanhemman kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) käyttää lapsen kuvaa ja lähetettyjä viestejä. Lähetettyjä viestejä saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

”Silloin ei ole koskaan eksyksissä, kun näkee temppelin.”

Vanhin Gary E. Stevenson seitsemänkymmenen koorumista, ”Pyhiä koteja, pyhiä temppeleitä”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 101.

Voit käyttää tätä oppiaihetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Evankeliumia saarnataan **KOKO MAAILMALLE**

**Ana Maria Coburn
ja Cristina Franco**

”Tätä evankeliumia saarnataan jokaiselle kansakunnalle ja suvulle ja kielelle ja kansalle” (OL 133:37).

Oletko koskaan tullut ajatelleeksi, että hyvin harvoilla ihmisillä maailmassa on niitä siunauksia, joita sinulla on kuuluessasi Jeesuksen Kristuksen tosi kirkkoon? Monet ihmiset eivät tiedä, että he ovat taivaallisen Isän lapsia ja että he voivat rukoilla Häntä ja että Hän vastaa. He eivät tiedä siunauksista, joita he voivat saada evankeliumin ansiosta. Taivaallinen Isä haluaa

meidän kertovan evankeliumista kaikille.

Koska on niin monia ihmisiä, joiden on tarpeen kuulla evankeliumista, lähetyssaarnaaja kutsutaan palvelemaan eri puolille maailmaa. Lähetyssaarnaajat opettavat ihmisille, mitä näiden tulee tietää ja tehdä voidakseen palata taivaallisen Isän ja Jeesuksen luokse.

Presidentti Thomas S. Monson on sanonut, että sinä voit valmistautua

olemaan lähetyssaarnaaja jo nyt nuorena. Voit kutsua ystäviäsi kirkkoon, toimintoihin tai perheiltään. Parhaiten voit olla lähetyssaarnaaja nyt osoittamalla rakkautta ja olemalla hyvänä esimerkkinä ystävillesi.

Toiminta

Liimaa sivu 65 kartongille ja leikkaa irti 16 korttia. Aseta kortit nurin päin tasaiselle alustalle. Käännä vuorotellen kaksi korttia kerrallaan ja yritä löytää sanakortti sekä siihen sopiva kuvakortti. Mieti pelatessasi asioita, joita voit tehdä ollaksesi lähetyssaarnaaja nyt. ■

**KUTSU
YSTÄVÄ ALKEIS-
YHDISTYKSEEN**

**VALITSE
OIKEIN**

**”TÄTÄ
EVANKELIUMIA
SAARNATAAN
JOKAISELLE
KANSAKUN-
NALLE.”**

VANHIMMAT

**SISARLÄHETYS-
SAARNAAJAT**

KASTE

**PYHÄT
KIRJOITUKSET**

**LÄHETYS-
SAARNAAJIEN
KOULUTUS-
KESKUS**

”Joka päivä he uskollisesti kokoontuivat temppeliin, ja kodeissaan he yhdessä mursivat leipää ja aterioivat riemullisin ja vilpittömin mielin” (Ap. t. 2:46).

Päivällisleikki

Rene Riding

Perustuu tositapahtumaan

Spagettikastikkeen mausteinen tuoksu leijui ilmassa, kun Joseph ja hänen perheensä istuutuivat sunnuntain päivällispöytänsä. Isä piti ruokarukouksen, ja ruokaa alettiin tarjoilla pöydässä.

”Leikitään Arvaa elokuva -leikkiä!” Joseph ehdotti.

Arvaa elokuva -leikki oli hänen suosikkinsa niistä leikeistä, joita voitiin leikkiä päivällispöydässä. Myös äiti, isä sekä Josephin siskot Jill ja Julia pitivät siitä leikeistä. Leikissä joku lausuu jotkin vuorosanat jostakin elokuvasta, jonka perhe on nähnyt. Sitten kaikki muut yrittävät ensimmäisenä arvata, mistä elokuvasta vuorosanat ovat.

”Ehkäpä meidän pitäisi leikkiä jotakin muuta leikkiä”, äiti sanoi. ”Koska on sunnuntai, ehkä voisimme leikkiä Arvaa lainaus -leikkiä.”

”Mitä se on?” Joseph kysyi.

”Minä esitän jonkin lainauksen pyhistä kirjoituksista, ja te kaikki yritätte arvata, kuka sen sanoi”, äiti sanoi.

”Kuulostaa tylsältä”, Joseph sanoi. ”Sitä paitsi en minä tiedä mitään lainausta pyhistä kirjoituksista.”

”Minä aloitan!” Jill sanoi. ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käsenyt.”

Julian käsi ponnahti ylös. ”Nefi sanoi sen!”

”Oikein arvattu, Julia. Nyt on sinun vuorosi miettiä jokin lainaus”, Jill sanoi.

”Hetkinen... Selvä, arvatkaapa tämä, jos osaatte: ”Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!”

Tällä kertaa isä nosti kätensä. ”Sen taivaallinen Isä sanoi Joseph Smithille pyhässä lehdossa.”

”Aivan oikein”, Julia sanoi. ”Hyvin muistettu, isä!”

Joseph alkoi vähitellen istua tuolillaan hie- man ryhdikkäämmin.

”Minä haluan keksiä jonkin todella vaikean”, isä sanoi. ”Miten olisi tämä: ’Päästä minun kansani viettämään minun juhlaani.’”

Josephin käsi ponnahti ylös. ”Hei, Mooses sanoi niin. Se oli helppo.”

”Aivan oikein. Keksi sinä nyt yksi”, isä sanoi.

Joseph nojasi leukaa käsiinsä. Sitten hänen kasvoilleen levisi hymy, kun hän muisti luokkansa sen sunnuntain Alkeisyhdistyksen oppiaiheen. Sisar Morris oli puhunut siitä kerrasta, jolloin Jeesuksen opetuslapset olivat yrittäneet estää joitakuita lapsia tulemasta Jeesuksen luo. ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni”, Joseph sanoi.

Jälleen Julia nosti kätensä. ”Jeesus sanoi niin.”

”Oikein arvattu!”

He leikkivät siihen asti, kunnes kaikki olivat syöneet.

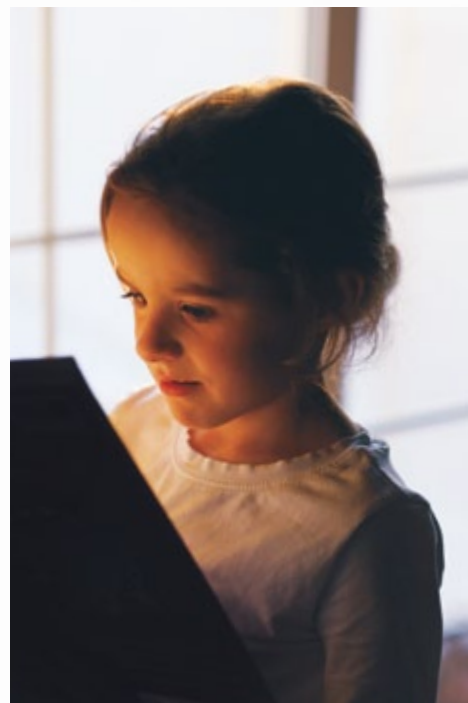
Myöhemmin samana iltana kun äiti peitteli Josephia vuoteeseen, tämä sanoi: ”Ei se arvausleikki ollutkaan niin tylsä.”

”Sinä muistit tänään todella hyvän lainauksen”, äiti sanoi.

”Kiitos. Voidaanko me leikkiä samaa ensi sunnuntainakin?”

”Minusta se on hieno ajatus”, äiti sanoi. Äiti antoi Josephille halauksen ja suukon ja lähti huoneesta.

Joseph käpertyi hymyillen peittonsa alle. Uusi sunnuntaiperinne oli juuri saanut alkunsa. ■

Perehtykää niihin opetuksiin, joita pyhät kirjoitukset antavat. — Tutkikaa niitä niin kuin kukin [niistä] puhuisi teille, sillä se on totuus.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Ole paras itsesi”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 68.

KUINKA VOI LEIKKIÄ ARVAA LAINAUS -LEIKKIÄ

Tässä on kolme tapaa leikkiä Arvaa lainaus -leikkiä:

- Voitte leikkiä samoin kuin Josephin perhe, eli mainitsette henkilön, joka sanoi kyseiset sanat.
- Voitte arvata, mistä kirjasta kyseinen lainaus löytyy. Esimerkiksi ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käsenyt” löytyy Ensimmäisestä Nefin kirjasta.
- Mainitkaa jokin kirja ja antakaa muiden sanoa jokin lainaus tai kertomus siitä kirjasta. Esimerkiksi Eterin kirjassa on kertomus siitä, kun jerediläiset ylittivät valtameren.

Jeesus opettaa, kuinka tulee kohdella muita

SAMARIALAISET

Samarian kansa asui Jordan-virran länsipuolella. He olivat osittain juutalaista syntyperää. Samarialaiset palvelivat Jehovaa, mutta he olivat muuttaneet joitakin käskyjä. Juutalaiset ajattelivat olevansa parempia kuin samarialaiset.

Diane L. Mangum

Juutalaiset ja samarialaiset eivät tulleet toimeen keskenään. Juutalaiset eivät pitäneet niistä ihmisistä, jotka asuivat Samariassa. He ajattelivat olevansa parempia kuin **samarialaiset** ja yrittivät olla kulkematta heidän alueellaan. Jos he näkivät samarialaisia, he eivät halunneet puhua näiden kanssa.

Mutta Jeesus opetti, että ihmisiä tulee kohdella samoin kuin haluaisi heidän kohtelevan itseä. Voisiko se tarkoittaa sitä, että kohtelee ihmisiä ystävällisesti, vaikkei tuntisi-kaan heitä tai vaikka he olisivatkin samarialaisia?

Jeesus sanoi, että ihmisten tulee rakastaa lähimmäisiään. Mutta onko lähimmäinen vain joku, joka asuu lähellä, tai joku, joka on samanlainen kuin sinä? Jeesus esitti kertomuksen auttaakseen ihmisiä

ymmärtämään, kuinka heidän tulisi kohdella toisia.

Kertomuksessa eräs juutalainen mies oli matkalla Jerusalemissa Jerikoon. Tie oli vaarallinen ja kulki jyrkkien kukkuloiden lomitse. Isojen kivien takana piileskeli usein rosvoja, jotka yrittivät sitten pysäyttää ja ryöstää matkalaiset.

Rosvot hyökkäsivät miehen kimppuun ja haavoittivat häntä oikein pahasti. He veivät hänen vaatteensa ja jättivät hänet tien oheen kuolemaan.

Tietä pitkin kulkenut **pappi** näki haavoitetun miehen. Mutta hän

PAPIT JA LEEVILÄISET

Papit ja leeviläiset olivat juutalaisia miehiä, jotka palvelivat temppelissä. Heidän oletettiin olevan vanhurskaita ja hyvänä esimerkkinä muille.

KULTAINEN SÄÄNTÖ

Jeesuksen opetusta, jonka mukaan meidän tulee tehdä toisille samoin kuin haluamme heidän tekevän meille, sanotaan kultaiseksi sääntöksi. Kun noudatamme tätä sääntöä, olemme onnellisia ja autamme toisiakin olemaan onnellisia.

kiiruhti toiselle puolen tietä ja meni menojaan.

Seuraavaksi eräs **leeviläinen** tuli paikalle ja näki haavoitetun miehen. Hänkään ei pysähtynyt autamaan vaan meni toiselle puolen tietä ja kiiruhti eteenpäin.

Viimeisenä paikalle tuli eräs mies Samariasta. Kun hän näki juutalaisen miehen, jonka kimppuun oli hyökätty, hän tunsu myötätuntoa ja pysähtyi auttamaan.

Samarialainen pesi ja sitoi miehen haavat, nosti hänet oman juhtansa

selkään ja vei hänet majataloon, jossa hän voisi levätä ja saada ruokaa. Samarialainen maksoi majatalon isännälle, jotta tämä huolehtisi haavoitetusta miehestä, kunnes mies tulisi kuntoon.

Samarialainen osoitti haavoitettua miestä kohtaan ystävällisyyttä ja laupeutta. Hän kohteli miestä lähimmäisenään.

Jeesus haluaa meidän kohtelevan muita kuten laupias samarialainen. ■

Kohdasta Luuk. 10:25–37.

Kutsu Jacobille

Chad E. Phares

Perustuu tositapahtumaan

"Ja nyt, jos teillä on halu palvella Jumalaa, teidät on kutsuttu työhön" (OL 4:3).

3. Ericillä ja Jacobilla oli kirkossa mukavaa. He oppivat rukouksesta ja lauloivat lauluja yhteisessä tuokiossa. Eric oli iloinen siitä, että oli kutsunut Jacobin.

4. Seuraavalla viikolla Eric soitti taas Jacobille.

5.

6.

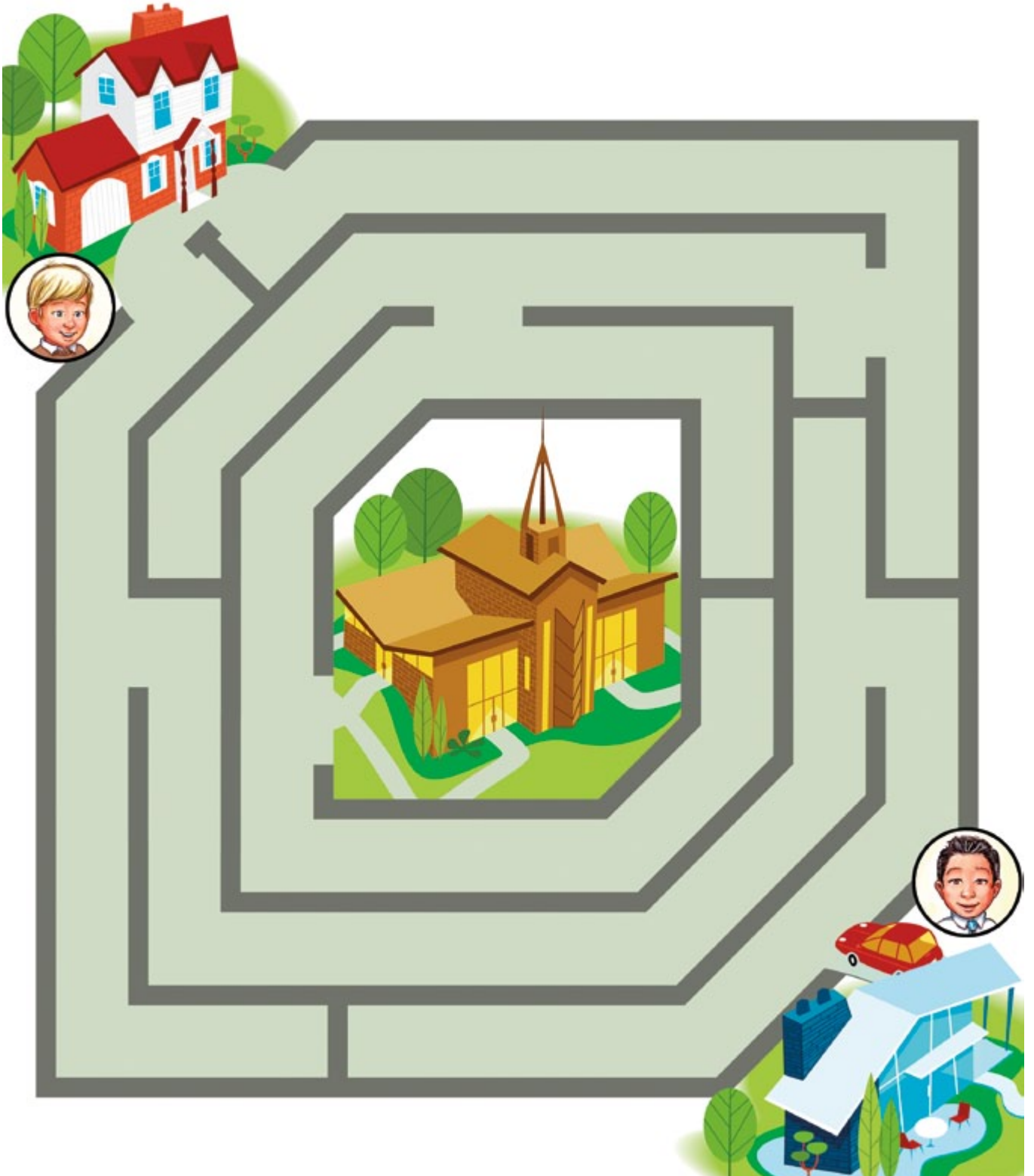
7. Seuraavalla viikolla Eric soitti taas Jacobille.

8. Eric oli iloinen, kun Jacob tuli taas hänen kanssaan kirkkoon. Eric tiesi, että Jacob voisi itse valita, halusiko hän mennä kirkkoon vai ei, mutta hän päätti aina kutsua Jacobin, jotta tällä olisi siihen mahdollisuus.

Menemme **kirkkoon**

Eric ja hänen perheensä menevät hakemaan Jacobin ja tuovat hänet mukanaan kirkkoon.
Auta Eriiciä löytämään tie Jacobin kodin luo ja sitten seurakuntakeskukseen.

Uusi ystävä

Val Chadwick Bagley

Tässä kuvassa poika kutsuu toisen pojan mukaan leikkimään ystäviensä kanssa. Katsopa, löydätkö tästä kuvasta nämä asiat: banaani, hammasharja, hanko, kala, kampa,

kello, kirjekuori, kuppi, laastari, leppäkerttu, mato, ongenvapa, pensseli, rannekello, särkynyt muna, tennismaila, tikapuut ja väriliitu.

Kutsuttu palvelemaan: **Sinä**

Heather Whittle Wrigley

kirkon lehdet

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäinen presidenttikunta on pyytänyt kaikkia kirkon yksikköjä juhlistamaan kirkon huoltotyösuunnitelman 75-vuotisjuhlavuotta järjestämällä oman palvelupäivän vuonna 2011.

”Palvelu voidaan toteuttaa milloin hyvänsä tämän vuoden loppuosan kuluessa, ja sen keston vaikuttaa kyseisen palvelutyön luonne”, ensimmäisen presidenttikunnan kirjeessä sanotaan.

Palvelukutsu seuraa presidentti Henry B. Eyringin huhtikuun yleiskonferenssin lauantain aamukokouksessa pitämää puhetta.

Presidentti Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, sanoi: ”Ykseyden tunteet moninkertaistavat palvelemisemme hyvät vaikutukset. Ja nuo ykseyden tunteet perheissä, kirkossa ja yhteisöissä kasvavat ja muodostavat kestävän perinnön kauan sen jälkeen kun projekti päättyy.” (”Tilaisuuksia tehdä hyvää”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 25.)

Ensimmäinen presidenttikunta on ohjeistanut palveluhankkeita suunnittelevia jäseniä muun muassa kutsumaan mukaan paikkakunnan asukkaita ja kokoaikaisia lähetysaarnajia sekä kehittelemään sellaisia hankkeita, joihin perheet ja yksittäiset ihmiset voivat osallistua. Samoin se on kannustanut herättämään tietoisuutta ja kiinnostusta tekemällä hankkeita tunnetuksi.

Monet seurakunnat, piirit ja vaarnat ovat jo vastanneet kutsuun. Jotkin palvelutiimit ovat pukeneet ylleen keltaiset Mormon Helping Hands -paidat, kun taas toiset ovat vain käärineet hihansa, mutta olipa kyse verenluovutuksesta tai paikkakunnan rakennusten kohentamisesta, jäsenten innokkuus on ollut valtavaa.

Vanhin Walter F. González seitsemänkymmenen kourumien johtokunnasta valvoo kirkon toimintaa Pohjois-Amerikan kaakkoisella vyöhykkeellä. Jo vuonna 2009 hän antoi jokaiselle seurakunnalle vyöhykkeellään haasteen järjestää palvelupäivän.

Joka vuosi sen jälkeen jäsenet Yhdysvaltain eteläosissa ovat järjestäneet vuosittaisia palvelupäiviä. Vanhin

González sanoi iloitsevansa nähdessään, että seurakunnilla kautta kirkon on tänä vuonna tämä mahdollisuus.

”Me palvelemme, koska se on Kristuksen kaltainen ominaisuus ja mahdollisuus tulla vähän enemmän Hänen kaltaisekseen, vaalia palvelemisen *asennetta* – luontaista tapaa palvella”, hän sanoi. ”Kun me palvelemme, auttavista käsistämme tulee yhdistäviä käsiä, jotka edistävät suhteita yhteisöön – olipa ihmisten uskonto, kirkkokunta tai etninen tausta mikä tahansa.”

Floridan Jacksonvillessä Yhdysvalloissa 11 seurakuntaa vastasi palvelukutsuun lahjoittamalla ruokaa ja verta 16. huhtikuuta. Useita kirkon seurakuntakeskuksia käytettiin ruokalahjoitusten kokoamispaikkoina, kun taas toisissa järjestettiin verenluovutuksia.

Moottorisahoin varustautuneet jäsenet Jonesboron seurakunnasta Georgian osavaltiossa Yhdysvalloissa kokoontuivat 14. toukokuuta raivaamaan katkenneita puunoksia Stately Oaksin plantaasille, legendaariselle paikalle, jossa kuvattiin elokuva *Tuulen viemää*.

Huhtikuun viimeisellä viikolla pyhät Kaliforniassa ja Havaijissa Yhdysvalloissa liittyivät yhteen paikkakuntien vapaaehtoisten kanssa vuosittaisen Mormon Helping Hands -päivän toiminnassa.

San Diegossa Kaliforniassa 150 vapaaehtoista auttoi puhdistamaan 3 000 hautakiveä sotaveteraanien hautausmaalla Fort Rosecrans Memorial Parkissa.

Myöhempien aikojen pyhät Palos Verdesissä Kaliforniassa tekivät yhteistyötä Clean San Pedro -hyväntekeväisyysjärjestön kanssa lakaisten ja siivoten katuja ja jalkakäytäviä San Pedron keskustassa sekä keräten yli 900 kiloa jätteitä ja roskaa.

Clean San Pedro -järjestön johtaja Steve Kleinjan sanoi: ”Meistä on hienoa tehdä työtä tämän kirkon kanssa. Mukana on aina niin paljon vapaaehtoisia.”

Charlotten eteläisen vaarnan jäsenet Pohjois-Carolinassa Yhdysvalloissa vastasivat ensimmäisen presidenttikunnan kutsuun järjestää palvelupäivä vuonna 2011 ryhtymällä paikallisen hyväntekeväisyysjärjestön kumppaneiksi tervetuliaiskorihankkeessa.

Toimituksen huomautus:

Kirkon huoltotyöosasto kokoaa kertomuksia jäseniltä, jotka osallistuvat palvelupäivään vuonna 2011 vastaten näin ensimmäisen presidenttikunnan kutsuun. Voit kertoa kokemuksistasi sivustolla **providentliving.org** napsauttamalla kohtaa **75 Years of Self-Reliance and Service** [75 vuotta omavaraisuutta ja palvelua], sitten vasemman marginaalin kohtaa **Day of Service** [Palvelupäivä] ja sitten kohdassa "Share your Service Activity" [Kerro palvelutoiminnastasi] painiketta **share** [kerro].

Alueelle toimitettiin yli 2 000 paperikassia, joissa oli luettelo erittäin tarpeellisista tarvikkeista. Viikkoa myöhemmin lähes 130 vapaaehtoista käytti 150 tuntia noutamalla kassit ja lahjoittamalla tavarat perheille, jotka olivat saaneet uuden asunnon oltuaan aiemmin kodittomia.

Vaaran Alkeisyhdistyksen lapset valmistivat perheille "Tervetuloa kotiin" -kylttejä.

Griffinin seurakunnan jäsenet Georgian osavaltiossa kokoontuivat yhteen lauantaina 21. toukokuuta pesemään läpikotaisin paikallisen kodittomien yömajan, House of Hopen.

Missourin Clintonissa Yhdysvalloissa myöhempien aikojen pyhät kokoontuivat kaunistamaan Jacksonin eläintarhaa peittämällä kukkapenkkejä kätteellä sekä maalaamalla ja korjaamalla välineitä.

Vanhin González tähdensi, että jäsenten palvelutyö siunaa sekä kirkon jäseniä että kirkkoon kuulumattomia.

"On hyvin monia eri tapoja palvella ja solmia siteitä yhteisön kanssa", hän sanoi. "Ja kun me palvelemme muita, näemme myös Herran kädenjäljen jäsentemme elämässä." ■

*Jäsenet Kaliforniassa
Yhdysvalloissa siivoavat kaupunkiaan.*

Kirkko entisöi alueen, jossa pappeus palautettiin

Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut suunnitelmista entisöidä historiallinen alue, joka on aiemmin tunnettu nimellä Harmony (lähellä nykyistä Susquehannaa) Pennsylvanian osavaltiossa Yhdysvalloissa. Siellä profeetta Joseph Smith käänsi suuren osan Mormonin kirjaa ja Johannes Kastaja palautti Aaronin pappeuden vuonna 1829.

Hankkeeseen sisältyy historiallisten rakennusten ja maatilan rakentaminen Harmonyssa sekä muistomerkkien pystyttäminen Aaronin ja Melkisedekin pappeuden vuonna 1829 tapahtuneiden palauttamisten kunniaksi. Maanmurtotilaisuuden odotetaan tapahtuvan vuonna 2012, ja hankkeen on arvioitu valmistuvan kahdessa vuodessa.

Pennsylvanian Harmony oli paikka, jossa vuosina 1827–1830 Joseph Smith käänsi suuren osan Mormonin kirjaa. Siellä profeetta sai myös 15 varhaisimmista Oppiin ja liittoihin sisältyvistä ilmoituksista.

Samassa paikassa vuonna 1829, kuten kohdassa JS–H 66–75 kerrotaan, Joseph Smith ja Oliver Cowdery saivat Johannes Kastajalta Aaronin pappeuden. Vähän myöhemmin lähellä olevassa paikassa Pietari, Jaakob ja Johannes

antoivat heille Melkisedekin pappeuden.

Mark Staker, joka on vanhempi tutkija kirkon historian osaston historiallisten paikkojen ryhmässä, sanoi osaston jo aloitaneen arkeologiset tutkimukset paikallistaakseen joidenkin alkuperäisten rakennusten sijainnin alueella.

”Aiomme entistää kodin, jossa Joseph ja Emma asuivat Harmonyssa, sekä Emma Smithin syntymäpaikan ja hänen perheensä kodin”, hän sanoi.

Noin 36 hehtaarin tontilla on jo veistos, joka kuvaa sitä, kun profeetta Joseph Smith ja Oliver Cowdery saavat Aaronin pappeuden. Uusien muistomerkkien suunnitelmat ovat työn alla. Myös vierailukeskuksen rakentamista tontille suunnitellaan.

Kirkon johtohenkilöt ovat kutsuneet kiinnostuneita jäseniä antamaan pieniä kertalahjoituksia hankkeeseen. Sen voi tehdä osoittamalla lahjoituksen piispoilta ja seurakunnanjohtajilta saatavan kymmenyslupukkeen kohtaan ”Muut” ja kirjoittamalla siihen täsmennyksen ”Pappeuden palautuspaikka”. ■

Noin 36 hehtaarin tonttia Pennsylvaniassa palautetaan ennalleen juhlistamaan pappeuden palautusta ja Mormonin kirjan kääntämistä.

Kirkon historian säilyttämistä eri puolilla maailmaa

Useat kirkon osastot tekevät työtä historioitsijoiden, arkkitehtien, arkeologien, juristien, artesaanien, rakennusurakoitsijoiden ja ulkoalueiden hoitajien kanssa säilyttääkseen kirkolle historiallisesti merkittäviä kohteita. Näitä kohteita on kolmenlaisia:

Historialliset paikat ovat niitä, joissa on tapahtunut kirkon historian kannalta erittäin merkityksellisiä tapahtumia, kuten Joseph Smithin maatila tai historiallinen Kirtland. Yhdysvalloissa historiallisia paikkoja on parisen tusinaa, ja yksi paikka on Yhdysvaltain ulkopuolella Worchestershiressä sijaitseva Gadfield Elmin kappeli, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäinen kappeli Englannissa.

Historiallisia maamerkkejä, joita on viitisenkymmentä, ovat sellaiset temppelit, tabernaakkelit ja kokouspaikat, joilla on erityistä arkkitehtonista tai esteettistä arvoa.

Lopuksi, koska jokaista tärkeää paikkaa ei voida entistää, muihin kohteisiin, joita on yli sata ja jotka kirkko haluaa säilyttää myöhempien aikojen pyhien sydämessä ja mielessä, on laitettu **historiallinen merkki**. Historialliset merkit voivat tarkoittaa myös sellaisia kohteita (kuten Far Westin temppelin paikka), joista ei ole riittävästi tietoa tontin tarkaksi entisöimiseksi. Yhdysvaltain ulkopuolella historiallisia merkkejä on kymmeniä.

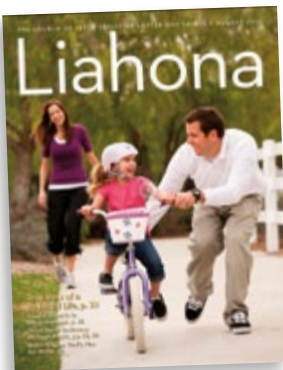
Liahona laajentaa verkkotarjontaa

Kirkko pyrkii parantamaan muille kuin englannin kielelle käännetyn verkkoaineiston, ennen kaikkea kirkon kansainvälisen lehden *Liahonan*, saatavuutta.

Tavoitteena on, että vuoden 2011 loppuun mennessä aina kun *Liahonan* jonkin kuun numero ilmestyy jollakin kielellä, lehden koko numero on kirkon jäsenten käytettävissä verkossa PDF-muodossa sekä lehden yksittäiset palstat tekstimuodossa. Tämä koskee lehden numeroita, joita on julkaistu huhtikuusta 2011 lähtien.

Kirkko pyrkii julkaisemaan verkossa 80 kielellä säännöllisesti myös ensimmäisen presidenttikunnan sanoman ja kotikäyntiopetus-sanoman. Nämä sanomat ovat perinteisesti sisältyneet *Liahonaan* tai ne on julkaistu erillisenä kappaleena kielillä, joilla *Liahonaa* ei vielä ole saatavilla.

Kesäkuun 2011 numerosta lähtien kaikki *Liahonassa* painettu aineisto äänitetään espanjaksi ja portugaliksi ja julkaistaan verkossa. Lisäksi vuoden

2011 neljä ensimmäistä numeroa äänitetään taannehtivasti. Muunkielisiä äänitettyjä versioita *Liahonasta* on tulossa pian.

Verkossa saatavilla olevan käännetyn yleiskonferenssiaineiston määrä on myös kasvussa. Huhtikuun 2011 yleiskonferenssin puheet käännettiin 92 kielelle. Kaikkien niiden ääniteversiot ovat sivustolla conference.lds.org. *Liahona* julkaistaan painetussa muodossa 33:lla noista kielistä. Ne näkyvät *Liahonan* toukokuun 2011 numeron sisällysluettelosivulla osoitteessa liahona.lds.org.

Työn alla on myös hanke julkaista yleiskonferenssien aineisto verkossa 25 kielellä alkaen vuodesta 1990. Jos jokin yleiskonferenssikokous vuodesta 1990 lähtien on julkaistu kirkon lehdessä jollakin näistä 25 kielestä, se tullaan skannaamaan ja sijoittamaan verkkoon PDF- ja HTML-muodoissa. ■

Kirkon logo julkaistu sadalla kielellä

Kirkon logon äskettäinen julkistaminen bosnian, makedonian, montenegron, persian, katanganluban ja japanin kielellä merkitsee sitä, että kirkon tunnus on nyt julkaistu yli sadalla kielellä.

Hanke sai alkunsa joulukuussa 1995, kun presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) antoi ohjeen, että kirkon tulee ottaa käyttöön uusi logo. Logo suunniteltiin niin, että Vapahtajan nimi on huomattavin osa kirkon virallista nimeä, ja se on käännetty ja ladottu sen jälkeen eri kielillä.

Koska kirkon nimi ja logon kirjainlaji ovat tärkeitä tunnuksia – ja koska ne ovat rekisteröityjä tavaramerkkejä tai muutoin suojeltuja kautta maailman – kirkko on laatinut ohjeet kirkon nimen ja logon kirjainlajin asianmukaisesta käytöstä.

Paikallisyksiköt saavat käyttää kirkon kirjoitettua nimeä (eivät logon kirjainlajia), kun kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

- Toiminta tai tarkoitus, jossa nimeä käytetään – esimerkiksi sakramenttikouksen käsiohjelma – on yksikön virallista toimintaa.
- Kirkon nimen yhteydessä käytetään paikallisyksikön nimeä.
- Käytetty kirjainlaji ei jäljittele tai muistuta kirkon virallisen logon kirjainlajia.

Kirkon virallisen logon kirjainlajia saa käyttää vain kirkon keskustuimiston korrelaatio-osaston hyväksymissä kohteissa, kuten seuraavissa:

- kirkon viralliset julkaisut ja kirjetarpeet
- lähetyssaarnaajien nimikyltit
- seurakuntakeskusten ulkokyltit.

Logoa ei saa käyttää koristeena eikä tietokoneen näytönsäästäjänä. Sitä ei saa myöskään käyttää millään henkilökohtaisella, kaupallisella tai myynninedistämiseen pyrkivällä tavalla. ■

Verkkosivusto tuo kirkon verkkokaupan jäsenten saataville kautta maailman

Kolmen kielen lisääminen sivustolle store.lds.org on äskettäin tehnyt kirkon aineiston käytön paljon helpommaksi tuhansille jäsenille. Verkkosivusto, joka korvaa sivuston lds.catalog.com, julkaistiin ensin englanniksi, espanjaksi ja venäjäksi, mutta nyt se on käytettävissä myös italiaksi, ranskaksi ja saksaksi.

Evankeliumikeskeistä aineistoa – tutkimisen apuneuvoja, musiikkia, mediaa, kuvataidetta, garmentteja, temppelevaatteita ja kaikenlaista lähdeaineistoa – lähetetään toimituskuluitta kaikkialle sinne, missä sivusto on käytettävissä.

Suunnitelmissa on, että tulevaisuudessa store.lds.org-sivustoa voi käyttää myös japanin, kiinan, korean ja portugalilaisella kielellä.

Gospel Library -sovelluksen päivityksiä julkistettu

Kirkko on julkistanut päivityksiä Gospel Library -sovellukseen Android-laitteille, iPadille ja iPhoneille osoitteessa mobile.lds.org.

Kun aiempi Android-sovellus tarjosi vain muutamia tärkeimpiä julkaisuja, päivitys tuo saataville kirkon lehtiä, oppikirjoja ja muuta aineistoa.

iPad- ja iPhone-sovellusten päivitys sallii käyttäjien synkronoida pyhiin kirjoituksiin tekemänsä muistiinpanot mobiilisovelluksen ja My Study Notebookin välillä osoitteessa LDS.org, jolloin muistiinpanoja voi tarkastella, korostaa ja merkitä sekä verkossa että mobiililaitteissa. ■

Atlantan temppelele Georgiassa Yhdysvalloissa

Jäsenet juhlistavat kirkon 50:tä vuotta Filippiineillä

Juhlistaakseen sitä, että Filippiinien pyhittämisestä uudelleen evankeliumin saarnaamiselle on kulunut 50 vuotta, tuhannet pyhät kokoontuivat Quezon Cityyn osallistuakseen juhlan kulttuurisyytykseen 30. huhtikuuta ja vyöhykekonferenssiin 1. toukokuuta.

Lauantaina 19 vaaran jäsenet kokoontuivat juhlimaan lauluja ja tansseja kirkon rikasta kulttuuriperintöä ja kasvua Filippiineillä. Sunnuntaina 8. toukokuuta jäsenet kokoontuivat valtakunnalliseen konferenssiin paikallisten johtohenkilöiden kanssa sekä johtavien auktoriteettien kanssa satelliitin välityksellä.

USNS Comfort antaa apua 12 eri paikkakunnalla

Huhtikuussa Yhdysvaltain laivaston USNS *Comfort*, täyden palvelun lääkintäalus, lähti matkaan tarkoituksenaan käydä 12 paikkakunnalla Karibianmerellä, Keski-Amerikassa ja Etelä-Amerikassa antamassa lääkitäapua ja kouluttamassa lääketieteen ammattilaisia.

Kirkon, Yhdysvaltain laivaston ja avustusjärjestöjen vapaaehtoistyöntekijät tarjoavat humanitaarisia palveluja ja opettavat taitoja, jotka auttavat ihmisiä auttamaan itseään sen jälkeen kun alus on jatkanut matkaa.

Atlantan temppelele avasi ovensa kulttuurijuhlan ja uudelleenvihkimisen jälkeen

Kulttuurijuhlan ja kahden sunnuntaitilaisuuden jälkeen, joissa presidentti Thomas S. Monson vihki uudelleen Atlantan temppelele Georgian osavaltiossa Yhdysvalloissa, temppelellet avautuivat jälleen 3. toukokuuta 2011 normaaliin temppeletoimintaan. Presidentti Monsonin lisäksi uudelleenvihkimistilaisuuksiin osallistuivat vanhin M. Russell Ballard kahden apostolin koorumista sekä vanhimmat Walter F. González ja William R. Walker seitsemänkymmenen koorumista.

Temppele, joka vihittiin alun perin vuonna 1983, suljettiin 1. kesäkuuta 2009 laajaa kunnostusta varten. ■

Vanhan testamentin DVD-kokoelma julkaistu uusilla kielillä

Vanhan testamentin kuva-aineiston DVD-kokoelma on nyt saatavissa 11 kielellä ja pian vielä 10 muulla kielellä.

Tällä hetkellä DVD-kokoelma on saatavilla amerikan viittomakielellä, englanniksi, espanjaksi, italiaksi, kantoninkiinaksi, mandariinkiinaksi, portugaliksi, ranskaksi, saksaksi, samoaksi ja ukrainaksi, ja tämän vuoden loppuun mennessä se tulee vielä saataville hollanniksi, indonesiaksi, norjaksi, ruotsiksi, suomeksi, tagalogiksi, tanskaksi, thaksi, tongaksi ja venäjäksi.

Kolmen DVD-levyn kokoelmassa on yli 300 kuvaa ja 54 videota opas-tamassa jäseniä heidän tutkiessaan Vanhaa testamenttia, ja sitä saa kir-kon jakelukeskuksista tai osoitteesta store.lds.org.

Kolmoissidos saatavilla samoaksi

Samoankielinen pyhien kirjoitusten kolmoissidos – Mormonin kirja, Oppi ja liitot, Kallisarvoinen helmi sekä tutkimisen apuneu-vona Pyhien kirjoitusten opas, kaikki sidottuina yhteen – on nyt saatavilla jakelukeskuksista sekä osoitteesta store.lds.org. ■

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavassa on muutamia esimerkkejä.

”Löydämme rauhaa levottomina aikoina”, s. 12:

Ennen artikkelin lukemista voit halutessasi pyytää perhettäsi luettelemaan joitakin erityisiä haasteita, joita heillä on. Käytä sitten vanhin Malmin ehdotuksia keskustellaksenne siitä, kuinka voi löytää rauhaa koettelemuksissa.

”Sinetöimistöimetus yhdistää perheen iankaikisesti”, s. 16:

Ennen artikkelin lukemista voit kehottaa perhettäsi keskustelemaan siitä, mitä sana *lupaus* tarkoittaa. Voitte lukea kohdan OL 82:10 ja puhua siitä, miksi on niin tärkeää antaa lupauksia Herralle ja pitää ne. Kun luette artikkelin yhdessä, voit todistaa siitä, kuinka liittojen pitäminen on ollut siunauksena elämässäsi.

”Isä apuna Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmassa”, s. 54:

Voisitte tämän artikkelin innoittamina aloittaa jonkin Velvollisuus Jumalaa kohtaan tai Edistyminen-ohjelman toiminnan, vaikka teillä ei olekaan teini-ikäisiä lapsia (löydätte aineistot osoitteista DutyToGod.lds.org ja PersonalProgress.lds.org). Jos teillä on teini-ikäisiä lapsia, jotka ovat jo mukana ohjelmassa, voitte miettiä, voisiko isä toimia tyttärien kanssa ja äiti poikien kanssa.

”Evankeliumia saarnataan koko maailmalle”, s. 64:

Sen lisäksi että pelaatte perheen pienimmille tarkoitettua muistipeliä, voisitte laulaa laulun ”Her-rasta ja Kuninkaasta” (*MAP-lauluja*, 163). Voisitte kenties laatia perheen lähetystyösuunnitelman ja sisällyttää siihen sellaisia tavoitteita kuten jonkin perheen kutsuminen kirkon toimintaan tai kirjeiden kirjoittaminen lähetystyössä palveleville seurakun-tanne jäsenille. ■

KIRJEITÄ TOIMITUKSELLE

Mittaamaton siunaus

Kirkolla ei ole seurakuntaa asuinkaupungissamme, ja on vai-keaa olla koko viikko vailla mitään yhteyttä muihin jäseniin. Lukies-samme *Liahonasta* jotakin artikkelia tai puhetta meillä on tunne kuin sen kirjoittaja puhuisi meille hen-kilökohtaisesti. Profeetan sanojen saaminen kotiimme on mittaama-ton siunaus. Tällä tavoin tunnemme olevamme lujasti yhteydessä kirk-koon, vaikka olemmekin fyysisesti kaukana seurakuntakeskuksesta.

Fábio André Haab, Brasilia

Neuvot lisäävät voimaa ja uskoa

Kiitos lehden suuresta siunauk-sesta – joka kuukausi löydän sano-mia, jotka koskettavat sydäntäni. Kahdentoista apostolin koorumin

jäseniltä saamamme neuvot antavat minulle voimaa ja täyttävät henkeni uskolla.

Dorris Cantor, Honduras

Vastausten kanava

Yksi tavoitteistani on lukea *Liahona* joka kuukausi. Jokai-nen osa lehdestä auttaa minua tulemaan enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi. Se on yksi niistä kanavista, joilla Herra vastaa rukouksiini. ■

Gilberto Júnior de Paula Rodrigues, Brasilia

Lähetä palautteesi tai ehdotuksesi osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Kirjoituksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

TEMPPELIN SIUNAUKSIA NYT JA IANKAIKKISESTI

Stacy Vickery

Muistan nähneeni kuvia temppelistä aivan pienestä pitäen. Vaikka olinkin liian nuori ymmärtääkseni temppelin siunauksia, tiesin, että halusin mennä sinne jonakin päivänä. Nuorissa Naisissa aloin ymmärtää temppelin myötä tulevia siunauksia. Niihin aikoihin perheemme oli vähemmän aktiivinen, ja rukoilin joka päivä, että meidät voitaisiin sinetöidä iankaikkiseksi perheeksi.

Syksyllä 1993 – kaksi viikkoa ennen kuin täytin 18 vuotta – perheemme meni temppeliin. Muistan, miltä minusta tuntui Provon temppelissä Utahissa, kun vanhemmistani, sisaruksistani ja minusta tuli iankaikkinen perhe. Kun sinä päivänä lähdin temppelistä, luulin ymmärtäväni sen tuomat siunaukset.

Kaksi vuotta myöhemmin, kesällä 1995, menin kihloihin, ja niin menin temppeliin saamaan oman endaumenttini. Kuinka ihanaa olikaan saada jälleen yksi temppelin siunaus! Kolme päivää oman endaumenttini saamisen jälkeen Mantin temppelissä Utahissa minut sinetöitiin mieheeni ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Ymmärsin taas yhden siunauksen, jota en ollut aikaisemmin kokenut – mieheni ja minä voisimme olla iankaikkinen perhe. Jälleen luulin, että olin päässyt osalliseksi kaikista temppelin siunauksista.

Kuusi vuotta avioliiton solmimisen jälkeen huomasimme, että perheemme oli kasvamassa. Odotimme innolla sitä, että pääsisimme kasvattamaan poikaamme ja opettamaan hänelle evankeliumia. Mutta kun raskaus oli kestänyt 24 viikkoa, pieni poikamme syntyi taistellen hengestään. Vain parin kuukauden ikäisenä hän palasi taivaallisen Isän luo. Kun pitelin

*Ymmärryk-
seni temp-
pelin siu-
nauksista
on kasvanut
samalla
kun niihin
kohdistuvat
tarpeeni ovat
kasvaneet.*

häntä viimeisen kerran, tunnistin jälleen yhden ihanan temppelin siunauksen: poikamme oli syntynyt liiton alaisena ja voisi olla meidän ikuisesti.

Puolitoista vuotta poikamme kuoleman jälkeen meille soitettiin MAP-perhepalveluista ja kerrottiin, että eräs nuori nainen oli päättänyt antaa vauvansa meille. Koska tiesimme, ettemme enää voisi saada biologisia lapsia, olimme aivan innoissamme.

Kun pieni tyttömme oli puolivuotias, saimme häntä koskevan adoptio-prosessin päätökseen ja veimme hänet temppeliin, jotta hänet sinetöitäisiin meihin. Neljä vuotta sen jälkeen kun

pienestä työstämme oli tullut perheemme jäsen, eräs toinen nuori nainen valitsi meidät suloisen pienen pojan vanhemmiksi. Jälleen saimme siunauksen viedä puolivuotiaan pienokaisen temppeliin. En koskaan unohda, miltä minusta tuntui, kun temppelissä näin lapseni aivan valkoisissa vaatteissa minun ja mieheni kanssa, jotta heidät sinetöitäisiin meihin iankaikkisuudeksi.

Käsitän nyt, etten ymmärtänyt kaikkia niitä siunauksia, joita temppeli voisi tuoda, kun olin Nuorissa Naisissa tai kun minut sinetöitiin mieheeni tai edes silloin kun poikamme kuoli. Ja vaikka käsitänkin useampia siunauksia kuin aikaisempina vuosina, ymmärrän nyt, että temppeli on paikka, jossa meille luvataan *iankaikkisia* siunauksia, jotka tulevat meidän osaksemme tässä elämässä ja iankaikkisuudessa. Toiset niistä saatamme helposti käsittää nykyään, ja toiset opettavat meitä, vahvistavat todistustamme ja auttavat meitä jonakin päivänä pääsemään iankaikkiseen kotiimme.

Temppeli on rauhan ja lohdun, ilon ja uutuuden paikka. Olen temppelistä kiitolisempi kuin koskaan aiemmin ja rukoilen, että kun palaan sinne, voin jatkuvasti oppia ja arvostaa temppelin siunauksia. ■

Al Roundsin teos Kirtlandin heijastumia

Pääsiäissunnuntaina 3. huhtikuuta 1836 Joseph Smith ja Oliver Cowdery vetäytyivät korokkeelle vasta vihityssä Kirtlandin temppelissä ja polvistuivat rukoukseen. Myöhemmin Jeesus Kristus ilmestyi heille ja sanoi:

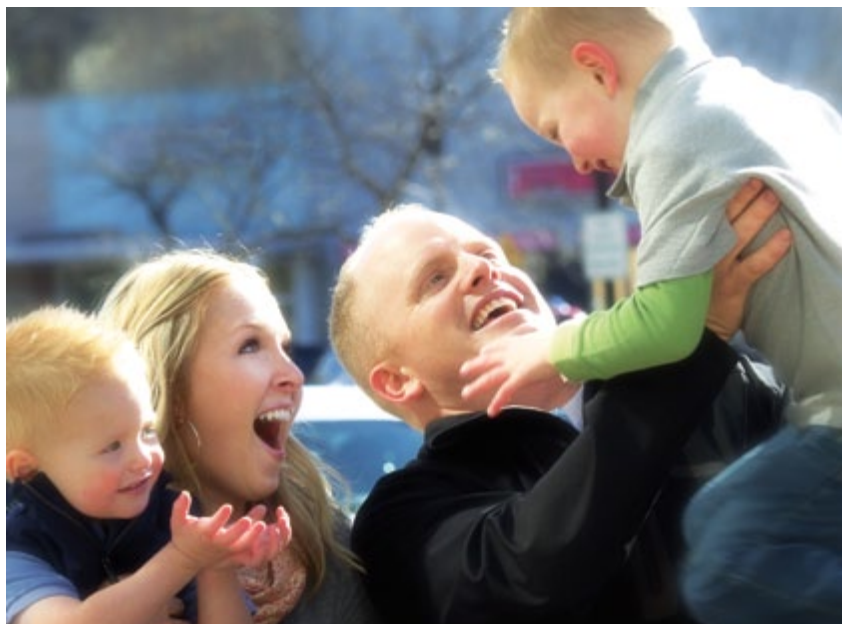
”Minä olen ensimmäinen ja viimeinen; minä olen hän, joka elää, minä olen hän, joka teurastettiin; minä olen teidän puolustajanne Isän luona.

Katso, teidän syntinne on annettu teille anteeksi; te olette puhtaita minun edessäni; nostakaa siis päänne ja riemuitkaa.

Veljienne sydämet riemuitkoot, ja kaiken kansani, joka on kaikin voimin rakentanut tämän huoneen minun nimelleni, sydämet riemuitkoot.

Sillä katso, minä olen hyväksynyt tämän huoneen, ja minun nimeni on oleva täällä; ja minä ilmoitan itseni kansalleni armollisesti tässä huoneessa. —

Ja tämän huoneen maine leviää vieraisiin maihin; ja tämä on sen siunauksen alku, joka vuodatetaan minun kansani päälle. Aivan niin. Aamen.”
(OL 110:4–7, 10.)

"Jos elämme selestiseen avioliittoon liittyvien lakien mukaan, me voimme puolisoimme ja perheemme kanssa kokea hivenen taivasta maan päällä", opettaa vanhin Robert D. Hales, joka kuuluu kahdentoista apostolin koorumiin. "Ja kun elämme niiden lakien mukaan, me noudatamme samoja lakeja, joita noudatetaan taivaassa." Ks. "Hiven taivasta maan päällä", s. 22.